

Argelaguer en Transició

memòria 2013

BLOGS 2^{on} ANY

www.argelaguerentransicio.com

Índex

	pàgina
Iniciatives en transició a Espanya	3
Travessa Camprodon – Rocabruna	6
La bona vida	7
Assemblea AeT gener 2013	9
Presentació del Banc de Temps d'Argelaguer	11
La pobresa energètica	15
Travessa Beget – La Menera	17
Efectes de la llet sobre la salut	18
Primer aniversari d'Argelaguer en transició	21
Excursió al Talló	24
El menjar no es llença	26
El perill del fracking a Catalunya	28
Assemblea AeT març 2013	32
Perdre bous i esquelles	33
Espigolar	35
Crida: Enfront de la Banca, RE-MOU ELS TEUS DINERS	37
El concepte d'espai vital (Lebensraum en alemany)	40
Travessa Blanes – Tossa de Mar	42
Assemblea AeT abril 2013	43
AeT dona suport a la ILP Renda Garantida Ciutadana	45
Planificar l'hort	48
Travessa Tossa de Mar – Sant Feliu de Guíxols	51
L'economia participativa (parecon)	52
Desconnecta't	60
Assemblea AeT maig 2013	62
Energia grisa	63
Aprèn anglès	65
Travessa Sant Feliu de Guíxols – Palamós	67
Begudes vegetals	68
Assemblea AeT juny 2013	69
Principis de l'autosuficiència energètica	70
Espanya 2034	72
El foodsharing	74
Assemblea AeT juliol 2013	75
Treball, potencia i energia	76
Crea un banc de llavors	78
Repartir sous front repartir l'ocupació	80
Rere la Petja dels Càtars	81
La experiència de Corea del Nord	84
Cuba, una esperança	87
Assemblea AeT setembre 2013	89
@argelaguertrans	91
Quina predisposició tens als canvis?	98
Què pot aportar-te Argelaguer en transició	99
Més sobre el canvi	102
Assemblea AeT octubre 2013	103
Excursió a Santa Magdalena del Mont (pel Salt del Sallent)	104
Compartir el que cuinem	105
Seguir cavant en el pou	108
Accions davant la pobresa energètica	110
CO2	112
Governar AMB les persones	114
Assemblea AenT desembre 2013	115
Un arbre enorme	116
2014, mantenint el rumb equivocat	118
2013 in review (estadístiques wordpress 2013)	119

Iniciatives en transició a Espanya

Comencem l'any amb un repàs de les diferents iniciatives de pobles en transició existents a Espanya. Òbviament no estan totes pel que us animen a enviar-nos informació d'aquelles altres que no hem recollit aquí. Les que tenim informació i ens semblen en actiu actualment són les següents (prem en el nom de cada iniciativa per accedir al seu web):

- **Barcelona en transició**

El grup de Barcelona és bastant actiu i organitzen xerrades, sessions de cinema i tallers al llarg de l'any. El primer dimecres de cada mes fan una trobada i cada tercer dimecres reben a persones interessades en la transició i en el que fan a Barcelona.

- **Sant Martí-La Verneda (barri de Barcelona)**

Una iniciativa d'un "grup de persones del barri que volen mirar i transformar el seu entorn per fer-lo més habitable, respectant el medi natural, relocalitzant l' activitat i cercant formes per augmentar la resiliència i la recapacitació que urgeix preparar davant el doble repte del canvi climàtic i el pic del petroli". S'organitzen en el que anomenen grups de recerca, acció i participació.

- **Transició VNG Vilanova i la Geltrú (Barcelona)**

Grup molt actiu que inicià les seves activitats el juliol de 2009. Tenen un grup dedicat a la promoció i creació d'horts i impulsen una moneda local, la Turuta.

- **Sant Martí de Tous (Barcelona)**

Especialment actius durant 2011 tenen com a objectiu " reduir les emissions de CO₂ i els consums d'energia, i tenir RESILIÈNCIA per enfrontar el pic del petroli i els efectes del canvi climàtic". Destaca el projecte auTOUStop per compartir cotxe.

- **Santa Coloma de Queralt (Tarragona)**

Es compona de persones que coneixen i comparteixen la definició, els supòsits bàsics, els principis i els objectius de SCeT i volen contribuir activament a promoure la transició cap una nova formad'organització social al món en general i a Santa Coloma de Queralt en particular basada en el

baix consum energètic i la sostenibilitat. S'organitzen en grups de treball, 41 persones formen part dels grups a l'estiu de 2012.

- **Jerez en transición (Cádiz)**

En funcionament des de maig de 2011, els companys d'aquesta ciutat andalusa han organitzat ja un primer Festivalito Jerez en transición i creat una moneda local, el zoquito.

- **Coín en transición (Málaga)**

Grup també bastant actiu que organitzen un mercadillo per vendre productes locals i utilitzen també una moneda local, el ram.

- **Fuengirola-Mijas (Málaga)**

"Somos mujeres y hombres preocupados por el actual estado de nuestro planeta y nuestra relación con nuestro entorno y sociedad. Somos conscientes de que si en estos tiempos de crisis no nos organizamos como ciudadanos y empezamos, primero a nivel individual y luego, como grupo, a generar cambios en nuestra realidad cotidiana, nadie lo hará por nosotros." Utilitzen una moneda fictícia el Eco, organitzen tallers, intercanvien productes de segona mà i compren en comú productes ecològics.

- **La Puebla de los Infantes (Sevilla)**

"Buscamos cómo aprender a consumir menos, a reforzar lo comunitario y lo local y a reconectarnos de nuevo con la naturaleza. Lo hacemos por nosotros mismos, las nuevas generaciones, por nuestros familiares, nuestro pueblo y nuestra Tierra común." L'objectiu principal del projecte és donar a conèixer maneres de vida sostenible i construir i promoure la capacitat local de resposta davant el futur i els seus desafiaments.

- **Poc a poc (Mallorca - Illes Balears)**

Un moviment d'activistes que impulsa la cura de la terra, l'ànima i la societat, sembrant utopies, recollint realitats... unint gent.

- **La Palma en transición (Illes Balears)**

És una iniciativa de l' **Asociación Gaia Tasiri**. Iniciatives en marxa: Círculo de Intercambio de La Palma, Canarina Radio Transición i la Red Socio Ambiental de La Palma.

- **Eivissa Illa de transició (Illes Balears)**

Format per un petit grup d'eivissencs de diferents nacionalitats promouen la creació de grups locals i l'ecologisme interior. La seva web inclou una petita guia per a la transició i una secció on fer suggeriments per avançar cap a la transició.

- **Gazteiz en transición (País Vasco)**

Organitzats en diferents grups de treball (alimentació, educació, empoderament, salut, teatre, treball, web, habitatge i transport) han celebrat ja dues trobades sobre decreixement i transició i diferents tallers relacionats. També han presentat el que son les ciutats en transició i el peak oil als alumnes de 3r d'ESO d'un IES de la ciutat.

- **Logroño en transición**

En funcionament des de gener de 2011 mantenen un bloc (no gaire actiu) i han organitzat diferents conferències sobre el tema del pic del petroli i el fracking.

- **Novelda (Alicante)** Organitzats en la Oficina para la Sustentabilidad y la Equidad Local (OSEL) agrupen diferents col·lectius, entitats i associacions “que trabajan para no depender de fenómenos extra locales y tener la capacidad de decisión lo mas cerca posible”. Promouen una moneda local, la OSEL com eina per potenciar el treball comunitari. Especialment interessant el seu **reglament de funcionament**.

- **Zarzalejo (Madrid)** .

Els organitzadors del Primer Encuentro Ibérico de Transición al que AeT va assistir continuen molt actius S'organitzen en diferents grups de treball (alimentació, banc de temps, comunicació, transport, energia, desenvolupament humà, territori i cultura).

- **Quijorna (Madrid)**

Frente al individualismo: Comunidad. Frente a la distancia: Cercanía. Frente al derroche: Simplicidad. Frente al inmovilismo: Acción.

- **Alhama (Murcia)**

Està format per “un grupo de personas que entienden que otro modo de entender la ciudad, o el lugar donde uno vive, es posible.” Tenen un servei per compartir cotxe.

- **Valladolid en transición**

Grup bastant actiu que es va crear l'agost de 2011. Organitzen xerrades i tallers i promouen la creació de xarxes de consum. Altres pobles de Valladolid en transició son **Cigales** i **Portillo**.

One thought on “*Iniciatives en transició a Espanya*”

1. **aminka5 | 07/01/2013 a les 15:39**

A la meua visita a EuskalHerria em van comentar que hi ha grups en transició a les tres capitals, Bilbao, Donosti i Vitoria-Gasteiz....

I després grupets varios per tot el territori...

Travessa Camprodon – Rocabruna

En la primera sortida d'enguany hem fet la travessa Camprodon – Rocabruna. Vam sortir, en Joan R., l'Ester J. i en Miquel T, d'Argelaguer a les 8h del matí i de Camprodon una hora més tard i amb un temperatura de 5º negatius. Deixem a l'esquerra el Mas Llandrius i seguim el camí, senyalat amb les marques groges i blanques dels PR, que ens porta a les fonts del Botàs, de Sant Patllari i del Boix. Enfilem a continuació fins el coll de la Creueta després de visitar el monument dedicat a Cèsar August

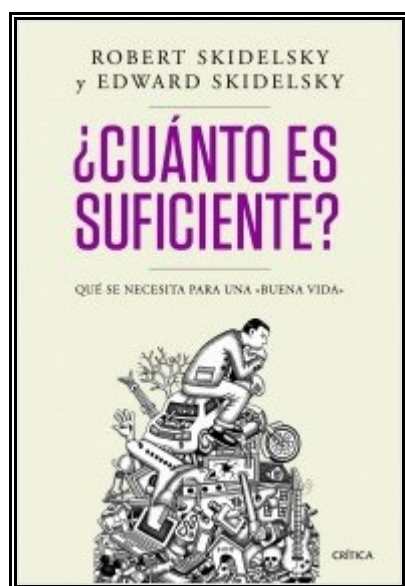
Torras i des d'aquí el sender ens ofereix unes boniques vistes dels vall de Bolòs i Salarsa.

El camí, força planer i ben senyalitzat, ens porta fins a la Quera i al coll de font Ramut des d'on podem veure per primera vegada el castell de Rocabruna. Seguim fins l'antic molí d'en Sorolla des d'on en suau ascens arribarem a Rocabruna on esmorzarem i després de reposar una mica fem el camí de tornada seguint el mateix itinerari.

Un recorregut total d'uns 20 km que vam fer en unes 6 hores de marxa efectiva.

La bona vida

“Res és suficient per a qui suficient és poc”. *Epicur* (Samos, 341 a.C. - Atenas, 270 a.C.)

No sé quants de vosaltres creieu que la bona vida consisteix, com deia Quico Pi de la Serra en la seva cançó *El burgès, enmenjar, jeure i no fer res*. Els anglesos Robert Skidelsky, economista i Edward Skidelsky, filòsof han publicat recentment un llibre amb el títol original *How much is enough?* (en castellà *¿Cuánto es suficiente?* Editorial Crítica, Barcelona 2012) en el que tracten aquest interessant tema de forma rigorosa.

A partir de la pregunta *quant és suficient?*, els autors estableixen el que consideren son els béns que constitueixen la bona vida.

La necessitat de replantejar-se què vol dir una “bona vida” està cada dia més present i és cada vegada més necessària, en vista del canvi de paradigma que està representant aquesta llarga crisi de la qual encara trigarem a sortir, i quan ho fem serà amb molts danys col·laterals.

Per comprendre el que significa tenir suficient, diuen els autors, hem de plantejar-nos què és la bona vida i conclouen que hi han uns béns que anomenen bàsics que constitueixen la bona vida. La bona vida consistiria, així doncs, en fer realitat aquest béns bàsics. Els criteris per determinar quins son els béns bàsics son quatre:

- Són **universals**, el que significa que no estan vinculats a una cultura determinada
- Són **finals**, son bons per si mateixos i no només per assolir un altre bé.
- Són **sui generis**, és a dir, no formen part de cap altra be.
- Són **indispensables**, el que vol dir que es pot considerar que a qui li manquin patirà una pèrdua o dany greu.

Quins són, segons aquests autors, els béns que compleixen aquests criteris? Reconeixent que la seva proposta està oberta al debat, identifiquen set béns bàsics i una vida que els fa realitat seria una bona vida. Aquests són:

1. **Salut** entesa en el sentit antic de perfecció natural del cos. Inclouria tot el necessari pel manteniment de la vida “funcionant com ha de ser” i defugint de la idea de salut com un ideal de millora perpètua que ens allunyaria d'un criteri de suficiència.

2. **Seguretat**, fa referència a que la vida de tota persona transcorri sense pertorbacions. És a dir, no alterada per guerres, crims, revoltes o dificultats econòmiques d'importància.
3. **Respecte**. Respectar a algú significa indicar mitjançant una formalitat que es té en consideració els seus punts de vista, que no poden ignorar-se ni atropellar-se.
4. **Harmonia amb la natura**. Viure amb harmonia amb quelcom significa no manipular-lo per a fins propis. Es tracta doncs de relacionar-nos “amb” la natura i no “contra” la natura.
5. **Personalitat**, es refereix a la capacitat que tota persona ha de tenir per formular i executar un pla de vida. Personalitat implica també un espai privat on l'individu tingui plena llibertat per desenvolupar-se i ser ell mateix.
6. **Amistat**. Els autors es refereixen aquí a totes les relacions d'afecte, tant les familiars com les no familiars i que els autors consideren essencials per a una bona vida.
7. **Oci**. Entendrem l'oci de la manera antiga. No simplement com el temps fora del treball sinó com tot allò que fem pel fet de fer-ho, per gaudi i sense propòsit.
Una societat que s'orientés a fer realitat aquests béns bàsics per a tots els seus membres hauria d'organitzar-se, segons els autors, reduint la quantitat de treball per persona i alliberant així temps per a l'oci. Hauria de garantir una distribució menys desigual de la riquesa i dels ingressos i hauria de fer més èmfasi en el localisme i menys en el centralisme i la globalització. Per altra banda caldria implementar una renda bàsica, reduir la pressió per consumir i la publicitat.
Com veieu una proposta molt interessant a considerar i que comporta abandonar el creixement indefinit com a fi i condicionar-lo a la satisfacció d'uns béns bàsics per a una bona vida per a tothom. Un gir de 180 graus a la política que segueixen els nostres governs i que el moviment Argelaguer en transició, modestament, ha iniciat a casa nostra.
Si estàs interessat en aprofundir en el tema, passeu per casa i us deixaré el llibre.

One thought on “*La bona vida*”

1. **ester j.** | 16/01/2013 a les 18:24

Em sembla molt interessant. i molt important replantejar-nos sovint el valor de les coses i de la verdadera prioritat del que necessitem. Em sembla un exercici molt bo per millorar la nostra vida.

Assemblea AeT gener 2013

Com ja van sent habitual amb una mica de retard vam iniciar l'assemblea AeT corresponent al mes de gener aquest passat dissabte dia 19, amb una assistència important de participants. Vam repassar, en primer lloc, les activitats realitzades des de la darrera assemblea. S'han publicat cinc post nous [La bona vida](#), [Travessa Camprodon – Rocabruna](#), [Iniciatives en transició a Espanya](#); 2013, un any dat i beneït i [Brigades ciutadanes de millora de l'espai públic?](#), hem participat en diferents reunions del [Banc de Temps de la Garrotxa](#) i hem organitzar la presentació del [Banc de Temps d'Argelaguer](#) que farem aquesta mateixa tarda.

Repassem a continuació la resta de temes de l'ordre del dia:

Cotxe compartit

L'Ester J. ens va ensenyar el logo que havia preparat per col·locar com a distintiu del servei i el cartell mensual on les persones interessades podran indicar que ofereixen o demanen un cotxe per compartir. Es fan diversos comentaris de millora que l'Ester recollirà. L'Eulàlia M. es compromet a digitalitzar el logo.

Intercanvi d'objectes

Està pendent la redacció d'un reglament de funcionament d'aquest servei que queda aplaçat per una propera trobada.

Taller d'economia domèstica (2a edició)

S'acorda programar-lo conjuntament amb l'ajuntament d'Argelaguer i es faria el 16 de març de 18h a 20h. S'informarà a l'Ajuntament de la data acordada i ens coordinarem per fer el cartell informatiu i la difusió. El taller serà gratuït i obert a tothom.

Cinema conscient

S'acorda programar una segona sessió pel dia 22 de febrer a les 22h. Es comenten algunes pel·lícules que podrien projectar-se (Danzad, danzad malditos, In time, La experiencia humana, El lenguaje de las mariposas, ...) S'informarà A Selene per tal de que contacti amb Clica i organitzin aquesta segona sessió, si es possible, en la data proposada.

Comunitat Aet a Google +

S'ha obert una [comunitat a Google +](#) com a lloc de trobada de tots els membres d'AeT. És una comunitat oberta on tothom pot fer aportacions. A la barra dreta del bloc AeT hi trobareu un enllaç. Per altra banda, hem tancat el perfil i la pàgina que havíem obert al Facebook.

Banc de temps (BdT)

Aquesta tarda a partir de les 20h es farà la presentació del BdT d'Argelaguer que promou l'Ajuntament d'Argelaguer i coordinarà Argelaguer en transició. En la presentació intervindran membres del banc de temps del Pont del Dimoni de Girona i de BATEGA d'Olot.

Taller de costura

S'acorda iniciar el taller de costura a partir del proper 30 de gener. Es farà quinzenalment els dimecres de 10h 30 a 12h30 i de 16h a 18h. El taller el coordinarà la Núria F. i es farà a casa seva.

Forn solar

Es confirma la trobada que ja havíem acordat pel proper dissabte 26 de gener a les 11h per construir un forn solar. Repassem els materials i eines que necessitem i acordem finalitzar la trobada amb una arrossada que prepararà el Julian M. amb l'ajuda de la resta. Cal confirmar l'assistència a l'arrossada a la [comunitat AeT de Google +](#) o per email a jmartinc@efe.es

Altres:

L' Oriol M. ha proposat fer una xerrada sobre el tema del fracking. L'assemblea ho valora positivament i s'acorda comunicar-li a l'Oriol que ho tiri endavant.

L'Olivier anuncia el seu desig de coordinar una comissió d'energia dins AeT. L'objectiu del grup seria construir diverses solucions tècniques per estalviar energia o aconseguir-la de forma alternativa. Cada iniciativa es desenvoluparia en el domicili d'un dels membres de la comissió. Diferents propostes son: la construcció d'una cuina solar, una rentadora a pedals o la transformació d'un motor per tal de que pugui funcionar amb oli reciclat. Qui vulgui participar només cal que es posi en contacte amb l'[Olivier](#).

2 thoughts on “Assemblea AeT gener 2013”

1. Alicia Selene Sanabria Velázquez | 21/01/2013 a les 17:46

Bien...leída el acta. Enhorabuena gente...lo del cinema se mueve...ya os informaré!
petó
SLN

2. Eulàlia Massana Molera | 28/01/2013 a les 21:48

Dissabte vam enllestir amb l'Ester Jaume coses del logo de Compartir cotxe. Ho portarem a la propera assemblea!

Presentació del Banc de Temps d'Argelaguer

El dissabte 19 de gener es va presentar en un acte al Casal organitzat conjuntament entre l'Ajuntament d'Argelaguer i Argelaguer en transició el **Banc del Temps d'Argelaguer**. Situem-nos.

Ens trobem en un escenari que Álvaro Lobato, advocat i Cristina Jiménez

Savurido, magistrada en excedència qualifiquen en un **artícle** publicat recentment a El País de col·lapse social. És a dir, en una situació de fallida estesa i generalitzada de les institucions de l'Estat

que es reflexa en un increment de la pobresa i el progressiu deteriorament de les condicions socials i laborals.

El que s'esdevindrà en els propers anys, continuen Lobato i Jiménez en el seu article, és un període de crítica inestabilitat, d'enormes convulsions socials i agitades i perilloses derives polítiques. L'Estat del Benestar i les institucions socials i polítiques vinculades a aquest model, desapareixeran, almenys tal com s'han configurat fins al dia d'avui. Les prestacions socials i els serveis universals en educació, sanitat i altres també desapareixeran.

En aquest escenari iniciatives com el cotxe compartit, les xarxes d'intercanvi o els bancs del temps que ens ocupa avui prosperaran en els propers mesos arreu. Veure article de **Santiago Niño Becerra** *Compartir (por llamarlo de algún modo)*.

Els Bancs de Temps

En un **anterior post** ja vam parlar dels bancs de temps . Un banc de temps és un sistema d'intercanvi de serveis per temps. En ell la unitat d'intercanvi no és el diner habitual sinó una mesura de temps, per exemple el treball per hora.

És un sistema d'intercanvi de serveis per serveis o favors per favors. Té l'avantatge de fomentar les relacions socials i la igualtat. Plante-em des d'AeT l'ús d'aquest tipus d'economia com a forma de preparar-nos davant el col·lapse del sistema econòmic vigent, a manera d'economia complementària o mercat alternatiu que, entenc, cada cop seran més necessaris.

La idea doncs, amb els banc del temps, és crear una nova "moneda" per retribuir la gent pel que es

necessita fer, valorant les contribucions per igual i traient profit a les habilitats de les persones.

Els crèdits de temps són dipositats en un banc del temps. Poden ser trets en qualsevol moment i gastats en un gran rang de serveis i oportunitats ofertes pels altres usuaris.

Com més quantitat de crèdit de temps circuli i quanta més gent comparteixi el seu temps i els seus talents entre ells, més rica es convertirà la comunitat. La cooperació es converteix en la força motriu pel canvi social. Tothom té una oportunitat de ser un ofertador i un receptor i per tant es converteixen en membre productiu de la comunitat.

Transcorregut un temps la comunitat actua com una forma de família estesa que comparteix, on tots els membres s'ajuden mutuament quan algú ho necessita i augmenta així progressivament l'autonomia i la resiliència de cada un dels membres i de la comunitat en el seu conjunt.

Agraïm a **Banc de Temps Pont del Dimoni de Girona** i al **Banc de Temps de la Garrotxa** la seva participació en l'acte i celebrem que l'**Ajuntament d'Argelaguer** la seva implicació en aquesta iniciativa i en l'acte de presentació. Desenvolupar el Banc de Temps d'Argelaguer és, sens cap mena de dubte, un gran repte i us encoratjem a tots a participar en el **BdT d'Argelaguer**.

Video presentació

Algunes ofertes ja disponibles en el BdT d'Argelaguer.:

Compres i comerç

els dijous al matí de compres a Olot—Els dijous al matí faig la compra a Olot sortida a les 10h aprox.: mercat del centre ciutat i supermercat Consum. tinc tres places al cotxe.

Cura de nens/as

Cura de nens —M'ofereixo per tenir cura de nens de 0 a 10 anys. Bany, alimentació, son, jocs...

Ensenyament

Des de zero—Coneixements bàsics necessaris per: manejar l'ordinador i anar a Internet

Classes d'informàtica—Informàtica des de zero, coneixements bàsics necessaris per:

Manejar l'ordinador, anar a Internet Per a... Per a pares i mares orfes digitals. Persones grans, jubilitats, prejubilats, altres amb temps lliure.

Classes de suport—M'ofereixo a realitzar classes de suport a alumnes de primària i secundària amb necessitats específiques.

La Web al teu abast—Et puc ensenyar a fer i gestionar la teva pròpia pàgina web sense necessitat que sàpigues res de codi, no et calen grans coneixements d'informàtica.

Amb WordPress.

Esports i animació

Guia excursions—M'ofereixo per guiar-te i acompanyar-te en sortides per la Garrotxa i el Ripollès de diferent durada i dificultat.

Informàtica

Creació de full de càlcul i gràfiques—Ensenyo a crear un full de càlcul, gestionar-lo i fer gràfiques de seguiment.

Servei de streaming—T'ofereixo una plataforma per retransmetre en directe per internet (streaming) cursos, conferències, taller, jornades, congressos,... També podem gravar l'acte i penjar-lo a internet. <http://www.tueventoonline.es>

Salut i cura de les persones

Fisioteràpia i Rehabilitació funcional—Sóc diplomat en fisioteràpia i ofereixo consultes puntuals de fisioteràpia i rehabilitació funcional a persones de totes les edats.

Massatge sonor, reiki, Psicoteràpia pránica—Ofereixo Massatges sonors per relaxar, y sessions de Reiki y Psicoteràpia Pránica.

Serveis d'empresa

Promoció personal.—Ensenyo a fer tríptics, cartells i currículums.

Altres

Gestió conflictes i mediació—Ofereixo orientació i ajuda professional per gestionar tot tipus de conflictes interpersonals, familiars, laborals, comunitaris, ... de forma dialogada i pacífica. Tinc formació (Màster URL Barcelona) i experiència en aquest àmbit.

Web: <http://www.solomediacion.com> Twitter: @esolomediacion

Taller economia domèstica—T'ajudaré a analitzar la teva economia familiar i a adquirir uns bons hàbits que et permetin arribar a final de mes i estalviar una mica cada mes. Et puc assessorar a posar ordre en les teves finances i a recuperar el control sobre els diners. Servei adreçat a famílies i a grups: associacions, AMPA's, etc

Psicologia

Entrenament pares—Consells / pautes als pares sobre l'educació dels fills; problemes d'aprenentatge, de conducta, emocionals...

I algunes de les demandes que ja hi podeu trobar en el BdT d'Argelaguer.:

Ensenyament

Conversa anglés—Tinc coneixements bàsics d'anglés i m'agradaria poder fer pràctiques amb algú que el parli bé.

Informàtica

Actualitzar pluggins wordpress—Necessito ajuda per revisar i actualitzar plugins wordpress dels meus diferents

blog <http://www.solomediacion.com>, <http://www.solomediacion20.com> i <http://www.argelaguerentransicio.com>

Salut i cura de les persones

cura de persones grans.—Acompanyament els matins d'una persona gran. Conversa, passeig...

Salut i benestar—Necessito un bon massatge de relaxació

Servei tècnic

Repació electrodomèstics—Necessito una persona que em pugui arreglar el rentavaixelles i l'antena parabòlica per captar millor el senyal de la TV.

Treballs de jardineria

Jardiner—Per diferents feines de jardineria

Podar arbre jardí—Necessito ajuda per podar una noguera que tinc al patí de casa.

Altres

Fuster—per diferents feines de fusteria domèstica

Obres i construcció

Construir un llenyer—Necessito ajuda per construir un llenyer per guardar llenya d'un any per l'altra

Construir una caseta de fusta pel jardí—Necessito ajuda per construir una caseta de fusta per les eines de l'hort i altres estris al jardí de casa

La pobresa energètica

El 12% de la població no pot mantenir casa seva a una temperatura adequada. (Enquesta Condicions de Vida 2008, INE).

En aquest post us parlem d'un tipus de pobresa poc coneguda però que cada vegada està tenint més incidència . Es tracta de la **pobresa energètica**.

La pobresa energètica és la incapacitat d'una llar de satisfer les seves necessitats

bàsiques d'energia com mantenir l'habitatge en unes condicions de climatització adequades per a la salut (18 a 20° C a l'hivern i 25° C a l'estiu) amb el 10% de la renda disponible (Brenda Boardman 1990).

Les causes que generen aquesta precarietat energètica són diverses:

- baixos ingressos de la llar,
- qualitat insuficient de l'habitatge,
- preus elevats de l'energia,
- preus elevats de l'habitatge, etc.

Les conseqüències de viure en una situació de pobresa energètica en el benestar són també variades: temperatures de l'habitatge inadequades, incidències sobre la salut física i mental (incloent mortalitat prematura d'ancians), risc d'endeutament i de desconnexió del subministrament, degradació dels edificis, malbaratament d'energia, emissions, etc.

La pobresa energètica ha estat també relacionada amb una major incidència de certes malalties físiques i mentals, com l'asma, la pneumònia, l'artritis, l'ansietat i la depressió.

Això implica que patir aquesta forma de pobresa no és només una qüestió de desigualtat en les condicions materials de vida, sinó que té un impacte profund en la vida de les persones (tan profund que influeix en l'esperança de vida dels afectats).

La pobresa energètica està determinada, com hem dit, en gran mesura pel nivell d'ingressos de la llar: les famílies amb major renda disponible no només tendeixen a ocupar habitatges de més qualitat (encara que també més grans), sinó que també poden gastar més diners per satisfer les necessitats domèstiques d'energia.

Lògicament, millorar l'eficiència energètica dels habitatges redueix la incidència de la pobresa energètica.

La Generalitat a través de l'ICAEN ha elaborat una Guia pràctica amb el títol “Com actuar davant la pobresa energètica” que us recomanem llegir amb atenció i que indica que aquest és un problema important també a Catalunya.

No podem deixar de preguntar-nos abans de tancar aquest post quantes llars a Argelaguer pateixen la pobresa energètica? i com s'agreuja en el futur aquesta situació davant l'encariment dels combustibles (electricitat, gas, gasoil) amb que funcionen la majoria de sistemes de calefacció a Argelaguer?

El retorn a la llenya com a combustible per escalfar-nos a casa és quelcom que creiem serà imparabile però l'ús generalitzat de la llenya com a combustible també té els seus límits i conseqüències. D'això en parlarem en una altra post.

One thought on “*La pobresa energètica*”

1. **Alicia Selene Sanabria Velázquez** | 04/02/2013 a les 21:21

Mañana mismo llamo para pedir la discriminación horaria!!!

Travessa Beget – La Menera

Amb avís de fort vent sortírem d'Argelaguer el passat dissabte en Joan R., l'Enric C. i jo mateix camí de Beget disposats a fer el camí, que passant pel coll de Malrem porta a la localitat de La Menera a França.

Un camí que el febrer del 39 molts catalans varen fer per no tornar, molts d'ells, mai més.

Sortim de Beget serrat amunt per un camí que

conserva en molts trams l'antic empedrat i que ens porta fins l'oratori dedicat a Sant Antoni que es troba en el coll de Golofreu. L'antic oratori fou aterrat el 1936 i l'actual reconstruït el 2001 per uns veïns de Beget.

Atravessem la pista que porta a la bassa de Monars i seguim el camí que, primer planejant i després en suau ascensió, ens porta fins el coll de Malrem (1140 m.). Creuem la frontera en aquest punt i seguim el sender marcat com GR-83 fins al petit poble de La Menera on arribem després de 3 hores i escaig de marxa i 8,5 km recorreguts. Després de reposar i menjar una mica reprenem el camí de tornada seguint el mateix traçat que hem fet a l'anada. Reportatge fotogràfic de Joan R.

Efectes de la llet sobre la salut

El consum de llet de vaca a Espanya és, aproximadament, de 115 litres a l'any per persona, el que equival a poc més d'un vas per persona i dia i converteix aquest aliment en un dels més consumits en la nostra societat actual.

La llet de vaca (i altres llets animals) és una rica font de calci, important per als nostres ossos i dents, conté proteïnes d'alt valor biològic i altres nutrients (vitamines, àcids grassos...) que poden ser beneficiosos per a la salut. Dit això, és igual de cert que una part important de la comunitat científica creu que el consum de llet no només no és necessari, sinó que a més, pot tenir efectes negatius en la nostra salut.

A qui hem de fer cas? Alguns punts a considerar:

1. La llet augmenta els nivells en sang de IGF-1, un factor de creixement que s'associa amb el creixement de cèl·lules canceroses. A manera d'exemple, el Tamoxifeno un medicament que s'utilitza per al tractament del càncer de mama, és un inhibidor de IGF-1
2. La proteïna de la llet, la caseïna es descompon en substàncies derivades de la morfina (les casomorfines) en el mateix tub digestiu. Per aquesta raó té efectes sedants i possibles efectes negatius en l'estabilitat emocional.
3. Pel seu ric contingut en proteïnes animals, en fòsfor... afavoreix l'acidesa metabòlica. Nombroses publicacions demostren que els lactis disminueixen el pH de la sang (acidesa), podent provocar la sortida del calci dels ossos cap a la sang com a mecanisme tampó. Això es relaciona amb l'aparició de pedres i càlculs renals.
4. L'absorció del calci de la llet, present majoritàriament en forma de fosfat càlcic unit a proteïnes (caseïnes), requereix de l'enzim proteolítica anomenada quimosina. Les caseïnes de la llet de vaca són 300 vegades majors a les presents en la llet materna. A més el gen de quimosina només s'expressa en l'home durant la lactància materna. Algunes publicacions parlen d'una absorció màxima del calci de la llet del 13% i d'un mínim del 0%. No es pot afirmar que el consum de llet previngui l'aparició de osteoporesis, ja que existeixen molts estudis al respecte que no aconsegueixen demostrar aquesta prevenció.

5. Per la seva possible influència negativa en el sistema digestiu, afecta al sistema immunitari (Common Mucosal Immune System), apareixent infeccions en altres mucoses com otitis de repetició o amigdalitis en nens. En adults, un gran nombre de persones experimenta millores en el funcionament digestiu i trànsit intestinal en reduir o eliminar el consum de làctics.
6. Hem d'afegir que la llet que prenem avui no és la mateixa que prenien els nostres avis. La industrialització ha dut a processos més deshumanitzats per als animals, i a la llet que prenem arriben els antibiòtics i altres medicaments que els són administrats per a mantenir-los en salut.

Es podria concloure que la presa de lactis no és necessària, i molt menys imprescindible, i l'evidència clínica del dia a dia, ens fa pensar que la retirada de la dieta dels productes làctics pot beneficiar a un gran nombre de persones que pateixen problemes relacionats amb la digestió, el trànsit intestinal o el sistema immunitari (colitis ulcerosa, bronquitis, espondilitis anquilosant, èczemes...).

Per la meua banda he decidit deixar de beure llet (que he substituït per beguda de soja) i reduir progressivament el consum de productes làctics. En un món en decreixement i en qual el petroli serà menys abundant i més car, la progressiva reducció del consum de productes làctics en particular i de productes d'origen animal en general en moltes famílies, serà cada vegada més habitual. Per tant cal que comencem a conscienciar-nos i a fer els primers passos en aquest sentit. La nostra salut, de retruc, també en sortirà beneficiada.

He observat que alguns bars i restaurants ofereixen ja la beguda de soja com alternativa a la llet. Sabeu si algun dels bars d'Argelaguer ofereix aquesta possibilitat?

4 thoughts on “*Efectes de la llet sobre la salut*”

1. **javier** | 18/02/2013 a les 10:52

Estoy de acuerdo contigo Miquel que reducir el consumo de leche de vaca puede llegar a ser beneficioso para la salud. Pienso que ningún alimento por sí sólo es totalmente imprescindible, y eso es lo que desde las instituciones se ha venido predicando en el caso concreto de la leche de vaca, desde hace muchos años.

Hay una gran variedad de leches vegetales que se pueden hacer en casa, se podría pensar en organizar un taller...

Y de si sirven leches vegetales en los bares del pueblo pues no tinc ni idea, ja demanarem...

Salut!

2. **Miquel Tort | 18/02/2013 a les 12:59**

Aclariment. En aquest post no recomanem la llet de soja sino que informem dels possibles efectes perjudicials de la llet de vaca i que personalment he substituït per beguda de soja però podria haver-la substituït per infusions, té o aigua fresca. Com hi ha de tot en aquest món, us adjunto un link d'un article que informa dels efectes perjudicials de la llet de soja:<http://teatrevesadespertar.wordpress.com/2011/08/31/los-efectos-perjudiciales-de-la-leche-de-soja/>

3. **Alicia Selene Sanabria Velázquez | 18/02/2013 a les 22:29**

Uff!!! La leche de vaca, qué temazo!!! y falta hablar del componente emocional...la leche como un sustituto de afectividad, de apego, del vínculo maternal...de teta pues!!!...pero ese es otro tema. Yo he sido una bebedora incalculable de leche de vaca, ahora solo me queda un vicio, el queso, intento comerlo en su justa medida. Personalmente he comprobado que cuando hay enfermedades respiratorias, la leche es el peor enemigo, crea mucha más mucosidad... Y respecto a las leches vegetales, es verdad, la soja no es la panacea, hay una gran variedad, de avena, de arroz, de alpiste (muy famosa últimamente), de cáñamo, de almendras, de avellanas...mmm. En casa nos hacemos unas muy buenas, baratas y sencillas...cuando queráis organizamos un taller de leches vegetales...

4. **Miquel Tort | 19/02/2013 a les 08:43**

Fantastica idea, a l'abril taller de llets vegetals. Selene posa tu data i hora.

Primer aniversari d'Argelaguer en transició

Convençuts de la necessitat de començar a actuar i d'iniciar una transició cap un món que se'ns presenta sense energia abundant i barata i sense creixement, el febrer de 2012 vam publicar el primer post en aquest bloc i el mes de març vam fer la presentació al Casal d'Argelaguer. Argelaguer en transició (AeT) ens havia de servir per prendre consciència de la gravetat de la situació econòmica, social i política en que estàvem immersos i de la necessitat d'actuar

immediatament. Com diu Arcadi Oliveres: "Si no ens hi posem les coses aniran a pitjor, doncs no hi ha altra opció: hem de fer canvis, i han de ser radicals."

En un any és molta la feina feta. En el [bloc AeT 1r any](#) (PDF) podem veure que la informació, l'activitat i la vitalitat que s'ha generat entorn a AeT és realment impressionant.

Sens dubte el més important ha estat la creació i aprofundiment de les relacions i la confiança entre tots els que hem participat d'Argelaguer en transició. I això ens reforçarà i serà fonamental en el futur per afrontar amb èxit les dificultats que el canvi de paradigma està generant i generarà en tots nosaltres.

Aquests canvis cal fer-los individualment en primer lloc i, a continuació, a nivell familiar per posteriorment integrar-los en el grup més afí a nosaltres i finalment a nivell de tota la comunitat.

Des de l'inici hem intentat informar-vos i orientar-vos sobre la conveniència d'iniciar accions que ens ajudin a adaptar-nos a una nova societat en la que la energia no serà ni abundant ni barata, en la que no es creixerà o no es farà de la mateixa manera que havíem viscut darrerament i en la qual, no hi haurà plena ocupació. Repassem breument el camí que durant aquest any hem dissenyat per avançar cap a la transició:

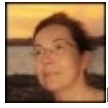
1. Primer cal [entendre què està passant](#) i que la situació és irreversible.
2. Cal per tant superar l'etapa de negació i prendre plena consciència de la inevitabilitat i la gravetat de les conseqüències de la situació actual i [passar a l'acció](#).
3. Pots començar [reduint al màxim l'ús del vehicle privat](#) utilitzant sempre que sigui possible el transport públic o compartint el cotxe.
4. És important [posar ordre a l'economia familiar](#) amb l'objectiu de reduir o eliminar els deutes, controlar la despesa fins que aquestes no superin el 90% dels ingressos i augmentar els nostres estalvis fins assolir un mínim del 10% dels nostres ingressos. (Veure també [Taller economia](#)

domèstica)

5. Crea i manté un rebost amb aliments per al menys 1 mes.
 6. Recupera l'hàbit de consumir fruites i verdures de temporada, en la mesura del possible, de producció local i participa en la cooperativa de consum que hem creat.
 7. Simplifica al màxim la teva vida per tal de ser més equitatiu amb la resta de persones, espècies i generacions.
 8. Contribueix a repartir el treball, guanyant menys diners i reduint les hores de treball remunerat fins un màxim de 21 hores setmanals.
 9. Aprèn a fer de forma casolana productes com el sabó, el pa, lacervesa, a conservar aliments i a fer receptes d'aprofitament.
 10. Aprofita qualsevol espai que disposis per conrear un hort.
 11. Construeix un sistema per recollir l'aigua de pluja.
 12. Redueix l'ús de plàstic i sobretot recicla'l per tal d'evitat el seu malbaratament.
 13. Fomenta l'intercanvi i el regal (economia del donar)
 14. Promou el treball col·laboratiu i les relacions i confiança amb els veïns.
 15. Deixa de consumir televisió, no la trobaràs a faltar gaire.
 16. Renuncia a viatjar en avió.
 17. Participa en el Banc de Temps d'Argelaguer.
 18. Surt a caminar periòdicament.
 19. AeT està obert a tothom i funciona de forma transversal i assemblearia. Assisteix a les assemblees que organitzem cada 3r dissabte de mes de 10 a 12h al Casal d'Argelaguer, participa en les activitats que promou AeT i proposa noves activitats per fer.
- Aquestes son les propostes que us hem fet aquest primer any des d'AeT. Totes t'ajudaran a fer més planer el camí cap al nou món que s'albira, si les vas incorporant a la teva forma de viure. Unes et suposaran més esforç que altres i no cal seguir cap ordre. De totes maneres, el fet que durant aquest primer any s'hagin interessat per AeT gradualment més persones i que a poc a poc es vagin integrant i participant en les diferents iniciatives i activitats que organitzem és el més important i ens anima a seguir treballant convençuts que d'aquesta, o en sortim tots junts o no en sortirà ningú.
- Acabem aquest post amb un recull fotogràfic del que ha estat el primer any d' AeT.

3 thoughts on “*Primer aniversari d’Argelaguer en transició*”

1. **nur** | 25/02/2013 a les 16:28

Per molts anys i endavant!

Respon

2. **Selene** | 04/03/2013 a les 18:16

Oh!!! Si me he emocionado y todo!!! Enhorabuena y “los años que nos quedan por vivir” como dice la canción...

Respon

3. **Selene** | 04/03/2013 a les 18:20

Ya un año que se inicio la necesidad de la transición...sin duda lo que yo más valoro de este año es la comunidad que poco a poco se está creando, quizás no hemos reducido tanto, ni reciclado tanto...pero de lo que si estoy bien segura es de que hemos comaptido y reído mucho...

Enhorabona AeT i endavant!!

Excursió al Talló

Ahir vam fer la sortida que com cada primer dissabte de mes us proposem. Aquesta vegada vam anar al Talló (1.277 m). Sortim d'Argelaguer l'Enric C., en Javi M., en Quim V., en Jordi P., en Carles B. i qui això escriu Miquel T.

Comencem a caminar en un punt de la carretera situat a deu kilòmetres d'Oix per la pista de Resclusanys.

Pràcticament en continua pujada arribem al Collet del Matxo des d'on les vistes del Comanegre, avui nevada, són magnífiques.

Poc després d'una hora arribem a la pista que enllaça Resclusanys amb el Triadú i on trepitgem per primera vegada neu. Seguim fins la collada del Faig i, després d'un darrer esforç, assolim l'objectiu d'avui el cim del serrat del Talló. La panoràmica és esplèndida.

La tornada la fem per la pista de Resclusanys després d'un bon esmorçar i de gaudir del paisatge. Ha estat un recorregut circular d'uns 9 km que hem fet en poc més de 4h.

Fotos : Enric C.

2 thoughts on “*Excursió al Talló*”

1. **ester j.** | **04/03/2013 a les 19:56**

Quin paisatge tan fantàstic que m'he perdut ! Ja m'està bé, per peruca ! .(la meua por era pel fred, no per tants ” homenots ” que devien anar a bon pas....)A veure si la propera vegada tinc més bon ull amb el temps...Per cert, això dels ” homenots ” que van a bon pas, espanta a la resta de dones, que no n'hi ha cap ?

Respon

2. **Selene** | **05/03/2013 a les 14:14**

Qué bonitas las fotos!! Y es verdad...no se que nos pasa a las chicas que no nos animamos...porque a mi no me espanta ni la excursión y mucho menos “els homenots”...jejeje...para la próxima!

El menjar no es llença

El malbaratament alimentari és el menjar que perdem o llencem durant tota la cadena alimentària destinada al consum humà. També es considera excedent aquell menjar que s'ha produït per alimentar la població i que s'acaba aprofitant per a d'altres usos, com ara l'alimentació del bestiar.

L'Ajuntament de Barcelona acaba de publicar un portal dedicat a aquest important tema amb el lema **“el menjar no es llença”**.

En aquesta web trobareu informació molt interessant. Des d'una **Guia per evitar el malbaratament alimentari** fins a receptes d'aprofitament així com molts consells de com reduir el malbaratament de molts productes.

Alguns consells bàsics:

- Una de les causes principals per les quals acabem llençant molt menjar a les escombraries és la manca de planificació a l'hora d'anar a comprar. Aquesta falta de planificació es tradueix en la compra d'aliments que finalment no consumim. **Fer la llista de la compra**, pensar el menú setmanal i cuinar les racions justes són accions que ens permeten estalviar diners i evitar llençar molt menjar.
- **Una llista tancada on anotem les quantitats que necessitem de cada aliment ens evitarà la temptació de comprar productes que no consumirem.** La presentació de determinats productes, les ofertes i la publicitat ens inciten a comprar més productes dels que realment necessitem.
- **L'emmagatzematge i la conservació correctes dels aliments eviten la pèrdua de les propietats nutricionals**, redueixen la possibilitat que es facin malbé i ajuden a reduir el risc d'intoxicacions a l'hora de consumir-los. Podem guardar els aliments a la nevera, al congelador, al rebost o, fins i tot, fer-ne conserves i allargar-ne la durada abans no es facin malbé.

A **Argelaguer en transició** tenim una secció que hem anomenat **Receptes per a la transició** en la que volem recollir diferents receptes d'aprofitament. T'animem a visitar aquesta secció periòdicament i a enviar-nos les teves receptes.

Per altra banda, com sabeu, hem creat un **grup de consum** per fer compres conjunts de productes locals, de temporada i ecològics. Et recordem que ens trobem cada dijous de 19h a 20h i t'animem també a formar-ne part.

One thought on “*El menjar no es llença*”

1. **Selene** | 04/03/2013 a les 18:12

Molt interessant...he estado en la página y está muy bien para re-educarnos en el tema del control y la organización...

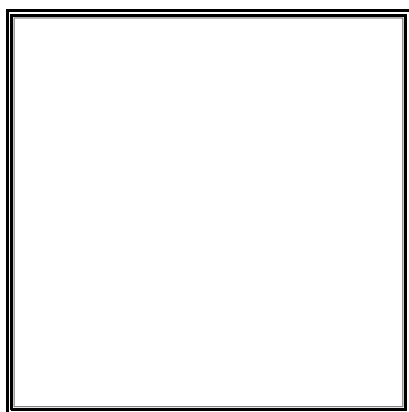
El perill del fracking a Catalunya

AeT ha convidat a Llorenç Planagumà, autor de l'article publicat a [Alba Sud](#) i que reproduïm en aquest post, a fer una xerrada amb el títol "El perill del fracking a Catalunya"

La xerrada tindrà lloc el proper dissabte 30 de març a les 19h a l'Ajuntament d'Argelaguer. En aquesta conferència s'analitzaran els riscos i la lògica que hi ha al darrere la

tècnica del fracking que es preveu utilitzar a diferents concessions per a l'extracció d'hidrocarburs a Catalunya i que està provocant una important mobilització social.

Crèdit Fotografia: Caminata popular contra el fracking a Riudaura en la que vam participar membres d'AeT, 10 de febrer de 2013.

Fes clic en la imatge per veure el vídeo

[El perill del fracking a Catalunya](#)

Llorenç Planagumà i Guàrdia és geòleg, membre del [Centre per la Sostenibilitat Territorial](#) (CST) i col.laborador d'[Alba Sud](#).

El mes d'octubre passat, entitats, ajuntaments i diverses persones es van començar a preocupar en sortir a exposició pública dues concessions anomenades **Leonardo** i **Darwin** que afectaven la Catalunya interior: Osona, el Ripollès, la Garrotxa, el Berguedà, la Segarra,... i, amb la sorpresa, que un any abans ja havia estat concedit un permís d'investigació anomenat Ripoll i que afectava sobretot la Garrotxa i el Ripollès.

En cap d'aquestes concessions s'anomena explícitament la tècnica de la fractura hidràulica (*fracking*) però es deixa oberta la possibilitat de poder-la utilitzar. Aquest fet queda més que clar quan s'investiga els currículums de les empreses implicades o concessionàries, que utilitzen aquesta tècnica habitualment.

Però què és la fractura hidràulica? El *fracking*, com es coneix usualment, és una tècnica moderna que es va començar a utilitzar a partir del 2002, que consisteix en una perforació en vertical a gran profunditat (de 2.000 a 3.000 metres) i posteriorment en horitzontal per dins l'estrat on hi ha localitzats els hidrocarburs (gas o petroli) fins a uns 2.000 metres de distància. Posteriorment s'injecta aigua a gran pressió per fracturar la roca junt amb una sopa de sorres i elements químics per dissoldre-la. Tot aquest procés provoca que s'incrementi la permeabilitat de la roca i així poder extreure el petroli o el gas que estava atrapat en petites vacuoles dins la roca. Aquesta tècnica és tecnològicament molt avançada però comporta uns riscos ambientals i socials molt elevats:

- a) **Perill de contaminació d'aqüífers** en utilitzar productes químics. Una part (el 20%) d'ells es calcula que no es poden tornar a extreure i resten en el subsòl. Això pot comportar contaminació a aqüífers profunds i també superficials si les maniobres amb els tubs de la perforació no es realitzen correctament.
- b) **Sobreexplotació d'aqüífers** en ser una tècnica que necessita molta aigua. Són habituals injeccions de 12.000 a 24.000 metres cúbics, que és l'equivalent a 12 o 24 piscines olímpiques.
- c) **Trànsit i soroll típic d'una indústria pesada.** Aquestes explotacions funcionen com una indústria pesada amb el conseqüent trànsit de grans camions, la qual cosa, en un ambient rural, afecta la tranquil·litat i salut de les persones.
- d) **Impacte en el paisatge**, per les grans extensions que es necessita ocupar a les explotacions, equivalent a més d'una camp de fútbol. En un entorn rural això comporta una agressió al medi i un impacte visual d'extraordinàries proporcions, en repetir-se la petjada de l'explotació per tot el territori.
- e) **Petits terratrèmols generats per càrrega o extracció d'aigua** en haver-hi falles properes.

L'ús d'aquesta tècnica és conseqüència de l'esgotament de les reserves de petroli convencional que des del segle XIX s'estan explotant, i que ha estat la sang de la societat industrial des dels anys 20 en facilitar el transport i l'accés a energia barata i molt eficient. En aquests moments es calcula que el petroli fàcil d'extreure, i per tant el més barat, ja s'està exhaustint, el que provoca un increment del preu que fa rentable que s'intentin tècniques com el *fracking*, que requereixen molta inversió i, alhora, amb molt poca taxa de retorn energètic (diferència entre l'energia utilitzada per l'extracció i la que dóna els hidrocarburs extrets).

El *fracking* és una prova més que estem tocant els límits dels recursos geològics i ecològics. La lògica capitalista del benefici i el fet de no internalitzar l'impacte ambiental en els balanços de les empreses fa que es generin greus impactes socials i ambientals en diferents territoris del planeta. En aquests moments urgeix un canvi de model, ambiental i socialment més just. Però pels caires que agafa aquesta crisi sistèmica no sembla que aquest sigui el camí, sinó tot el contrari, la lluita

pels pocs recursos naturals que queden en el planeta, sobretot el petroli, està servint per mantenir una elit amb una elevada riquesa. A aquests sectors ja els interessa que el 99% de la humanitat arribi a nivells de pobresa suficients i que mantinguin un baix consum d'aquests recursos naturals cada cop més magres, enlloc de fer el que realment seria necessari: socialitzar els recursos per a poder decreixer i repartir-los de manera sostenible entre el conjunt de la població.

En aquest canvi de model Catalunya no en queda exempta, ja sigui en forma de retallades brutals com de feblesa de l'administració que ha de vetllar pels interessos de la comunitat. I és en aquest darrer aspecte, en el marc d'una administració feble, on les empreses fan i desfan segons els seus interessos, que ens trobem aquestes concessions d'hidrocarburs. Sinó no s'entén com la concessió Ripoll, que a diferència de les altres concessions el permís d'investigació ja està adjudicat, esdevé més una història típica de països poc democràtics i amb estructures d'estat molt febles que d'un país modern i amb una democràcia ben establerta. Aquesta concessió que agafa bona part de la Garrotxa i del Ripollès i una part d'Osona es va concedir a una empresa que es diu **Teredo Oils Limited** propietat d'un multimilionari excèntric de 94 anys. El procediment habitual en aquests permisos seria, si l'administració que ens governa és seriosa i rigorosa, primer analitzar l'impacte ambiental que pot generar aquestes explotacions en el territori, informar i copsar l'opinió de la població que hi viu i finalment, si cap de les dues anteriors és negativa, concedir l'explotació. Però l'única informació que va tenir Riudaura, indret on l'empresa vol començar, i on als anys 60 es va localitzar gas però es va descartar per la seva baixa rendibilitat, fou de l'empresa i l'excèntric multimilionari. Mesos més tard les entitats ecologistes locals alertaren que calia fer un seguiment estricte de les operacions d'aquesta empresa, perquè les informacions eren contradictòries, l'administració en deia una i l'empresa una altra. En aquest marc és on tots i totes hem de reflexionar en el fet que, a part de vendre'ns el territori per un plat de llenties (hi ha molt poques reserves de gas), ho fem a petites empreses que aprofiten el que les grans no volen i on la seguretat per la realització d'aquests tipus d'explotacions genera encara molts més dubtes i més riscos d'impacte ambiental.

Per això cal que el poble de Catalunya faci seus els plantejaments de la **Plataforma AntiFracking** i demani que s'aturin aquestes investigacions. No volem el *fracking* perquè no ens durà a la sobirania energètica, ni per recursos disponibles en el subsòl ni pels impactes que generarà en el territori. Volem un canvi de model a través d'energies renovables netes per arribar a la independència energètica i així conservar el territori per les generacions futures. Per això cal inversió en investigació i tecnologia, inversió que recuperarem en el futur en estalviar en la factura energètica les importacions d'hidrocarburs (actualment el 70% ens ve de fora de Catalunya). La implantació d'aquestes energies renovables també ha de ser socialment justa, és a dir no controlada per grans empreses sinó per cooperatives locals o empreses públiques per així no caure en la lògica de l'enriquiment d'uns pocs. Cal pensar que en el futur hem de disposar de menys, amb més eficiència i més equitat.

RECORDA: Conferència El perill del fracking a Catalunya, dissabte 30 de març a les 19h a l'Ajuntament d'Argelaguer. *Llorenç Planagumà i Guàrdia és geòleg, membre del Centre per la Sostenibilitat Territorial (CST) i col.laborador d'Alba Sud.*

Per conèixer més sobre el tema del fracking us recomanem l'article d'Antonio Turiel *Fracking: rentabilidad energética, económica y ecológica*, les webs <http://aturemfracking.wordpress.com> i <http://riudaurajunts.com> i el video Fracking GAS NO Convencional

2 thoughts on “*El perill del fracking a Catalunya*”

1. **lejarza | 20/03/2013 a les 09:06**

Ajuntament d'Argelaguer convocatòria de Ple Sessió Ordinària 20 de Març de l'any 2013

Punt 6.- Aprovació de la moció de rebuig a la investigació d'hidrocarburs mitjançant la fractura hidràulica – Fracking.

<http://llicerca.wordpress.com/2013/03/20/ajuntament-dargelaguer-convocatoria-de-ple-sessio-ordinaria-20-de-marc-de-lany-2013/#comment-2392>

Respon

2. **Oriol | 22/03/2013 a les 19:57**

Una pàgina interessant, per qui vulgui ampliar una mica! resulta que no som els primers, els romans feien una cosa similar!

<http://www.investigacionyciencia.es/blogs/fisica-y-quimica/24/posts/el-fracking-los-romanos-y-el-aditivo-e-412-10963>

Assemblea AeT març 2013

L'assemblea d'aquest mes ha estat especial. Selene S. ens ha sorprès amb un pastís per celebrar el primer aniversari d'AeT.

Hem acordat posposar els temes que teníem previst debatre avui per la propera assemblea (20 abril) i completar la celebració veient el documental [UN ANY SENSE PETROLI](#).

Un any sense petroli és una producció finlandesa de l'any 2008 en que el director d'aquest documental, John Webster, que va aconseguir convèncer a la seva família per a fer la prova, relata de forma divertida el que suposa sotmetre's a una "dieta sense petroli" i mostra com pràcticament tot el que consumim prové del petroli, l'agent que provoca una major deterioració en el nostre planeta.

Un any sense petroli planteja el problema mediambiental com si d'una recepta de cuina es tractés i explica, a través de les vivències de Webster i la seva família, els passos que cal seguir i els productes que cal evitar per a no perjudicar el nostre entorn. Des d'agafar el cotxe a consumir qualsevol producte envasat en plàstic (ja sigui llet o pasta de dents), els actes més simples de la nostra vida quotidiana ens converteixen en còmplices del canvi climàtic.

A tots ens ha semblat de gran interès i us recomanem el visualitzeu.

Perdre bous i esquelles

El problema principal que afrontem com a societat és, com hem explicat aquí diverses vegades, la impossibilitat del creixement exponencial indefinit necessari pel manteniment del nostre model econòmic en un planeta finit. Un problema aquest que és irresoluble i que l'esgotament progressiu i accelerat dels recursos en general i dels recursos energètics en particular fa evident.

El problema però que sembla preocupar més en aquests moments és el problema de l'endeutament, un problema que en realitat es deriva del principal. Així, per exemple, l'**endeutament del sector públic de la Generalitat de Catalunya** supera ja els cinquanta mil milions d'euros amb un **calendari d'amortització** que arriba a l'any 2040 (dades 3T 2102). Aquesta xifra lluny de reduir-se ha seguit augmentant durant el quart trimestre de 2012 i el primer trimestre de 2013.

Estats, empreses, bancs i particulars han assolit un nivell d'endeutament impossible de pagar i que ens porta al dilema actual de no pagar com propugna el moviment **YO NO PAGO** o pagar (el que es pugui) malgrat això impliqui **retallar serveis fonamentals com la sanitat, l'educació o les pensions i drets socials o canviar lleis**.

El problema és que si no es paga el deute, el sistema col·lapsa per manca de finançament ja que, com és obvi, ningú finança a qui no paga el que deu i **si s'intenta pagar el deute el sistema també col·lapsa** per manca dels recursos econòmics necessaris – en dedicar-los al pagament del deute – per mantenir un impossible creixement continuat. Llavors, perquè els estats **s'obliguen a pagar el deute** abans que cap altra despesa malgrat comporti perdre sobirania, drets i serveis i, fins i tot, carregar-nos el sistema democràtic?

[Artículo 135.3 constitución española: “Los créditos para satisfacer los intereses y el capital de la deuda pública de las Administraciones se entenderán siempre incluidos en el estado de gastos de sus presupuestos y su pago gozará de prioridad absoluta].

La resposta és que **si no es paguen els deutes el sistema col·lapsaria de forma immediata**, en dies o setmanes, mentre que si es segueix pagant el sistema es va mantenint malgrat el seu estat terminal (veure **acord per a Xipre** adoptat aquesta matinada per exemple). I perquè s'intenta mantenir un sistema terminal? podem preguntar-nos. Doncs perquè els creditors

volen cobrar sí o sí i íntegrament el que se'ls deu ignorant que això els hi comportarà la seva propia ruina i la del sistema a la llarga. I perquè els deutors creuen erròniament que el sistema es referà i recuperarà la capacitat de creixement indefinit.

Si no volem **perdre bous i esquelles**, hem de prendre consciència de la impossibilitat de tornar al creixement econòmic indefinit i que els recursos materials i energètics disponibles seran cada vegada més escassos.

És possible una organització social diferent que permeti una vida digna a tothom si assumim que cal iniciar un procés decreixement global, que cal començar de forma individual i familiar, **renunciant** a allò que el sentit comú ens indica que és incompatible amb la capacitat del planeta, amb la supervivència de la resta d'espècies o amb el benestar de la resta de la humanitat.

2 thoughts on “*Perdre bous i esquelles*”

1. **javier** | 25/03/2013 a les 10:50

Esta última frase lo dice todo. Y esta renuncia puede comportar felicidad, aunque no lo parezca.

Respon

2. **Miquel Tort (@mtortsantos)** | 25/03/2013 a les 10:54

Gracias Javier por tu comentario. Totalmente de acuerdo con que la renuncia puede comportar felicidad y facilitarnos una buena vida <http://argelaguerentransicio.com/2013/01/14/la-bona-vida/>

Espigolar

Espigolar: v.tr. AGR..*‘arreplegar allò que un altre ha deixat’.*

“Quan els llauradors havien fet el desplegament d’homes i dones, sacs, carros i algun que altre camió, es dedicaven frenèticament a collir, ensacar, pesar i carregar el producte de la terra. En dos dies, arrasaven camps de gran extensió i el color verd fosc de la fulla de la creïlla o el marró suau

de la palla de la xufa, canviava per un desert de terra batuda per les aixades i el forcat. En aquest punt, famílies humils, generalment del veïnatge, demanaven permís al propietari per tal d’espigolar el camp.” *Josep Salafranca*

La pràctica de permetre als pobres recollir el que sobra és molt antiga: va lligada a la nostra ètica i a la història de Catalunya. En la Bíblia ja es reconeix el costum d’espigolar, propi d’una societat agrícola estable i que permet la integració d’una població en situació precària, l’única que es podia dedicar a una tasca tan penosa i poc productiva.

Així en el **Deuteronomi** podem llegir: “*Quan seguis la collita de la teva terra, no segaràs fins al límit extrem del teu camp ni recolliràs les espigues caigudes; les deixaràs per al pobre i l’estranger, per als orfes i les vídues* “ (Dt 24,19). En els mateixos termes es parla de la recol·lecció de l’oliva i del raïm.

També es pot citar una regulació de 1585 atorgada a les Corts de Monzón pel rei Felipe II en la que s’estableix que: “ Por disposición divina, se permite a los pobres entrar en los campos y propiedades ajenas para aprovechar las espigas que han caído en el suelo”.

No fa tants anys que a Catalunya, especialment en els anys difícils de la guerra i postguerra, espigolar encara era una pràctica habitual, que ara s’està recuperant. Cada vegada podem veure més gent anant als camps a espigolar o als boscos a recollir la llenya que ha quedat després de que s’hagi obert un camí o netejat una finca.

També és, cada vegada més, una imatge habitual la que podíem anomenar versió “moderna” d’espigolar. Gent que després d’un mercat setmanal o en els contenidors de qualsevol supermercat rebusquen aliments que ja no es poden vendre. Més dramàtica és la imatge de gent buscant en abocadors qualsevol producte aprofitable per revendre o, en les ciutats, gent amb un carro de supermercat o una furgoneta recuperant dels contenidors cartrons, ferralla, roba o altres objectes susceptibles de generar algun ingrés.

Són molts els recursos que la nostra societat falsament opulenta llença. Quantitats ingents de coses útils, de deixalles aprofitables acaben en contenidors i abocadors. Una societat on cada vegada son més els que per viure es veuen obligats a espigolar encara que també hi ha els que espigolen per ètica, o per principis.

Us recomanem per aprofundir i reflexionar sobre aquest tema dos documentals:

Les glaneurs et la glaneuse d’Agnès Varda (2000) i *El gust pel rebuig*.

Crida: Enfront de la Banca, RE-MOU ELS TEUS DINERS

AeT s'adhereix a aquesta campanya i t'invitem a difondre-la i a implicar-te. De l'1 al 30 d'abril, **Enfront de la Banca, RE-MOU ELS TEUS DINERS:**

- La primera acció consisteix a cancel·lar els nostres comptes d'estalvi, fons d'inversió i/o fons de pensions, vendre les nostres accions.
- La segona acció suposa traslladar-los i obrir nous dipòsits a la banca ètica i cooperativa (Fiare, Coop57, SomEnergia, CASX, Oikocredit).

Es tracta d'una proposta que avui és d'extrema actualitat, davant dels fets ocorreguts a Xipre, que demostrin fins a quin punt la Unió Europea és capaç d'imposar mesures que perjudiquen els dipòsits bancaris d'una part de la població.

La campanya s'origina a partir d'una crida a l'acció per la «Revolució Integral» i s'enllaça amb les mobilitzacions dutes a terme anteriorment:

«Contracimera Europea per l'Europa de les persones i contra l'Europa dels mercats», en resposta a la «Cimera Europea» del 14 i 15 de març, que segueix fent passos per a una unió econòmica i bancària.

Després de les nombroses i massives manifestacions, tots i totes hem de passar a l'acció. És a través de la nostra acció col·lectiva que podem promoure la reactivació del tipus d'economia que és desitjable per al Bé Comú i per a la majoria de la població.

Deixarem de finançar l'economia de casino (basada en l'especulació) i contribuirem a finançar projectes cooperatius, projectes de l'economia real que cobreixin necessitats reals de les persones. Seguint l'exemple de campanyes com «Move your money» a Anglaterra i als Estats Units, tenim la responsabilitat de consolidar un fort moviment al sud-est d'Europa. Aquests 30 dies que proposem per remoure diners i consciències, pretenen marcar un punt d'inflexió i ser l'inici d'una generació de noves accions en el futur.

A continuació es detallen possibles opcions on transferir els dipòsits, que són alhora moviments cooperatius a estendre i ampliar:

Fiare. Projecte de banca ètica cooperativa d'àmbit europeu. Ja fa anys que accepta dipòsits bancaris i fa préstecs a projectes socials i cooperatius. Durant l'últim trimestre d'aquest any començarà, també, a acceptar comptes corrents. Més info: <http://www.fiare.org>

Coop57. Cooperativa de serveis financers ètics i solidaris, que gestiona estalvi i préstecs a projectes d'economia social que promoguin l'ocupació laboral, fomentin el cooperativisme, la solidaritat, la sostenibilitat sobre la base de principis ètics i solidaris. Més

info: <http://www.coop57.coop>

Som Energia. Cooperativa de producció i consum d'energies renovables. No és un banc, ni una entitat financera, però amb els estalvis dels seus socis desenvolupa la creació de projectes cooperatius d'energies renovables. Més info: <http://www.somenergia.coop>

CASX. Cooperativa d'Autofinançament Social en Xarxa És un projecte incipient, de caràcter assembleari i sense interessos, que presta els estalvis dels seus socis a projectes autogestionats i afins als seus principis, que són similars als de la Revolució Integral. Durant el mes en què es desenvolupa l'acció es complirà el primer aniversari des de la seva posada en marxa.

Més info: <http://www.casx.cat>

Oikocredit és el nom públic de Ecumenical Development Cooperative Society U.A., una cooperativa de crèdit democràtica i participativa amb seu als Països Baixos i estesa per tot el món, centrada en la banca ètica. A l'estat espanyol hi ha varies associacions que promouen aquesta iniciativa. Més info: <http://www.oikocredit.org>

Sobre altres opcions bancàries

Hi ha altres opcions de banca ètica amb un volum i un impacte social com **Triodos** però que no és una cooperativa i per tant no té una organització interna afí als principis de la campanya, però fa una tasca respectable i que no és missió de la campanya criticar.

També hi ha cooperatives de crèdit, de caràcter professional com les d'enginyers i les d'arquitectes, caixes rurals, com moltes que existeixen al llarg del territori o **Caja Laboral**, del Grup Mondragon. En el mateix sentit hi ha també petites caixes d'estalvi, que han conservat el seu caràcter local, mentre moltes creixien i es fusionaven perdent totalment el caràcter que tenien quan es van fundar (caixa colonya, caixa popular, caixa ontinyent ...). Que podem entendre que tenen un nivell acceptable de democràcia interna, però que no tenen una política d'inversions que puguem considerar ètica o prou compromesa amb la millora de la societat.

Les entitats adherides a aquesta campanya no demana treure els diners de cap d'aquestes entitats, però tampoc estem a favor d'elles.

Ara més que mai tenim l'oportunitat de replantejar-nos on posem els nostres diners, si a la banca capitalista que amb les seves pràctiques especulatives i les seves polítiques abusives ha enfonsat l'economia de milions de persones o bé en un altre tipus de banca, una banca ètica i cooperativa que aposta per l'economia productiva, per l'economia social i de les persones.

Triar on tenim els estalvis és una de les maneres més contundents de remoure consciències a través de la nostra manera de ser al món.

Per tot això, es proposa una acció col·lectiva durant tot el mes d'abril. Fem que aquesta sigui recordada com la primavera en què els petits estalviadors van remoure el sistema financer.

Recorda: Junts i juntes podem i ho aconseguirem!

No tothom disposa d'estalvis a re-moure ja ho vam fer en el seu moment. En aquest cas, la nostra contribució pot consistir a difondre la campanya perquè els que sí que en tenen s'hi impliquin!

Campanya: #ReMouelsteusDiners REMOU ELS TEUS DINERS

Llistat d'adherits (provisional a 27/03/2013)

Cooperativa Integral Catalana

Moviment YO NO PAGO

Cooperativa Integral Aragonesa Cooperativa Integral Amalur

Dret de Rebel·lió

CASX

Oficina de Desobediència Econòmica Madrid-Legazpi

Oficina de Desobediència Econòmica Castelló

Participants del CIM (Coop. Integral de Madrid i Voltants)

Cooperativa Integral Asturiana

Desbanka, Front Ciutadà contra el poder financer

Asamblea permanente de víctimas del sistema financiero. Colombia.

Centro Social Librería La Pantera Rossa

Àgora Vilamajor

Asociación de productores el Clandestino

Argelaguer en Transició

Fundación Hijos del Maíz

Plataforma ¡En Pie! – Asedia el Congreso 25A.

Pots adherir al teu col·lectiu en aquest enllaç: <http://remuevetudinero.net/adhesions/?lang=ca>

2 thoughts on “*Crida: Enfront de la Banca, RE-MOU ELS TEUS DINERS*”

1. **Selene | 08/04/2013 a les 10:07**

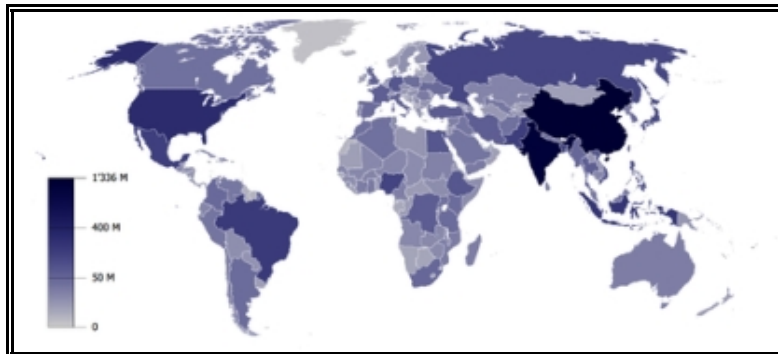
Bien, solo me quedan tener ahorros para poder moverlos...

Respon

2. **Miquel Tort (@mtortsantos) | 08/04/2013 a les 10:41**

Todo llegará Selene,

El concepte d'espai vital (Lebensraum en alemany)

Lebensraum és un terme que en alemany significa «espai vital». Aquesta expressió va ser encunyada pel geògraf alemany Friedrich Ratzel (1844-1904), influït pel biologisme i el naturalisme del segle XIX. Establia la relació entre espai i població, assegurant que l'existència d'un Estat quedava garantida quan disposés del suficient espai per a atendre a les necessitats del mateix.

Arran d'un post de [Javier Pérez](#) publicat recentment amb el títol [Lebensraum: el regreso de un concepto siniestro](#) en el blog [The Oil Crash](#) vaig demanar a [Fran Garcinuño](#) em fes un comentari sobre el que li suggeria la seva lectura. Amablement Fran m'envia el següent text que comparteixo aquí.

Bones Miquel.

Segurament no aportaré res de nou, doncs ara diré coses que ja s'han dit al mateix blog d'en Turiel a més d'algun altre. Però per a mi al problema actual (crisi energètica) només hi ha 3 sortides.

La primera d'elles és gairebé utòpica doncs passaria primerament pel reconeixement del veritable problema per part dels governs i el seu plantejament a l'opinió pública global (planetària); i posteriorment la realització a nivell global d'un canvi en el model de desenvolupament de la humanitat (utòpic totalment a dia d'avui).

Les altres 2 "sortides" realment no són més que dos possibles desenvolupaments del problema. Ja sabem que tot caurà, però com? De forma controlada o descontrolada. De moment la caiguda és controlada: rescats de països, bancs, etc. Al mateix blog d'en Turiel en una ocasió es parlava que la situació actual a la nostra societat ésequiparable a unes granotes que es comencen a cuinar. Si les granotes es tiren directament a l'aigua bullent (caiguda sobtada del sistema) aquestes saltaran de l'olla (revolucions), però si es fiquen a l'aigua freda i es va escalfant poc a poc, les granotes es deixaran cuinar.

Ara mateix els governs (o les mans que hi ha al darrera) volen agafar aquest darrer camí. I quan arribi el moment per la lluita pels recursos naturals (moment que ja ha arribat) si els governs continuen funcionant, les guerres seran entre nacions o grups de nacions. En aquest cas crec que nosaltres poc tenim a fer, perquè estarem mancats de voluntat, sempre supeditats a les ordres donades des dels governs (en certa manera és la situació que comencem a viure).

En el cas que la caiguda de tot el "sistema" sigui descontrolada, o sigui, si s'escalfa massa ràpid l'aigua de les granotes i aquestes comencen a saltar de l'olla, el poder dels governs passarà a un pla secundari, doncs el perill de caiguda en l'anarquia és molt alt. Des del meu

punt de vista aquesta “sortida” és més dura d’entrada però més desitjable a llarg termini doncs la sobirania recaurà sobre les persones i no sobre governs o mans amagades. Si pensem que tot caurà a l’anarquia, és quan podem començar a parlar de fer coses en comunitat. I tinc molt clar que el primer punt a solucionar és el de la seguretat, perquè sense aquesta, tota la resta no té sentit.

Tot això ja ha passat altres vegades a la història. Sense parlar de la caiguda de Babilònia que queda molt llunyana, tenint el cas de la caiguda de l’Imperi Romà d’Occident. Després la desaparició del poder romà a l’Europa occidental, la caiguda de població és reconeguda (no tant en la quantitat) i la major part de la pèrdua de població va ser derivada de la situació d’inseguretat, per això l’arribada del sistema feudal (protecció per part d’un senyor feudal a dins d’un recinte murallat).

Evidentment tot passarà a ser una lluita per la supervivència, però els humans, a diferència de la major part de les bèsties, saben que la unió fa la força, per això penso que més que una lluita entre tu i jo, serà entre nosaltres i vosaltres. Per força ens hem d’unir. Però per mi tot això només té sentit si és per lluitar per nosaltres, per mi no té cap sentit lluitar per un govern, on mai la meua paraula serà escoltada i sempre estaré mancat de voluntat.

Gràcies

Fran

One thought on “El concepte d’espai vital (Lebensraum en alemany)”

1. filgut | 22/04/2013 a les 08:44

Hola Fran,

estic més o menys d’acord en l’exposició de les 3 sortides, però no en la teua conclusió.

No acabo d’entendre ben bé què vols dir amb això de: “penso que més que una lluita entre tu i jo, serà entre nosaltres i vosaltres”. Qui són “vosaltres”?

Jo el que penso és que tot això que està passant, per més penós i dolorós que sigui, no deixa de ser el principi de la possible gran solució a aquesta manera de viure que ha tingut fins ara la humanitat. Hem arribat a extrems insostenibles, com molt bé s’explica post rera post a aquest matiex blog i ara s’estan sacsejant els fonaments d’aquesta societat i espero que s’acabin derrumbant... Ara bé... com serà la caiguda? És el que dius tu... pot ser sostinguda o pot baixar tot de cop. Lo important, però, és que acabi caiguent i llavors de les cendres a veure que som capaços de construir.

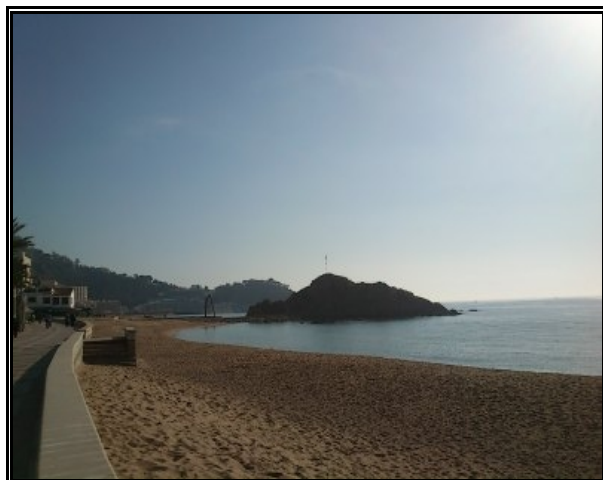
Penso que aquest és un moment històric de la humanitat. Som sers privilegiats. Perquè viurem en les nostres “carns” un punt d’inflexió de la humanitat. I sóc molt optimista. Sobretot perquè veig que l’actual sistema s’està enfonsant. I com que crec amb NOSALTRES i amb VOSALTRES, penso que serem capaços de trobar el sistema que funcioni per tothom (digue’m optimista). Crec que serem capaços de convèncer fins i tot als “VOSALTRES”. Que si ho fem només per NOSALTRES algun dia els ALTRES se’ns menjaran... I no crec que sigui bo crear un nou sistema per seguir lluitant contra algú.

És el meu punt de vista. Molt utòpic si vols. Però posats a crear un món millor. Fem-lo per tots!

Gràcies per la teua aprotació.

18/04/2013 BY MIQUEL TORT

Travessa Blanes – Tossa de Mar

Diumenge 14 d'abril (dia de la República) sortim del Casal en Joan R., l'Enric C. i jo mateix direcció Blanes per fer la primera etapa de la travessa de la Costa Brava.

Aquesta travessa segueix el GR-92, té un recorregut total de 225 km i es divideix en 12 etapes que, si el temps no ho impedeix, anirem fent durant els popers mesos.

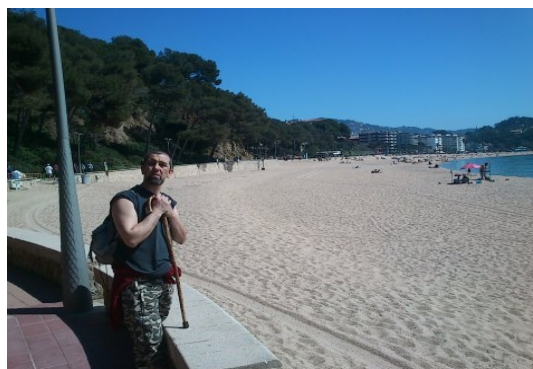
La primera d'aquestes etapes transcorre entre les viles de Blanes i Tossa de Mar amb un total de 22 km i un desnivell positiu acumulat de 750 m.

El camí passa per moltes zones urbanitzades que li treuen espectacularitat i la fan una mica pesada però també permet descobrir racons molt bonics i interessants com el castell de Sant Joan a Blanes o les platjes de Santa Cristina, Canyelles , cala Morisca o cala Llorell.

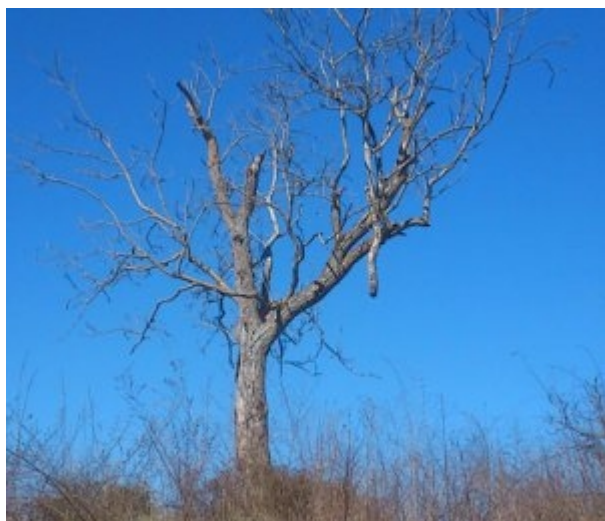
One thought on “*Travessa Blanes - Tossa de Mar*”

1. **Selene** | 21/04/2013 a les 21:35

Qué a gusto se os ve, sobre todo con el medio litro de cerveza!!!! jejeje

Assemblea AeT abril 2013

Hem dedicat l'assemblea d'aquest mes d'abril a conèixer l' **ECOXARXA Garrotxa** que ens van venir a presentar la Sabina, l'Adrià i la Charo.

Les Ecoxarxes integren totes les necessitats bàsiques de les persones d'un territori Ecoxarxes i núclis locals.

Una Ecoxarxa és una xarxa d'intercanvi de béns, serveis i coneixements amb la voluntat de recuperar la dimensió ètica i humana de les activitats econòmiques, superant l'individualisme i la competitivitat capitalista i impulsant una

economia basada en la confiança, la reciprocitat, la solidaritat, la cooperació i l'ecologia.

Les promouen persones d'una mateixa comarca o bioregió, que s'uneixen de forma estable amb el compromís de construir una altra forma de relacionar-se, fomentant l'economia local, el consum responsable i les relacions humanes, cobrint així les necessitats bàsiques personals. A més es creen mecanismes de suport mutu entre les persones, permetent a aquestes desenvolupar noves habilitats més enllà de les purament professionals.

La seva característica més distintiva és l'ús d'una moneda social (també coneguda com com a moneda local o comunitària), per permetre el funcionament d'un sistema d'intercanvis multi recíprocs a la regió, sense fer ús dels diners. El nom de la moneda social de l'ecoxarxa Garrotxa és el troc.

Els nuclis locals són xarxes o grups de persones i col·lectius que comparteixen els principis de la **Cooperativa Integral Catalana** a nivell local, implementant i coordinant en la mesura de les seves possibilitats, projectes i iniciatives per a l'autogestió holística de les persones que participen en ell.

Una trobada molt profitosa i intensa que ens ha permès conèixer una mica més la **Cooperativa Integral Catalana** i l'**ECOXARXA Garrotxa**. Agraïm a la Sabina, l'Adrià i la Charo hagin compartit la seva experiència amb nosaltres i esperem retrobar-los aviat.

3 thoughts on “*Assemblea AeT abril 2013*”

1. **aminka5aminka** | 21/04/2013 a les 18:17

Agraeixo a Sabina, Adrià i Charo la seva dedicació i el seu temps. Sempre és enriquidor conèixer opcions i maneres de fer.

De totes maneres, personalment, a pesar de donar-li voltes i més voltes, hi ha alguna cosa que no em quadra del tot. En la meua opinió, la filosofia és atractiva, els ideals prometedors. Però pot ser el que no em lliga del tot és que aquesta postura té per mi una contradicció: que cerca les relacions humanitàries i de confiança creant un sistema de funcionament. I els sistemes surten quan no es confia; perquè en el fons no hi ha confiança en que les persones ho farien per si mateixes.

Per una altra part s'intenta estendre a un grup més ampli com és una comarca una confiança que per definició es produeix en nuclis petits com la família o el veïnat... Viure en confiança no crec que sigui possible, si no es viu en comunitat.

En la comunitat coneixes al altre, hi confies, saps quan necessita ajuda i en quina mida. Això és impossible amb gent que viu a 10 o 20 km, perquè no coneixes la seva vida ni la seves circumstàncies.

Per a mi la sortida hi és més alguna cosa que sembla ha sorgit de forma natural a Argelaguer i al Banc de Temps en concret:

“et conec, sé ell que necessites, i ho faig per tú. Demà ja et demanaré quan et necessiti, i sé que hi estaràs ahí per ajudar-me, perquè et conec i sé que puc confiar en tú.”

Si això ho fem tots al nostre petit cercle, s'acabaran unint molts petits cercles a tot arreu. Però sense que calgui que em preocupi de gent desconeguda a 20 km, perquè no funcionarà. No és la manera de fer natural, i crec que així no durarà gaire. En el fons és tot molt més senzill; sense tanta organització, tanta globalització, ...

I un altra reflexió:

Es va dir durant la trobada que la nostra riquesa no són els bens, si no les capacitats de cadascú. Pot ser jo aniria més enllà i diria que la nostra riquesa són els nostres valors com éssers humans.

No es valoraria a les persones pel que saben fer(capacitats), perquè hi ha persones que no tenen capacitats o coneixements massa concrets. Simplement se'ls valoraria perquè són humanes, si ho són de debò (valors), perquè saben escoltar, són persones íntegres, serenes o coherents, o estan al teu costat quan ho necessites... Aquest és l'autèntic valor de cadascú.

Respon

2. **Selene** | 21/04/2013 a les 21:33

Oh...qué pena que me la perdí! ya me contaréis más detalles

Respon

3. **sabina** | 24/04/2013 a les 18:28

Moltes gràcies per la vostra acollida i interès. No se si coneixeu aquest manual, ple d'idees i propostes per portar a la pràctica. A la pàgina 17, com posar en marxa una cooperativa integral<http://enricduran.cat/wp-content/uploads/2013/02/03VOLEMCAT.pdf> .

Gràcies a voslatres i seguim .

Sabina

AeT dona suport a la ILP Renda Garantida Ciutadana.

La progressiva i imparable reducció dels recursos disponibles en general i dels recursos energètics en particulars comportarà un empobriment general de la població que ja estem constatant de forma cada vegada més evident en el nostre entorn més immediat.

Serà cada vegada més necessari establir mecanismes que garanteixin la supervivència d'una gran part de la població que, sense ajuda, no podrà satisfer les necessitats mínimes per viure.

Malgrat creiem que el que caldria és implementar una **Renda Bàsica Universal** de forma remunerada - ingrés pagat per l'Estat a la població amb dret de ciutadania, a cada membre de ple dret o resident de la societat, fins i tot si no vol treballar, sense prendre en consideració si és ric o pobre o, dit d'una altra forma, independentment de quines puguin ser les altres fonts de renda que es pugui tenir, i sense importar amb qui es convisqui - **considerem que la existència d'una renda mínima garantida a Catalunya contribuiria de forma important a prevenir i paliar aquesta situació d'empobriment general de la població que ja és molt greu i que preveiem s'anirà agreujant, pel que des d'AeT donem ple suport a la campanya que s'ha iniciat per crear aquest dret a Catalunya.**

L'article 24.3 del present Estatut de Catalunya diu: "les famílies o persones en situació de pobresa tenen dret a accedir a una Renda Garantida Ciutadana (RGC) que els garanteixi una vida digna". Aquesta llei encara no ha estat desenvolupada, així doncs una **Comissió Promotora** ha decidit presentar una **ILP (Iniciativa Legislativa Popular) sobre la Renda Garantida Ciutadana.**

S'ha redactat un **projecte de llei** que es va presentar a la taula del Parlament de Catalunya el 27 de gener d'enguany i va estar admès a tràmit el passat 12 de març. Ara hi hauran uns mesos per

recollir un mínim de 50.000 signatures. La campanya per la recollida de signatures va començar el passat 15 d'abril i s'han habilitats uns llocs **on signar**.

La quantia d'aquesta renda serà de 7.967,7 € a l'any (664,00 euros mensuals per dotze pagues) i tindrà caràcter incondicional, no subjecta a cap obligació, perquè el dret a la vida és incondicional. Tindrà caràcter indefinit, fins que el perceptor surti de la situació de pobresa. La quantia l'estableix el Parlament, que considera aquesta quantitat com el mínim que permet una vida digna a Catalunya, per això s'ha establert així en el projecte de llei. La RGM tindrà també un caràcter complementari, de manera que les pensions o salaris precaris inferiors a aquesta quantitat seran complementats fins a aconseguir-la.

La ILP té el suport d'entitats com ara l'Assemblea de Treballadors Aturats de Barcelona, Assemblea Social de Catalunya, ATTAC-Acordem, Enginyeria sense Fronteres de Rubí, Església Plural, Front Cívic de Catalunya, Xarxa de Renda Bàsica, Socialisme XXI, Justícia i Pau; sindicats com ara CCOO, UGT, CO.BAS; i partits polítics com ERC, PSC i ICV.

Vídeo explicatiu de la campanya de recollida de signatures

Eixos centrals del projecte de llei:

La Renda Garantida de Ciutadania té per objecte garantir que ningú estigui per sota del llindar de la pobresa i consisteix en:

- 1-Un dret universal de tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, no condicionat a disponibilitats pressupostàries ni a l'obligació de participar en accions d'inserció social i laboral.
- 2-Un dret subjectiu de caràcter individual però vinculat a la situació econòmica de la persona i, en el seu cas, del nucli familiar o de convivència.
- 3-El dret a percebre una prestació econòmica de, com a màxim, 664 euros mensuals per dotze pagues.
- 4-La prestació econòmica de la RGC té caràcter suplementari; és el dret a percebre la quantitat necessària a fi que, sumada als ingressos econòmics que es tinguin per qualsevol concepte, es disposi d'uns ingressos econòmics iguals a 664 euros mensuals per dotze pagues.
- 5-Els requisits per accedir al dret a cobrar la prestació econòmica de la RGC són:
 - a)-Tenir 18 o més anys, o ser menor emancipat.
 - b)-Estar vivint legalment a Catalunya.
 - c)-Tenir residència continuada a Catalunya durant un mínim de 12 mesos.
 - d)-No disposar d'ingressos econòmics superiors als mínims garantits equivalents a la quantia de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (per l' any 2012, 664

euros mensuals per dotze pagues), durant com a mínim els 4 mesos anteriors a la sol·licitud.

6-El projecte de Llei per la RGC regula també les obligacions de les persones perceptores de la prestació econòmica; l'incompliment de les obligacions pot comportar la suspensió o la pèrdua del dret a percebre la RGC.

7-El finançament de la RGC és a càrrec dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, i serà gestionada per l'Administració de la Generalitat de Catalunya, les administracions locals, i amb la participació de les entitats del tercer sector, degudament acreditades.

8-La no-resposta de l'administració pública competent a la sol·licitud feta pel ciutadà o ciutadana comportarà el reconeixement del dret a percebre la prestació econòmica.

Text del projecte de llei

Mèmorja justificativa

Planificar l'hort

En un **post anterior** ja vam parlar dels beneficis de menar un hort tant per les persones que accedeixen a aquesta possibilitat com per la comunitat on s'implanten aquestes iniciatives. En aquell post reclamàvem, sense èxit, a l'Ajuntament d'Argelaguer que ens cedís unes parcel·les que té en propietat per a horts als veïns que ho demanessin.

Quan ens plantegem menar un **hort**, sobretot si no ho hem fet mai, és difícil saber per on començar.

Quan espai hi destino? quines plantes conreo? on compro les llavors o el planter? quan s'ha de regar? quin adob utilitzo?

El més habitual és anar improvisant i "alguna cosa colliré" el que no deixa de ser veritat.

De tota manera un mica de planificació no ens anirà malament i obtindrem millors resultats.

En aquest post intentaré apuntar alguna orientació que espero et sigui d'utilitat.

El primer que cal tenir en compte és que l'**hort requereix temps i dedicació** pel que hem d'estar disposats a destinar una part del nostre temps al nostre hort i a mantenir una certa continuïtat. Com a mínim i per petit que sigui el nostre hort hem de calcular unes 4-6 hores setmanals de dedicació que durant la primavera i l'estiu seran més i durant la tardor i l'hivern menys.

En segon lloc hem de decidir **on farem l'hort i quin espai hi destinarem**. Encara que pràcticament qualsevol espai ens servirà és important que sigui un lloc assolellat i amb accés a l'aigua. Us recomano començar treballant un espai petit (menys de 20 m²) i progressivament anar augmentant el tamany del vostre hort segons les vostres disponibilitats de temps i ganes de treballar amb l'objectiu de disposar d'un mínim de 40 m².

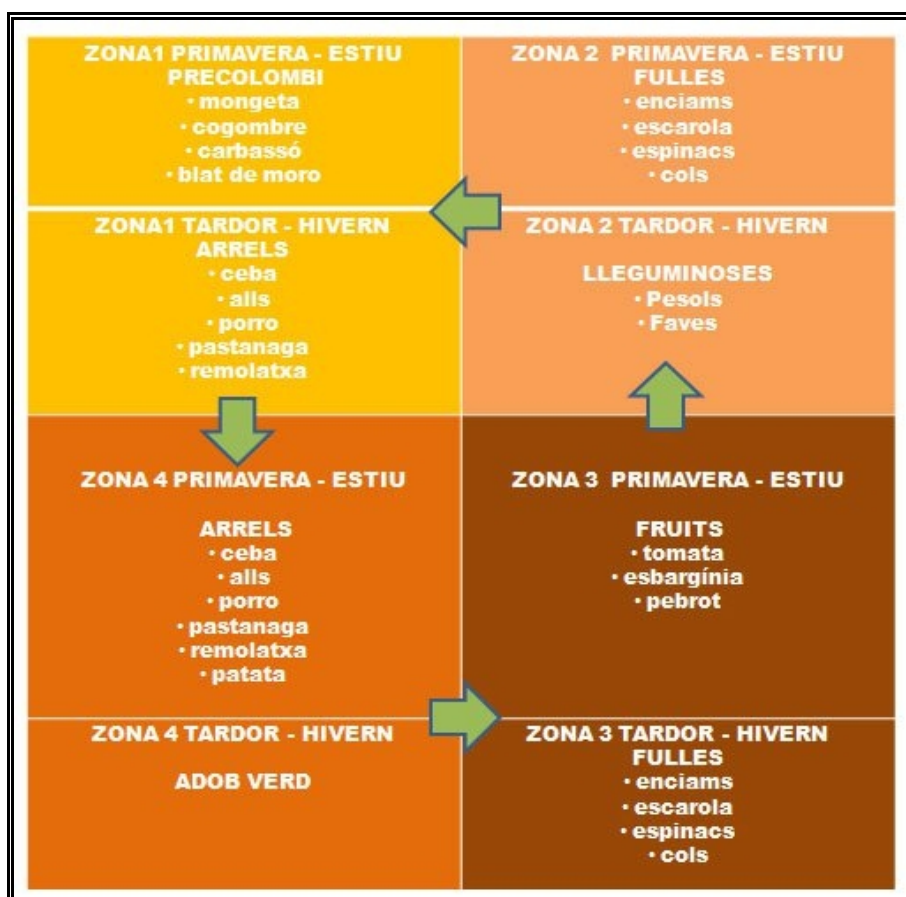
Una vegada hem adquirit el compromís de dedicar una part del nostre temps a treballar un hort i un cop hem delimitat l'espai inicial on treballarem, cal que decidim **què hi conrearem**. Farem una llista d'aquelles hortalisses que volem conrear i ens limitarem a aquestes ja que l'espai sempre és limitat i cultivar moltes espècies o aquelles que no en mengem gairebé mai no té massa sentit. La tercera recomanació que us faig és que feu **rotacions** en el vostre hort per garantir un equilibri en el sòl i evitar plagues i malalties. Fer rotacions consisteix en anar alternant en la mateixa zona de

l'hort diferents plantes. En aquest punt existeixen moltes teories i propostes. El que et proposem aquí consisteix en dividir l'hort en 4 zones o bancals iguals i planificar dues collites cada any per cada zona (primavera-estiu i tardor-hivern), fent la rotació cada primavera.

Així el primer any (primavera-estiu) cultivarem en la primera zona o bancal, segons la llista que hem fet de plantes que volem conrear, plantes precolombines (mongeta, cogombre, carbassó, blat de moro, ...); en la segona zona o bancal plantes de fulla (enciams, escaroles, espinacs, cols, ..); en la tercera zona o bancal plantes de fruit (tomata, albergínia, pebrot, ..) i en la quarta zona o bancal plantes d'arrel (ceba, alls, porros, pastanaga, remolatxa,...).

Una vegada feta la collita de primavera – estiu, a la tardor-hivern *del mateix any* plantarem en la primera zona plantes d'arrel, en la segona zona lleguminoses, en la tercera zona plantes de fulla i en la quarta zona un adob verd o la deixarem descansar.

En la primavera-estiu del segon any comencem la rotació com podeu veure en aquests gràfics.

	Any 1	Any 2	Any 3	Any 4
Zona 1	Precolombí + Arrels	Plantes fulla + Lleguminoses	Plantes fruit + Plantes fulla	Arrel + Adob verd
Zona 2	Plantes fulla + Lleguminoses	Plantes fruit + Plantes fulla	Arrel + Adob verd	Precolombí + Arrels
Zona 3	Plantes fruit + Plantes fulla	Arrel + Adob verd	Precolombí + Arrels	Plantes fulla + Lleguminoses
Zona 4	Arrel + Adob verd	Precolombí + Arrels	Plantes fulla + Lleguminoses	Plantes fruit + Plantes fulla

En la mesura del que sigui possible, seguiu la última recomanació que us faig en aquest post. Es refereix a la tradició que diu que **AMB LLUNA MINVANT es sembra o planta el que creix sota terra o sobre el terra**(cebes, patata, pastanaga, enciam, espinacs, escarola, bledes, ...) i **AMB LLUNA CREIXENT es sembra o planta el que creix lluny del terra**(tomata, pebrot, llegums, albergínies, ...).

Molta sort i bona collita!!

Si t'agradat aquest post, comparteix-lo.

05/05/2013 BY MIQUEL TORT

Travessa Tossa de Mar – Sant Feliu de Guíxols

Aquest primer dissabte de maig hem fet la segona etapa de la travessa de la costa brava entre Tossa de Mar i Sant Feliu de Guíxols. 21 km que vam fer en 6 hores de marxa.

El camí transcorre pel massís de Cadiretes i la serra d'Ardenya entre mig d'alzines suredes i amb el mar sempre de fons.

Les restes de l'ermita de la Mare de Déu de Gracia, el santuari de Sant Grau d'Ardenya, les ruïnes de Sant Baldiri i de Sant Benet del Bosc i Sant Elm ja a Sant Feliu de Guíxols son les fites més destacades d'aquest itinerari.

Ens va sorprendre les restes del camí romà i de manera extraordinària i inesperada la visita [cal Rat Penat](#) que us recomanem. No us perdeu les imatges d'en Joan R.

L'economia participativa (parecon)

En aquest post us presentem l' **economia participativa** -freqüentment abreujada com a **parecon**-. L'economia participativa és un sistema econòmic que proposa una presa de decisions participativa com a mecanisme econòmic en una societat donada. Va sorgir del treball de l'activista i teòric polític **Michael Albert**, i de l'economista radical **Robin Hahnel**, en les dècades de 1980 i 1990.

Els valors que l'economia participativa tracta de fomentar, tot partint d'una premissa llibertària, són l'**equitat**, la **solidaritat**, la **diversitat**, l'**autogestió** dels treballadors, la **eficiència** i l'**equilibri ecològic**.

Els defensors del parecon diuen que, la intenció és que aquests valors principals han de ser aplicats amb un mínim de jerarquia i un màxim de transparència en tots els debats i la presa de decisions.

Aquest model està dissenyat per eliminar el secret en la presa de decisions econòmiques, i al seu lloc encoratjar la cooperació amistosa i el suport mutu.

Pel seu interès, us adjuntem a continuació i traduïda al català la conferència que M. Albert va fer sobre Economía Participativa en el Foro Social Mundial de 2003 en la que descriu aquest sistema econòmic com alternativa al capitalisme i als sistemes de planificació centralitzada.

Economia Participativa, Michael Albert 2003

“Primer de tot, com tots vosaltres jo també menyspreu al capitalisme. Jo no vull una economia en la qual Bill Gates posseeixi la mateixa riquesa que la població de Noruega. No vull que la gent sense llar visqui sota ponts i que els directors generals tinguin grans mansions. No vull que la gent plomí una a l'altra, inconscients del benestar social, competint per les engrunes d'unes fortunes. No vull que existeixi un món competitiu en el qual la majoria de la gent perdi, i que els guanyadors siguin els més grans i malvats. No vull dictadures corporatives en les quals la majoria de la gent no té dignitat, influència, poder o fins i tot menjar. No vull que existeixin els mercats ni la planificació centralitzada. No vull un salari esclavitzant. No vull una divisió en classes ni un domini classista. No vull una economia que doni origen a persones com Bush i Rumsfeld - gent amb un enorme poder que creuen que si ets afganès ets prescindible, que si ets iraquià ets prescindible, que si ets palestí ets prescindible, que si ets coreà ets prescindible, que si ets veneçolà, argentí, o brasiler ets prescindible, o si ets del Bronx, o de Watts, o de fet si ets de qualsevol altre lloc que no sigui de la classe familiar dominant o de l'electorat de Bush i Rumsfeld, ets prescindible. El que és realment prescindible és el capitalisme. I nosaltres som, al costat de milions de persones més, qui hem d'eliminar-lo de la història.

Però si no volem capitalisme, què volem en el seu lloc? Si creiem que un altre i millor món és possible, quins són les seves característiques?

En comptes de gent sopant caviar i amb els seus propis avions privats i altra gent menjant escombraries i vivint sota els ponts, volem un repartiment equitatiu dels béns i de les situacions econòmiques.

En comptes de jerarquies de poder amb propietaris capaços de traslladar grans indústries i deixar els desapfitaments a les regions i a la seva població, i amb directors i intel·lectuals capaços de decidir fins i tot quan poden els treballadors anar al bany i el futur de les nostres vides, i amb prop d'un 80% de la població - la classe treballadora - no tenint pràcticament res que dir sobre les seves situacions econòmiques, quant haurien de treballar, què han de fer, quan fer-lo, i quin producte fabricar -volem una estructura sense classes i en la qual existeixi una presa de decisions auto-gestionada. Volem que la gent contribueixi a les decisions en la proporció en la qual aquestes els afecten.

En comptes d'un repartiment dels recursos competitiu i autoritari que augmenti els beneficis i el poder de la classe dominant, volem un repartiment dels recursos cooperatiu i auto-gestionat que augmenti el benestar social, el desenvolupament i la justícia.

L'Economia Participativa és una alternativa econòmica al capitalisme i també al que a Rússia, Xina, i en altres països, oportunament se li ha denominat socialisme.

L'Economia Participativa rebutja la grotesca afirmació de Margaret Thatcher que "no hi ha alternativa". Thatcher ens vol fer creure que patir la pobresa i la humiliació és tan inevitable com la gravetat, que és llei de la vida. Però això és mentida.

L'alternativa econòmica anomenada Economia Participativa, o parecon (abreviatura en anglès), es construeix sobre quatre valors principals, i utilitza quatre institucions determinades per a portar a terme aquests valors.

El primer valor és **la solidaritat**. L'economia afecta a com interactua la gent. Afecta a les actituds que en general tenen les persones cap a els altres.

El capitalisme és un sistema buit en el qual per a aconseguir sortir endavant un ha de trepitjar als altres. Has d'ignorar l'horrible dolor que sofreixen aquells que es queden sota o has de literalment trepitjar-los, aixafant-los bé. En el capitalisme, un famós entrenador de beisbol d'un equip anomenat els Yankees, solia dir "els nois amables queden els últims", la qual cosa és en realitat una horrible crítica al canvi del mercat. La meua versió d'aquesta idea és que en el capitalisme "les escombraries pugen". Mireu, de nou, als nostres exaltats dirigents.

L'Economia Participativa o parecon, és en contrast intrínsecament una Economia Solidària. Les seves institucions per a la producció, el consum, i l'assignació de recursos no destrueixen o impedeixen el mutualisme i la solidaritat sinó que en comptes d'això impulsen fins i tot a la gent antisocial a haver d'aconseguir el benestar dels altres. Per a sortir endavant en parecon has d'actuar sobre la base de la solidaritat.

Aquest primer valor del parecon és totalment indiscutible. Només un psicòpata podria argumentar, si no intervenen altres factors, que una economia és millor si provoca hostilitat i comportaments antisocials. Tota persona entenimentada argumentarà que, si no intervenen altres factors, una economia és millor si produeix solidaritat. Així que aquí tenim el nostre primer valor: la solidaritat.

El segon valor que volem perquè una bona economia progressi és **la diversitat**. L'economia afecta a la gamma d'opcions que la gent té en el seu treball i en el consum.

El mercat capitalista homogenitza les opcions. Ens fa creure que fomenta les oportunitats però de fet restringeix les vies de satisfacció i desenvolupament, reemplaçant tot aspecte humà i preocupant-se només d'allò més comercial, rendible, i especialment amb el que estigui més d'acord amb el manteniment del poder dominant i la riquesa.

Però una Economia Participativa és una Economia Diversa. Les institucions de parecon per a la producció, el consum i l'assignació de recursos no només no reduïxen la varietat, sinó que accentuen les opcions de trobar diversos camins i solucions als problemes. L'Economia Participativa reconeix que som éssers finits que podem beneficiar-nos gaudint del que uns altres fan i que nosaltres no tenim temps de fer, i també que no som éssers infalibles i que no hem de posar totes les nostres esperances en una sola manera d'avançar, sinó protegir-nos contra possibles danys intentant mantenir i explorar diversos camins i opcions.

I també aquest valor és completament indiscutible. Es requeriria a una persona tremendament perversa per a argumentar que, si no intervenen altres factors, una economia és millor si redueix la gamma d'opcions. En comptes d'això, tothom argumentarà que una economia és millor si produeix i protegeix la diversitat. Així que aquí tenim el nostre segon valor: la diversitat.

El tercer valor que volem perquè una bona economia es desenvolupi és **l'equitat**. L'economia afecta a la distribució de la producció entre els seus actors. Això determina el nostre pressupost o quina part de la producció social rebem.

El capitalisme recompensa d'una manera aclaparant la propietat i el poder de negociació. Afirmar que aquells que tenen un document de propietat productiva, en virtut de tenir aquest tros de paper i res més, mereixen beneficis. I diu que aquells que tenen un gran poder de negociació basat en qualsevol cosa, des del monopoli del coneixement o les tècniques, fins al posseir millors eines o avantatges organitzatius, haver nascut amb un talent especial, o ser capaç d'imposar-se per la força bruta, els dona dret a tot el que puguin aconseguir. El capitalisme en aquest sentit recull la moral d'Al Capone i la de l'escola de negocis d'Harvard, les quals són, a part d'aspectes sense importància, idèntiques. Tu aconsegueixes el que pots prendre, la resta obté les restes o res en absolut.

Però una Economia Participativa és una Economia Equitativa en la qual les seves institucions per a la producció, el consum i l'assignació de recursos no només no destrueixen o impedeixen l'equitat, sinó que la fomenten. Però ara sorgeix una complicació. Què entenem per equitat? I això si és controvertit.

Parecon per descomptat rebutja el recompensar la possessió de propietats. I per descomptat també rebutja recompensar el poder. Però, què passa amb la productivitat? Hauria de ser remunerada la gent pel volum i el valor de les coses que produeixen? Hauríem de recuperar del producte social una quantitat igual al que hem produït com part de la producció social? Això sembla equitatiu... però ho és?

Suposant que realitzin el mateix treball durant el mateix període de temps i amb la mateixa intensitat, per què hauria d'algú que té millors eines obtenir més ingressos que algú amb pitjors eines? Per què hauria de ser millor recompensat algú que produeix alguna cosa molt valuosa que algú que produeix una altra amb una mica menys valor, encara sent igualment desitjat per la societat, si ambdós treballen el mateix nombre d'hores i amb la mateixa intensitat en un treball similar amb efectes comparables sobre la qualitat de vida? Per què hauria d'algú que va tenir sort en la loteria genètica, obtenint potser gens per a ser més gran, o més fort, o tenir uns reflexos més ràpids, o talent per a la composició musical... ser recompensat en major mesura que algú que va tenir menys sort genèticament, suposant de nou que ambdós treballen en el seu camp amb la mateixa intensitat i el mateix nivell d'esforç i incomoditats?

En una Economia Participativa, per a tots aquells que puguin treballar, la remuneració s'obté en relació a l'esforç i al sacrifici.

Si dues persones van al camp a recollir la collita i una d'elles és molt més forta o té millors eines, i ambdós treballen durant el mateix temps i emprant el mateix esforç sota el mateix sol... llavors, encara que fins i tot el que té millors eines hagi recollit més quantitat de collita al final del dia, en una Economia Participativa ambdós obtindran el mateix salari per igual esforç i sacrifici.

Si un gran compositor crea una obra mestra i un bon compositor crea només una peça admirable i cadascun d'ells treballa el mateix temps i ho va fer sota les mateixes condicions, llavors en una Economia Participativa, guanyarien el mateix, encara que la productivitat sigui sensiblement diferent.

Si treballes durant més temps, obtindràs un salari millor. Si t'esforces més, obtindràs un salari millor. Si treballes en pitjors condicions i en tasques més pesades, obtindràs un salari millor.

Però no obtindràs un millor salari per tenir millors eines, o per produir quelcom que resulta ser més valuós, o fins i tot per tenir un gran talent productiu innat. I quant a les habilitats adquirides, la gent serà recompensada pel treball que implica la seva adquisició, per l'esforç i el sacrifici realitzats, però no pels beneficis resultants.

Recompensar només l'esforç i el sacrifici que la gent empra en el seu treball és una mica controvertit. Alguns anti-capitalistes creuen que la gent hauria de ser recompensada pels beneficis, de manera que un gran atleta hauria de guanyar una fortuna, i un bon doctor hauria de guanyar molt més que un granger que treballa dur o un cuiner de baixa categoria. Parecon rebutja aquesta regla. De fet, en una Economia Participativa, si una persona té un treball agradable, còmode, agradable i molt productiu, i altra persona té un treball pesat, que afebleix, i menys productiu, però també socialment valuós, l'última persona seria la qual guanyaria més, no la primera.

Així, tenim el nostre tercer valor, potser controvertit. Volem una bona economia que remuneri l'esforç i el sacrifici i, per descomptat, proporcioni de totes maneres uns ingressos complets quan la gent no pugui treballar. No sabem si podem fer això sense unes dures i contrapesades conseqüències, però si podem aconseguir aquest tipus d'equitat, per descomptat que hauríem de voler assolir-lo.

El quart i últim valor sobre el qual està construït parecon té a veure amb les decisions, i s'anomena **auto-gestió**. L'economia afecta al nivell d'opinió de cada subjecte en les decisions sobre la producció, el consum i l'assignació de recursos.

En el capitalisme els propietaris i els capitalistes tenen un gran nivell de decisió. Els directors i els treballadors d'alt nivell intel·lectual que monopolitzen diàriament les influències en la presa de decisions, com els advocats, els enginyers, els agents financers i els metges, tenen un nivell de decisió important. I algunes persones no posseïxen pràcticament cap tipus de decisió. De fet, la gent que porta a terme ocupacions memorístiques i obedièntes rarament coneix les decisions que es prenen, i molt menys com els afecten.

Dintre de les empreses capitalistes existeix una jerarquia de poder que és fins i tot major que en les dictadures. El mismíssim Stalin mai va somiar poder exigir que la població russa hagués de demanar-li permís per a anar al bany... una condició que és molt freqüent per als treballadors de les empreses.

Però una Economia Participativa és una economia democràtica. La gent controla les seves pròpies vides d'acord a nivells dignes. Cada persona posseïx un nivell de decisió que no incideix en persones que tenen el mateix nivell de decisió. Nosaltres influïm en les decisions en la proporció en la qual elles ens afecten. Això es denomina auto-gestió.

Imagina a un treballador o a una treballadora en un gran grup. Ell o ella vol col·locar un quadre de la seva filla en el seu lloc de treball. Qui hauria de prendre aquesta decisió? Hauria de decidir algun dels amos? Haurien de decidir tots els treballadors? Òbviament, res d'això sembla assenyat. El treballador del fill del qual es tracta és l'únic que hauria de decidir-lo, solament, amb tota l'autoritat. En aquest cas concret, ell o ella hauria de comportar-se literalment com un dictador.

Ara suposa que el mateix treballador o treballadora vol col·locar una ràdio en el seu escriptori, i posar-la molt fort escoltant rock and roll o fins i tot heavy metall. Qui hauria de decidir ara? Tots sabem intuïtivament que la resposta és que aquells que escoltessin la ràdio haurien de tenir una mica que dir. I que aquells que resultin més perjudicats- o més beneficiats haurien de tenir un major grau de decisió.

I en aquest punt, ja hem arribat a una útil presa de decisions de vis a vis. No necessitem a un expert en filosofia. No necessitem un llenguatge incomprensible. Simplement ens adonem que no volem tot el temps normes com la d'una persona un vot o la del 50 per cent per a guanyar la majoria. Tampoc volem que cada persona tingui sempre un vot ni que per a arribar a un acord es requereixi sempre algun tipus de percentatge. Tampoc volem que una persona decideixi sempre autoritàriament, com un dictador. Tampoc volem que hagi sempre consens. Tampoc volem que hagi sempre un enfocament distint. Totes aquestes maneres de prendre una decisió són assenyades en uns casos i horribles en uns altres.

El que esperem portar a terme quan vam triar tant una manera per a prendre les decisions com uns processos associats de discussió, planificació del programa, i així successivament, és que cada subjecte ha de tenir una influència sobre les decisions en proporció al grau que li afecta.

En realitat, la lògica és bastant simple. Si no tenim tots una opinió sobre les decisions en la mesura que ens afecten, llavors determinades persones tindran una opinió superior que la proporció que la decisió els afecta, i uns altres tindran una opinió menor a com els afecta la decisió, però no existeix una base moral per a tals diferències, ni tan sols una argumentació sobre els motius per a arribar a les millors decisions. L'experiència és per descomptat fonamental per a arribar a bones decisions, això és, per a generar i proporcionar informació d'acord amb les decisions. I sí, l'experiència també juga un paper quan assolim manifestar realment les nostres preferències, perquè, de fet, cadascun de nosaltres és el major expert mundial en les nostres pròpies preferències, així que cadascun de nosaltres és responsable d'expressar-les. Així que aquí tenim el nostre quart valor: l'auto-gestió. Hi ha altre valor que vull esmentar, encara que per descomptat és més general i realment gairebé un tòpic. En una Economia Participativa volem ser **Eficients**.

Us produeix una mica nàusea aquesta paraula a algun de vosaltres? A mi sí. Però necessitem superar això, perquè l'eficiència significa realment la recerca per a assolir els nostres objectius i, d'aquesta forma, no desapropiar les coses que apreciem. Per tant tots hauríem de ser partidaris de l'eficiència. L'alternativa a preferir l'eficiència és, o ser partidaris de no assolir els nostres objectius, o de desapropiar coses valuoses.

Així que, quina és la raó que aquesta paraula produeix una mica de nàusea? En el capitalisme les preferències dels propietaris es converteixen en les fins més sol·licitades i el que aprecien els

propietaris no es desaprofita. Així que en el capitalisme l'eficiència significa el buscar el màxim benefici mentre es reproduïxen les condicions per a obtenir beneficis. Als capitalistes no els importa destruir éssers humans amb malalties pulmonars, o exterminar-los amb armes o amb fam, quan la gent afectada és prescindible en el que concerneix al benefici. Als capitalistes no els importa que els seus treballadors emmalalteixin a causa de la contaminació en els seus llocs de treball. No els importa rebentar o destruir béns que ells no puguin explotar, encara que uns altres pateixin per la seva pèrdua. En el capitalisme ser eficient significa ser miserable, perquè el capitalisme és un sistema miserable - i a això es deu que li tinguem una mica d'antipatia a la paraula eficiència tal com s'usa al nostre entorn.

Però en parecon ser eficient significa produir, consumir i repartir els recursos d'acord a necessitats ja conegudes i desenvolupar potencials coherents amb la solidaritat, la diversitat, l'equitat i l'auto-gestió. I significa no malgastar gens del que puguem gaudir o del que ens puguem beneficiar. Així que, per descomptat, una Economia Participativa hauria de ser eficient en aquest sentit concret. Ara que tenim uns valors orientatius, podem jutjar l'economia i intentar descriure una que tots considerem encomiable.

En poques paraules, per a jutjar les opcions existents - l'economia de propietat privada, l'economia de mercat, l'economia de planificació centralitzada, l'economia amb divisions corporatives de treball i l'economia que recompensa la propietat o el poder o fins i tot la productivitat - totes fracassen al proposar els valors que ara considerem correctes.

Es tracta d'economies anti-socials, autoritàries, injustes, no ecològiques, sense compassió i dividides en classes i governades per classes. Són economies opressores i indignes. Destruïxen la solidaritat, reduïxen la diversitat, aniquilen la igualtat, i ni que vulguin compreenen l'auto-gestió. Així que rebutgem la propietat capitalista, el mercat, la planificació centralitzada, les divisions corporatives del treball, i remuneració de la productivitat o el poder.

L'Economia Participativa es construeix sobre unes quantes opcions institucionals centralment definides, diferents que aquelles que rebutgem.

Els treballadors i els consumidors necessiten un lloc per a expressar i perseguir les seves preferències. Històricament aquestes han estat institucions on els treballadors es reuneixen. En els llocs de treball els anomenem consells de treballadors. Pel que fa al consum, els anomenem consells de consumidors. Els consells fan que tota la gent creixi per a intentar prendre el control de les seves vides econòmiques... això ha ocorregut virtualment en cada època de la història, més recentment a Argentina. Els consells són òrgans dirigits directament pels treballadors i els consumidors. Entre els anti-capitalistes, no crec que l'afavorir als consells sigui polèmic, encara que no per a tots ells constitueix una prioritat com per als Pareconistes.

Però en una Economia Participativa, dintre dels consells, existeix un compromís addicional per a utilitzar els procediments de presa de decisions s'assignen a cada subjecte amb un nivell d'opinió proporcional al nivell que a ell o ella li afecta. De vegades serà la típica manera democràtic de votació, de vegades el consens, de vegades altres opcions. Però mai serà un domini permanent d'uns pocs sobre la majoria.

Els consells es transformen en el lloc on s'assenta el poder per a la presa de decisions i existeixen a molts nivells, incloent a treballadors i consumidors individuals, subunitats com grups i equips de treball, i unitats superiors com divisions, centres de treball i indústries senceres, així com barris, comunitats i estats.

La gent és la que pren les decisions econòmiques en els consells. Les votacions poden ser per majoria, dos terços, consens o altres possibilitats. Es porten a terme a diferents nivells, amb molts o pocs participants, i amb diferents procediments, depenent de les implicacions particulars de les decisions en qüestió. De vegades un centre de treball sencer o fins i tot una indústria sencera seria el cos decisor. Les diferents votacions i mètodes per a comptabilitzar serien emprats segons es necessités encada cas. No hi ha una simple solució correcta a priori. No obstant això, hi ha una norma correcta per a intentar aplicar això d'una manera eficient i assenyada: la introducció d'un procés per a prendre decisions s'hauria de fer en proporció a com és afectat un per les decisions. El següent compromís institucional d'una Economia Participativa seria remunerar sobre la base de l'esforç i al sacrifici, no sobre la base de la propietat, el poder, o fins i tot el rendiment.

Nosaltres treballem. Això ens dona dret a compartir el producte del nostre treball. Però aquesta nova visió suposa que hem de rebre pel nostre treball una quantitat d'acord amb el dur que hem treballat, amb el temps que hem emprat i amb quin tipus de sacrificis hem suportat en el nostre

treball. No hauríem d'obtenir més ingressos perquè siguem més productius degut al fet que tenim millors eines, millor tècnica, o un major talent innat, i molt menys degut al fet que tinguem més poder o posseïm més propietats. Hauríem de tenir dret a un major consum només en virtut d'una major ocupació del nostre esforç, o per contra, suportant més sacrifici. Això és moralment correcte i també proporciona els incentius apropiats degut al fet que es recompensa només en el que podem influir, i no en el que no podem.

Qui decideix com de dur hem treballat? Els nostres consells de treballadors en el context de l'ampli marc econòmic establert també per altres institucions. Si tu treballes més, tindràs dret a una major quantitat de producte social. Si treballes més intensament, de nou tindràs més dret a un major salari. Si treballes en tasques més pesades, perilloses o avorrides, de nou, tindràs dret a un salari major. Però no tindràs dret a un salari major per posseir propietat productiva, perquè ningú la posseïx. Tot és de propietat social. I no tindràs dret a un salari major, degut al fet que treballes amb millors eines, o que produeixis coses de més valor, o fins i tot a tenir un tracte personal que et faci més productiu, perquè no impliquen esforç o sacrifici, sinó sort o dotació especial. Per descomptat, s'aprecia que la productivitat sigui alta ... però no hi ha una paga extra per això. Tant moralment com pel que fa als incentius, l'Economia Participativa fa precisament el que té sentit. A causa de el nostre sacrifici en el treball mereixem ser recompensats amb una paga extra. I aquesta paga extra es deriva del que de fet podem donar de més del nostre esforç.

Bé, però suposa que tenim consells de treballadors i consumidors. Suposa que creiem en la participació, la democràcia, i fins i tot en l'auto-gestió. Suposa fins i tot que el nostre lloc de treball té una típica divisió corporativa del treball. Què succeirà?

Cada persona té un treball. Cada treball implica moltes tasques. Per descomptat en una Economia Participativa cada treball s'adapta al talent, la capacitat i l'energia de la persona que ho porta a terme. Però cada treball és una barreja de tasques i responsabilitats de manera que el conjunt dels seus efectes sobre la qualitat de vida i el conjunt dels efectes de l'ús de l'autoritat del treball siguin comparables per a tots.

En una Economia Participativa no existeix algú que només faci cirurgia, sinó que en comptes d'això hi ha persones que fan una mica de cirurgia, una mica de neteja en l'hospital i algunes altres tasques, de manera que la suma de totes elles inclogui una barreja equitativa de tasques. Una Economia Participativa no té directors i treballadors. No té advocats o cuiners de baix rang. No té enginyers i treballadors d'una cadena de producció. Una Economia Participativa té persones que fan una multitud de coses en el seu treball, de manera que cada barreja concordi amb l'habilitat d'aquesta persona, i que també comporti una justa rotació de les tasques tedioses i interessants, de les quals impliquen autoritat i responsabilitat.

El nostre treball no ens prepara a uns quants de nosaltres per a manar i a la resta per a obeir. Ens prepara a tots per a participar en l'auto-gestió dels consells de treballadors i consumidors. Ens prepara a tots per a ocupar-nos del control de les nostres vides i institucions d'una manera assenyada i productiva. Però què passaria si tenim una nova economia amb consells de treballadors i consumidors, amb processos per a decidir normes mitjançant decisions autogestionades, remunerant-se l'esforç i el sacrifici, i amb complexos de treball equilibrat - però combinem tot això amb el mercat o la planificació centralitzada per a l'assignació de recursos?

Funcionaria això? Resulta que no, no funcionaria.

El mercat destrueix el pla de remuneració i crea un context competitiu en el qual els centres de treballs han de reduir costos i buscar una quota de mercat. Per a fer això pràcticament no hi ha altra alternativa que aïllar a alguna gent de la incomoditat que imposa la reducció de costos, precisament la gent que està destinada a decidir els costos a reduir, com aprofitar més la productivitat a costa d'una major satisfacció, sorgint així, de nou, la classe coordinadora situats per sobre dels treballadors, el que viola el sistema de remuneració que nosaltres preferim, augmentant el poder i aixafant l'auto-gestió que desitgem.

El mercat per assignació suposaria la ruïna de todas les meravelloses innovacions que havíem buscat, imposant, en el seu lloc, el domini del coordinador amb les divisions de treball i jerarquies, de beneficis i poder al vell estil.

I el mateix valdria per a la planificació centralitzada. Sorgirien massa aviat els planificadors i poc després sorgirien els agents directius d'aquests planificadors en cada centre de treball, i després també tots aquests subjectes en l'economia que comparteixen el mateix tipus de credencials. La planificació centralitzada també imposaria una divisió classista, amb una classe coordinadora i el

domini d'aquesta sobre els treballadors, els quals queden subordinats.

El problema és que tant els mercats com la planificació centralitzada subvierten els valors i les estructures associades que havíem considerat valuoses. Els mercats, fins i tot sense la propietat privada dels mitjans de producció, desvirtuen les consideracions a favor dels beneficis privats sobre els públics i la competitivitat canalitza la personalitat en direccions antisociales. Disminuïxen i fins i tot destrüïxen la solidaritat. Recompensen en primer lloc el rendiment i el poder i no l'esforç i el sacrifici. Divideixen als actors econòmics en una classe en la qual estan intrínsecs el treball obedient i repetitiu i una classe que gaudeix de facultats autoritàries i determinen els resultats econòmics, al mateix temps que acumulen la majoria dels ingressos. Aïllen als compradors i als venedors de la majoria de la població i no els deixen altra alternativa que ignorar mitjançant un esperit competitiu les grans conseqüències del seu esforç, incloent els efectes sobre l'ecologia. La planificació centralitzada, en contrast, és autoritària. Nega l'auto-gestió i produeix la mateixa divisió de classes i jerarquia que els mercats, primer amb la distinció entre els planificadors i aquells que porten a terme els seus plans, i segon recompensant generalment millor als treballadors que tenen autoritat sobre els que no en tenen.

Ambdós sistemes d'assignació de recursos subvierten això en comptes d'impulsar els valors que nosaltres considerem correctes. Quin és l'alternativa de l'Economia Participativa als mercats i a la planificació centralitzada? Suposa que en lloc d'una imposició de dalt-baix de les iniciatives planificades centralizadamente i en lloc d'un intercanvi en un mercat competitiu en el qual s'aïlla a compradors i venedors, s'obta per una negociació d'assignació de recursos autogestionada, cooperativa i ben informada, mitjançant la interconnexió social de subjectes que tinguin poder de decisió en proporció a com els afecten les iniciatives, que puguin tenir accés a la informació necessària i precisas, i que cadascun tingui la formació i confiança convenients per a desenvolupar i comunicar les seves preferències.

La planificació participativa és un sistema en el qual els consells de treballadors i consumidors proposen les seves activitats laborals i les seves preferències de consum segons un apropiat coneixement de les implicacions locals i globals, i les veritables consideracions dels beneficis i costos globals de les seves eleccions.

El sistema utilitza una comunicació cooperativa de preferències establertes mútuament mitjançant una varietat de simples principis i mitjants, comunicatius i organitzatius, incloent el que denominem preus indicatius, juntes d'assessorament, rondes d'acomodació de nova informació i altres elements, els quals permeten als subjectes expressar els seus desitjos, intervenir i perfeccionar-los per a d'aquesta manera treure impressions sobre els desitjos dels altres, arribant a unes iniciatives compatibles, coherents amb la remuneració de l'esforç i el sacrifici, els complexos de treball equilibrat, i l'auto-gestió participativa. Els subjectes marquen les seves preferències. Aprenen de les que altres han suggerit. Alteren les seves preferències en un esforç per aconseguir un pla viable. En cada pas en la negociació cooperativa cada subjecte busca el bé social i el desenvolupament, però cadascun només pot progressar en relació amb l'avanç social, no mitjançant l'explotació d'uns altres. És impossible descriure aquest sistema al complet i totes les seves característiques, i mostrar com és de viable i valuós, en una petita xerrada com aquesta. M'agradaria recomanar el lloc web <http://www.parecon.org> (versió en espanyol). En ell hi ha tot tipus de material referent a l'Economia Participativa, des d'entrevistes a una secció de preguntes més freqüents i les seves respostes, assajos, llibres, així com un breu resum de la situació.

L'Economia Participativa crea un context en el qual no té cabuda la divisió en classes. Puc obtenir millors condicions de treball si millora la mitjana dels complexos de treball a través d'una Economia Participativa. Puc obtenir majors ingressos si m'esforço més o treballa durant més temps amb els meus companys de treball, o si s'incrementa el salari mig de la societat en conjunt. No només faig progressos en la solidaritat amb altres subjectes econòmics, sinó que influeixo en totes les decisions econòmiques, incloent les del meu centre de treball i les del conjunt de l'economia, amb una influència en proporció a l'impacte d'aquestes decisions sobre mi.

L'Economia Participativa no només elimina les injustes disparitats en matèria de salut i salaris, sinó que para esment en la seva justa distribució. Si no es força als subjectes a competir amb uns altres i infringir la vida dels altres, es crea solidaritat. No només no homogenitza els resultats, sinó que genera diversitat. No només no dóna a una petita classe dominant un poder immens mentre es deixa a la majoria de la població amb un control de les seves vides gairebé inexistent, sinó que crea auto-gestió en la qual tots tenim la influència adequada.

Ara ens ensenyen en l'escola a suportar l'avorrimient i a rebre ordres, perquè això és el que més necessita el capitalisme de la majoria de nosaltres. En una Economia Participativa aprendrem a ser més capaços, creatius i productius que puguem, i a participar com ciutadans plens. Una Economia Participativa és una economia solidària, una economia diversa, una economia igualitària, i una economia auto-gestionada. És una economia sense classes. En una xerrada com aquesta, tot això són simplement unes reivindicacions que faig emprant una mica d'argumentació i motivació. Per descomptat, en una breu ponència no es poden oferir arguments de pes. Però espero que aquesta xerrada us hagi fet sentir que potser totes aquestes pretensions són correctes, que potser hagi una alternativa total al capitalisme, bé concretada, convincent i molt desitjable, que realment doni respostes a les qüestions de com produir, consumir i assignar els recursos d'una manera més efectiva i moral que en l'actualitat. L'Economia Participativa tracta sobre com viure després del capitalisme, i aquesta és la nostra tasca".

Desconnecta't

L'arribada de la telefonia mòbil a Espanya es va produir l'any 1976, amb la posada en servei del "Telèfon automàtic en vehicles" (TAV) per la llavors Companyia Telefònica Nacional d'Espanya (CTNE). Aquest sistema estava limitat a Madrid i Barcelona, i només podia emprar-se en vehicles.

A Espanya, segons xifres de **desembre de 2011**, el nombre de línies de telefonia mòbil per a comunicació personal és d'unes 56.189.478, enfront de 47.157.822 habitants, sent **la taxa de penetració de 111,5 línies per cada 100 habitants**.

Estar connectats 24 hores, 7 dies a la setmana i 365 dies a l'any és cada vegada més habitual. Els nous telèfons intel·ligents (smartphones), les tauletes (tablets) i els nous telèfons-tauleta (tablet phones) ho faciliten d'una manera extraordinària i a un cost – aparentment – assumible.

Són evidents les possibilitats que aquestes tecnologies ens ofereixen per comunicar-nos i realitzar moltes tasques que sense elles serien impensables o inviables. Però, és igualment obvi que si no posem límits la situació pot degenerar (i de fet degenera) en un ús compulsiu injustificat i inclús perjudicial per la nostra salut i per a les nostres relacions.

Per altra banda, l'**agreujament de la situació econòmica** i la progressiva reducció en la disponibilitat de molts dels recursos naturals necessaris per fabricar aquests aparells entre altres factors, comportarà que l'accés a aquestes tecnologies es redueixi en el futur fins a un punt fins ara impensable.

Tampoc hem d'oblidar que el **nivell de consum d'energia** i l'impacte ambiental associat directament al sector d'internet i la telefonia és molt important pel que la creixent dificultat per accedir a la energia barata i la necessitat d'aturar el procés d'escalfament global afectarà sens dubte al desenvolupament d'aquest sector.

Us proposem doncs que de la mateixa manera que, **en un anterior post**, feiem referència a que cal preparar-nos per un ús més limitat del cotxe privat, comenceu un pla per limitar el temps que esteu connectats i per reduir l'ús que feu de les anomenades tecnologies de la informació i la

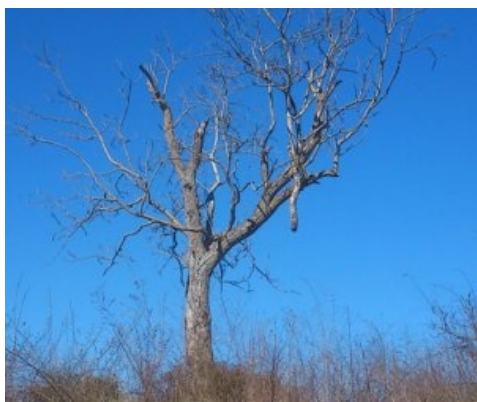
comunicació (**TIC**). L'objectiu és doble, d'una banda evitar un ús compulsiu i, per altra banda, adaptar-nos progressivament a un accés més limitat que previsiblement tindrem en el futur.

Per començar podeu:

- Crear espais lliures de TIC com la cuina, el bany o el dormitori.
- Evitar l'accés en uns moments concrets com les hores dels àpats, a partir de certa hora del dia, o el cap de setmana.
- Establir uns horaris per contestar el correu electrònic o els serveis de missatgeria. Per exemple una o dues vegades al dia, a primera o última hora del matí o de la tarda.
- Respectar certs moments pot ser un altra forma de limitar l'us d'aquestes tecnologies com quan estigueu amb altres persones o quan estigueu realitzant alguna activitat d'oci apagant el telèfon o simplement posant-lo en mode silenciós o mode d'avió.

Si t'agradat aquest post, comparteix-lo.

Assemblea AeT maig 2013

En la trobada d'aquest mes hem tractat molts temes que a continuació us resumim.

1. Com sempre hem començat repassant les darreres activitats realitzades i les que tenim programades per les properes setmanes.

2. Hem informat i debatut sobre tres campanyes i moviments per tal de donar-les a conèixer al grup, promoure-les i fer-ne difusió. Aquestes són: **Proces constituent**, la **ILP Renda Garantida Ciutadana** i el **manifest** promogut per un grup

de veïns d'Argelaguer des de la Plataforma Salvem Les Cabanes per tal d'evitar la destrucció de l'obra d'en Josep Pujiula (**l'home de les cabanes**).

3. S'informa de les dues properes sortides. El dia 1 de juny es farà la travessa **Sant Feliu de Guíxols - Palamós**. 3a etapa de la travessa de la costa brava que farem en gran part de nit per evitar la calor del juny. Tram molt humanitzat però transitarem en tot moment ben enganxats a la costa gràcies a una successió excepcional de camins de ronda. Enllaçarem petites cales i penya-segats on les pujades i baixades seran constants. 18 km de recorregut i unes 6 hores de marxa. La segona proposta és la travessa **Argelaguer - Vall de Llémna** que farem els dies 6 i 7 de juliol. Com sabeu la Laia i en Joan han anat a viure al Mas La Fusada a la Vall de Llémna – Les Planes. En el dinar de comiat que els vam fer va sorgir la idea d'anar a peu (sí, a peu) fins a la seva nova llar, des d'Argelaguer, i fer un dinar plegats. Finalment s'ha pensat fer el recorregut en dos trams: el dissabte 6 de juliol a la tarda fins a Mieres, que es troba a mig camí i és on dormiríem, i l'endemà, diumenge 7 de juliol, fer la resta del camí fins al Mas La Fusada des de Mieres. En total són uns 36 km i 12 hores de marxa. Lògicament, qui vulgui fer aquesta travessa pot fer-la completa o només una part; de la mateixa manera pot quedar-se a dormir a Mieres o no, o anar directament diumenge al Mas La Fusada, on dinarem plegats.

4. La comissió d'energia d'AeT informa que volen programar una serie de 6 conferències sobre energia i autoconsum i en les properes setmanes es concretaran els ponents, els continguts i les dates previstes que més o menys ja ho tenen enllestit.

5. Es proposa la creació d'un grup de gent interessades en localitzar productors i camps on ens deixin **espigolar** i/o treballar a canvi de una part en diners i una part en el que s'hagi recollit. Interessats contactar amb Olivier.

Es comenten altres temes i acabem recordant que hem programat una xerrada sobre Creixement exponencial per avui 18 de maig a les 18h a l'Ajuntament d'Argelaguer.

Energia grisa

Avui dia gairebé qualsevol producte o servei se'ns presenta com a "bio", "verd", "ecològic" o qualsevol etiqueta similar que denota que amb la seva compra contribuïm a evitar l'escalfament global i a la sostenibilitat del planeta.

És la manera que els anunciants han trobat perquè seguim comprant i consumim els seus

productes i serveis i seguim contribuint al manteniment d'un sistema econòmic basat en el consum continuat i exponencial per part de la població.

Però consumir no és ni pot ser mai "verd". El consum massiu i irracional de la nostra societat malmet recursos i entorns. Cada producte que comprem requereix aigua, energia i mà d'obra per ser fabricat i després transportat, utilitzat i finalment rebutjat o reciclat. Tot aquest procés consumeix energia: energia grisa.

Es coneix com "energia grisa" aquella que és emprada i consumida al llarg de tot el cicle d'un producte.

L'energia grisa, energia incorporada o energia captiva és un concepte de comptabilitat ambiental més que de física; fa referència a la quantitat d'energia consumida en totes les fases del cicle d'un producte, material o servei. En teoria un balanç d'energia grisa comptabilitza aquella utilitzada en:

- la concepció i disseny d'un producte o servei
- l'extracció i transport de les matèries primeres
- la refinació i transformació de les matèries primeres i en la fabricació d'un producte o la preparació d'un servei
- la comercialització del producte o servei
- la utilització o l'aplicació del producte la provisió del servei
- el desmuntatge, la deconstrucció, la descomposició i la disposició de residus i deixalles
- l'aprofitament de components reutilitzables, l'adequació per a reutilització i el reciclatge

El concepte és útil com un indicador d'eficiència ambiental quan es vol comparar alternatives dels materials, productes o serveis mateixos o dels processos en cadascun de les fases del cicle.

L'exemple dels productes d'un sol ús que gasten un munt d'energia per a produir-se i s'utilitzen menys de 10 minuts és esfereïdor. L'energia grisa d'una llauna és de 10,000

watts, el que representa el consum diari d'una família de dues persones en una casa a Europa. Una sola llauna!

Comprar no és verd i sempre serà millor utilitzar les coses el màxim temps abans que comprar quelcom nou.

Què podem fer?.

- Una cosa que tots podem fer és aplicar les famoses “4 R”: **Rebutjar, Reduir, Reutilitzar i Reciclar, sempre en aquest ordre.** Millor Rebutjar el consum de coses que gasten molta energia per a produir-se i que vénen des de lluny, si no es pot, Reduir aquest consum i Reutilitzar fins a l'últim segon de la seva vida.
És important entendre que la lluita “verda” d'avui no és tant fer que tota la nostra energia sigui renovable i els nostres equips gastin el menys possible, **la veritable lluita se situa en la reducció de consum i l'elecció de productes i activitats estrictament necessàries.**

5 thoughts on “Energia grisa”

1. **Selene** | 27/05/2013 a les 10:27

¡Muy interesante! Aprender a rechazar creo que es la parte más difícil de la cadena, sobre todo cuando nos han educado para todo lo contrario...

- **Miquel Tort (@mtortsantos)** | 28/05/2013 a les 07:20

Gracias Selene por tu comentario.

2. **aminka5** | 27/05/2013 a les 14:37

Està bé, però tot en la seva justa medida.

Evidentment és clar que el consum ha de ser responsable, però tampoc podem pretendre que desapareixi del tot. En el fons, una economia com la nostra es basa en la cadena de consum, que dona de “menjar” a molta gent pel camí: productor, transportista, comerciant... Malgastar, consumir abusivament o compulsivament no és desitjable, però un consum sa sí que ho és per mantenir el motor en marxa.

Tots dependem del consum de altres o de productes que no produïm nosaltres mateixos. I si no volem això, només queda marxar a la muntanya a caçar, plantar i recollir. I inclús això no hi és al abast de tothom, el que una vegada més tampoc és desitjable per injust ...

En fin, que no és tot blanc o negre; mai ho és.

- **Miquel Tort (@mtortsantos)** | 28/05/2013 a les 07:19

Aminka. A ver que te parece esto: “... solo depende de nosotros el unirse para edificar las bases de un sistema que se sostendría en una economía de don. Todo está ahí, la abundancia todavía está presente, solo se necesita compartir en lugar de vender, ofrecer en lugar de poseer.”<http://es.forwardtherevolution.net/>

3. **Dioni.** | 28/05/2013 a les 19:29

Todo lo que necesitas es menos.

Aprèn anglès

Les raons per estudiar un nou idioma o perfeccionar-lo son moltes i és molt interessant i útil l'estudi de qualsevol llengua incloses les anomenades **llengües mortes**. A Argelaguer un grup de veïns ens hem animat a reunir-nos periòdicament per practicar l'anglès, l'idioma que ens agradi o no, és el més utilitzat a nivell internacional. Les avantatges de parlar, llegir i escriure anglès son indiscutibles. Des de millorar les oportunitats de trobar una feina o d'iniciar

uns estudis fins a gaudir més dels viatges, fer noves amistats o poder informar-nos en diaris, llibres o audiovisuals en aquesta llengua.

Evidentment el coneixement de l'anglès també ens permetrà accedir a pàgines web que tracten el tema del peak oil (**Post Carbon Institut** o **The Oil Drum** per exemple) o la crisi econòmica (**The Economic Collapse** per exemple) imprescindibles per tenir una informació ampla i diversa sobre aquests temes.

En aquest post us volem recomanar dues plataformes per aprendre anglès que hem provat i que ens semblen excel·lents:

Duolingo. Una plataforma online on pots aprendre anglès completament gratis i sense anuncis.

És gratis perquè aprens al mateix temps que ajudes a traduir documents de debò, la qual cosa crea valor. Així és com funciona: Quan algú necessita traduir una pàgina web, la carrega en Duolingo. Després es presenta el document als estudiants de Duolingo, el quals el traduïxen mentre practiquen l'idioma que estan aprenent. Quan la traducció és completada, Duolingo la hi envia al propietari del contingut, el qual, segons el tipus de document que sigui, paga per la traducció.

La gent de Duolingo han aconseguit un entorn d'aprenentatge molt agradable per seguir les diferents lliçons i pots començar des de zero. Molt recomanable.

L'altra plataforma que us volem presentar es **Voxy**.

Més de 2.000.000 d'alumnes avalen aquesta plataforma.

Un gran equip de professionals de tot el món, última tecnologia en plataformes educatives, possibilitat de tenir professors particulars, contingut

actualitzat, currículum personalitzat i molt més és el que ofereix Voxy. Realment espectacular a un preu molt assequible (5,00 euros al mes si et subscrius un any).

S'adapta al nivell de cada usuari i tu fixes els objectius que vols assolir.

Espero que us animeu a donar-vos d'alta a qualsevol d'aquestes dues plataformes, a que us poseu al dia amb l'anglès i a unir-vos a les trobades que fem a Argelaguer per practicar.

10/06/2013 BY MIQUEL TORT

Travessa Sant Feliu de Guíxols – Palamós

Seguint la proposta de fer la travessa de la Costa Brava de Blanes a Port-bou aquest mes de juny hem fet la tercera etapa entre Sant Feliu de Guíxols i Palamós. Una etapa de 18 km que malgrat trascorre per un espai molt humanitzat i turístic, caminem en tot moment enganxats a la costa seguint els camins de ronda.

Per evitar la calor hem fet aquesta etapa de nit sortint de Sant Feliu de Guíxols a les 9h del vespre i arribant a Palamós a les 3h de la matinada.

Vam fer aquesta etapa en Joan, en Javi, en Quim i jo mateix.

L'etapa es divideix en dues parts. La primera fins a Platja d'Aro i la segona fins a Palamós enllaçant durant tot el recorregut un gran nombre de petites cales i penya-segats.

La propera etapa trascorre entre Palamós i Begur. Una etapa molt llarga que deixarem pel setembre.

Acabem aquest post amb el recull de fotografies de Joan R.

Begudes vegetals

Tenia pendent explicar-vos el Taller de begudes vegetals que van fer fa unes setmanes.

Ja us hem parlat en aquest blog de la conveniència de reduir el consum de productes d'origen animal inclosos els làctics i alimentar-nos primordialment amb aliments frescos, de proximitat i d'origen vegetal.

Les begudes vegetals poden ser un excel·lent substitut de la llet animal i el millor de tot és que les podem fer a casa.

La Selene i la Isha "expertes" en l'elaboració de begudes vegetals van preparar un taller per ensenyar-nos els secrets per preparar correctament aquestes begudes de forma casolana.

La veritat és que va estar molt interessant i profitós.

De begudes vegetals en podem fer de molt tipus utilitzant qualsevol cereal o qualsevol fruit sec o fins i tot fent combinacions cereal + fruit sec. Podem fer llet de sèsam, de soja, de coco, d'arròs, d'ametlles, d'avellanes, de xufa, de cacauet, ...

El procediment general a seguir és el següent:

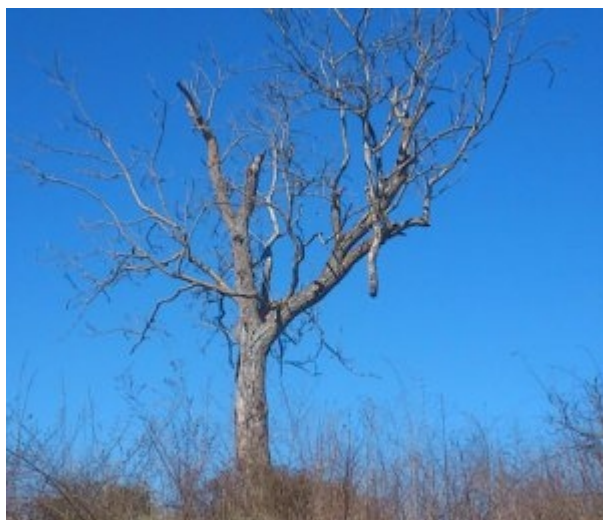
1. Posem 1 tassa gran de cereals, fruit sec o combinació que volem utilitzar en remull 12 h
2. Llencem l'aigua del remull i tornem a posar aigua freda fins cobrir el producte (aprox. 1/2 litre d'aigua)
3. Triturem (3 minuts) i afegim 1/2 litre d'aigua més. Triturem 1 minut més.
4. Colem en un drap de cotó i espremем fins la última gota
5. Embotellem i guardem a la nevera

Podem afegir, al triturar, una mica de sal i canyella o vainilla al gust i endolcir amb sucre, mel, estèvia, ...

Per saber més i les particularitats de cada beguda (p. exemple l'arròs ha de ser cuit o la de soja ha de bullir 10 minuts) hauré d'esperar a la propera edició d'aquest fantàstic taller.

Assemblea AeT juny 2013

Vam dedicar aquesta assemblea a preparar la propera travessa Argelaguer – Sant Esteve de Llémana que ens portarà a casa de la Laia i en Joan i que volem fer els dies 6 i 7 de juliol.

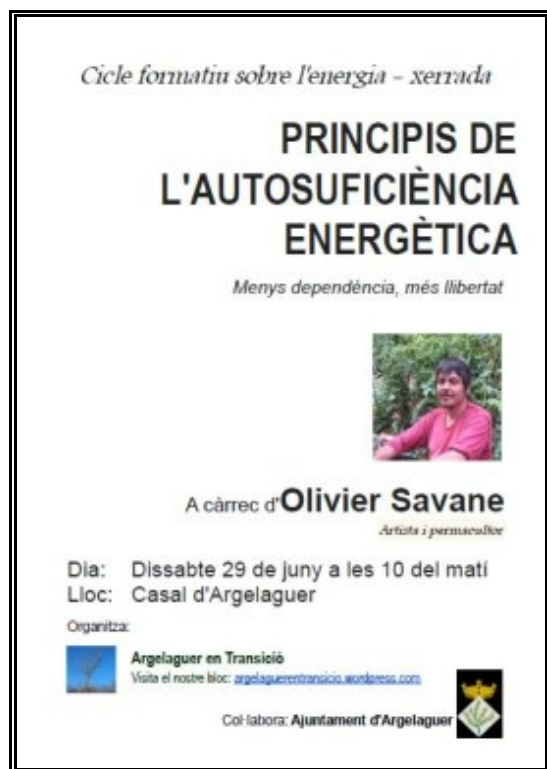
Per no allargar-me dir-vos que s'ha pensat fer el recorregut en dos trams: el dissabte 6 de juliol a la tarda fins a Mieres, que es troba a mig camí i és on dormiríem, i l'endemà, diumenge 7 de juliol, fer la resta del camí fins al Mas La Fusada des de Mieres. En total són uns 36 km i 12 hores de marxa.

Lògicament, qui vulgui fer aquesta travessa pot fer-la completa o només una part; de la mateixa manera pot quedar-se a dormir a Mieres o no, o anar directament diumenge al Mas La Fusada, on dinarem plegats.

Ens trobarem doncs el dia 6 de juliol a les 17h al Casal d'Argelaguer on carregarem en uns cotxes les coses per acampar i sopar i iniciarem la marxa fins a Mieres on preveiem arribar cap les 22h. Sopar i dormir. L'endemà ben aviat ens llevarem, esmorçarem i reemprendrem la marxa fins a la Vall de Llémana on calculem arribar cap les 14h.

Altres temes que vam tractar son la possibilitat de fer una sortida per conèixer plantes i herbes del nostre entorn que possiblement farem el 12 o 13 de juliol, ja us informarem i concretarem la primera de la serie de xerrades que volem fer sobre energia. Serà el dia 29 de juny a les 10h del matí al Casal d'Argelaguer i tractarem el tema AUTOSUFICIÈNCIA ENERGÈTICA BÀSICA i la presentarà l'Olivier.

Principis de l'autosuficiència energètica

Hem començat avui el **Cicle formatiu sobre l'energia** que la comissió d'energia d'AeT ha organitzat amb la xerrada d'Olivier Savane sobre els **Principis de l'autosuficiència energètica**. Ha estat un xerrada molt interessant en la que l'Olivier ens ha descrit el seu camí personal cap a l'autosuficiència en general i l'autosuficiència energètica en particular.

L'Olivier ha començat destacant la necessitat de prendre consciència del cost ambiental i social enorme que comporta la construcció i manteniment de tota la infraestructura necessària per poder mantenir i augmentar constantment el nivell de consum energètic de la nostra societat.

També ha destacat que les avantatges que suposadament ens aporta el model energètic actual com un major nivell de vida, més comoditat, més

seguretat, més temps per a nosaltres o més llibertat personal en realitat tenen un cost molt alt. "Gaudir" d'aquests avantatges comporta dependre (ser esclaus) del sistema i tenir que dedicar moltes hores de treball per poder pagar aquestes suposades avantatges.

Per altra banda, es important entendre que el control i la propietat de tot el sistema energètic està concentrat en unes poques empreses que tenen un poder sobre les nostres vides i sobre els governs absolutament desproporcionat.

Finalment, l'Olivier, ens alerta també sobre el desenvolupament de les energies renovables que estan cada vegada més integrades en el mateix sistema centralitzat i en mans de les mateixes empreses que controlen les energies no renovables. Unes empreses que, per exemple, aconseguirien canvis legislatius en contra de l'autoconsum o de la generació d'electricitat de forma distribuïda.

El camí doncs passa, segons l'Olivier, necessàriament pel decreixement, el reciclatge i l'intercanvi i l'empoderament individual. Cal reduir la nostra dependència energètica consumint menys energia, cal rebutjar el consum de coses que gasten molta energia per a produir-se i/o que venen des de molt lluny i si no es pot, reduir aquest consum i reutilitzar i reciclar i cal augmentar la nostra

capacitat individual i comunitària per produir el que realment necessitem.

Gràcies Olivier

Espanya 2034

He tingut la increïble oportunitat de poder accedir i llegir un llibre que s'escriurà i publicarà l'any 2034 a Islàndia amb el títol original de **Troubled years. A history of Spain (2014-2034)**. L'autor, Michel Yoker, va néixer a Bath (Anglaterra) l'any 1968, historiador i periodista viurà a Espanya de forma continuada entre l'any 2000 i el 2033 i morirà a Ushuaia (Argentina) el mateix 2034.

El llibre descriu de forma detallada els fets ocorreguts durant aquests anys a Espanya, d'aquí el gran interès que ha tingut per mi poder-lo llegir ara, el 2013, i conèixer així amb 20 anys d'antelació els fets que realment succeiran.

He llegit, però, una traducció a l'espanyol de **Carlos Taibo**.

Malauradament el llibre ens confirma el que ara molts ja diem i que els que seguiu aquest blog ja coneixeu. Espanya es converteix, en aquest període, en un país marginal de la política mundial que col·lapsa conseqüència de quatre processos globals que ja percebem actualment: una crisi social aguda, el desenvolupament de pràctiques dictatorials, el canvi climàtic i l'encariment de les matèries primes energètiques, especialment el petroli.

No us puc aquí detallar tots els fets que el llibre descriu però si aportar-vos unes dades que us seran molt útils. Recordeu que son DATES REALS ja que el llibre està escrit l'any 2034.

1. L'esperança de vida al néixer:

81,6 anys l'any 2010, 79,3 anys l'any 2015, 77,2 l'any 2020, 74,7 l'any 2025 i 69,3 l'any 2030.

2. Lloc d'Espanya entre els països de tot el món en quan corrupció.

30 l'any 2012, 39 l'any 2017, 56 l'any 2022, 61 l'any 2027 i 61 l'any 2032

3. Pes de l'economia submergida (en relació amb el PIB):

2008 – 23%, 2012 – 25%, 2016 – 31%, 2020 – 33% i 2024 -37%

4. Evolució del PIB (base 100 l'any 2007):

2007 – 100; 2012 – 96.0, 2017 -81.9, 2022 – 68.5 i 2027 – 65.9

5. Població total:

2011 – 47.190.000 hab; 2015 45.962.000 hab; 2019 – 43.830.000 hab, 2023 – 42.435.000 hab ,
2027 – 41.630.000 hab.

6. Despesa pública en sanitat (% sobre el PIB):

2008 – 6.3%, 2013 – 5,7%, 2018 – 5,1% – 2023 – 4,2% i 2028 – 3,4%

7. Despesa pública en educació (% sobre el PIB):

2008 – 4,6%, 2013 – 4,3%, 2018 – 3,1% – 2023 – 2,5% i 2028 – 1,8%

8. Renda per capita (en dòlars):

2011 – 32.900\$, 2016 – 27.800\$, 2021 – 25.600\$ i 2026 – 22.400\$ i 2031 – 17.100\$

9. Aturats (% població activa):

2012 – 26%, 2016 – 31%, 2020 – 33% i 2024 – 34% i 2028 – 35%

10. Número de turistes estrangers: 2013 – 58.322.000; 2016 22.186.000; 2019 – 22.933.000, 2022 – 19.625.000, 2025 – 15.006.000

Comprenc la dificultat en acceptar aquestes dades però son, com us dic, dades reals no estimacions ja que el llibre està escrit l'any 2034. Conforme aneu confirmant aquestes dades els propers anys podreu verificar la validesa de la informació que avui us avanço gràcies a aquest privilegi que he tingut.

Ens cal de forma cada vegada més urgent prendre consciència i actuar. Intentant adaptar-nos progressivament a aquest futur augmentant la nostra capacitat d'autogestió i resiliència individual i col·lectiva que ens permeti crear entorns on la vida digna sigui encara possible.

One thought on “*Espanya 2034*”

1. **Administrador** | 08/07/2013 a les 09:23

Reblogged this on [Des del Meu Racó de Món](#) and commented:

Aquest article pot semblar que trenca la línia de contiguts del blog “Des del Meu Racó de Món”, però us ben asseguro que no ho fa.

El foodsharing

En anteriors entrades d'aquest blog ja hem vist la conveniència de compartir el cotxe, les eines, l'hort, els electrodomèstics, etc per tal d'evitar el malbaratament de recursos i reduir els residus.

En aquesta entrada ens fem ressò d'una iniciativa que ens sembla molt interessant per compartir aliments.

Foodsharing es una plataforma on persones, distribuïdors, venedors i productors ofereixen i recullen aliments de forma lliure i gratuïta. També pot utilitzar-se per organitzar àpats per compartir excedents amb altres enlloc de llençar-los.

Foodsharing es va crear a finals de 2012 a Colònia (Alemanya) amb l'objectiu de reduir el malbaratament d'aliments. Més de la meitat del nostre menjar acaba a les escombraries! La majoria es perd en el camí de la granja a la botiga abans que arribi a la nostra taula. La iniciativa és present ja a moltes ciutats d'Alemanya i tothom pot adherir-se.

El funcionament és simple. Qualsevol persona, família, distribuïdor, venedor o productor es dona d'alta a la plataforma amb les seves dades personals i de contacte. Quan té quelcom que oferir ho penja a la plataforma amb la descripció del que s'ofereix i una data de caducitat. Una vegada disponible la informació a la plataforma qualsevol persona registrada pot accedir a la informació de contacte i anar a recollir-ho.

Exemples:

Pa del forn

1 kg de pa (blat), 2 kg de pa de blat, 1 kg pastes dolces Berlín (14195) 10 juliol2013

Publicat el: 09/07/2013 12:00

Verdures

1 peça de pebrot vermell, 2 trossos de porro, 2 peça de ceba vermella, ...

Rostock

10 juliol2013

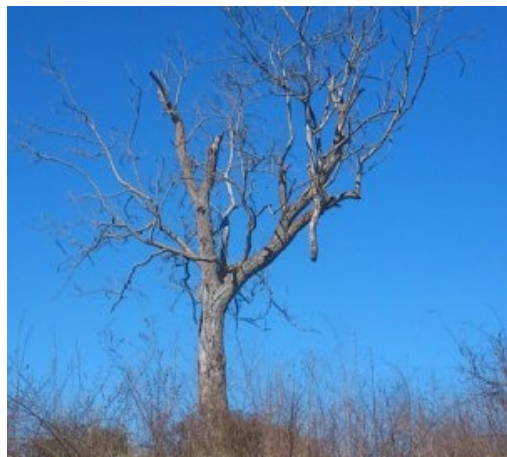
.....

Publicat el: 09/07/2013 08:09

El resultat és una distribució justa i un més gran respecte i valoració dels aliments.

A Argelaguer aquesta podria també ser una bona iniciativa a desenvolupar a la que podríem incorporar els excedents dels horts.

Assemblea AeT juliol 2013

En la trobada d'aquest mes hem comentat les darreres activitats i publicacions i recordat que el blog es publica també en **espanyol**. En Miquel demana que es faci difusió de la versió en castellà i la Selene s'ofereix per fer la revisió dels texts traduïts.

S'acorda portar a discussió al grup consum AeT la possibilitat de compartir excedents alimentaris seguint l'exemple de la iniciativa alemanya **foodsharing** que vam explicar en un dels darrers posts.

A continuació repassem les properes activitats previstes i acordem:

- celebrar la propera assemblea aet el 17 d'agost,
- fer la segona etapa de la travessa del Camí dels Bons Homes entre Porta i Montsegur els dies 23-24-25-26 agost
- fer una excursió al Pic de l'Infern el 7 de setembre
- intentar fer la segona xerrada del cicle dedicat a l'energia durant el mes de setembre. Per això es parlarà amb el Beat i es concretarà una data. Tema: la casa solar. S'intentarà també programar també una xerrada d'aquest cicle els mesos d'octubre, novembre i desembre.
- reempendre el taller de cervesa intentant consolidar un grup interessat estable (tardor)

S'obre un torn de paraules per veure quines activitats podem programar fins a final d'any i sorgeixen diferents idees que intentarem concretar les setmanes vinents. Així es proposa fer un taller per aprendre a reparar bicicletes, repetir el taller dedicat a l'elaboració de llets vegetals i reiniciar a partir de setembre el taller de costura.

Per últim es llança la idea de crear una llibreta que anirem passant entre els membres d'AeT per què expliquem quines iniciatives de transició a escala individual i familiar cadascun de nosaltres estem desenvolupant. Començarà la llibreta la Selene.

Treball, potencia i energia

Presento en aquest post tres conceptes bàsics que cal conèixer i entendre per tal de poder avaluar amb criteri els anuncis com [aquest](#) de 9 de juliol de 2013 que periòdicament ens arriben de suposades tecnologies fonts d'energia amb capacitat d'oferir energia de forma infinita o inesgotable.

Escric però conscient que front a qui vol creure en conspiracions que impedeixen el desenvolupament de tecnologies com el **motor d'aigua** o l'aprofitament d'una

suposada **energia lliure** (neta, gratuïta i inesgotable) no hi ha raonament que valgui.

TREBALL

El **treball** té, en física, un significat diferent del que se li dóna ordinàriament. Quan sostenim un pes en una mà realitzem un esforç, que pot produir-nos un cansament, però físicament no haurem realitzat cap treball, sinó simplement una **força**.

Reservem la paraula treball en els supòsit en què una força produeix una transformació. Com que la transformació més simple que pot sofrir un cos és el desplaçament, definim el **treball com el producte d'una força que actua pel desplaçament produït** (Treball = Força · espai).

La unitat de treball en el Sistema Internacional s'anomena **Joule** i es defineix com el **treball efectuat per una força d'un newton quan es desplaça 1 metre**. Un newton és igual a la quantitat de força necessària per a donar a una massa d'un quilogram una acceleració d'1 metre/segon².

POTÈNCIA

És evident que l'eficàcia amb la qual es realitza un treball físic és directament proporcional a la rapidesa amb la qual es realitza. La magnitud amb què es mesura l'eficàcia ha de tenir en compte el temps emprat, de manera que com més petit sigui el temps invertit, més gran resulti l'eficàcia.

Anomenem **potència** a la magnitud física que ens **mesura la rapidesa en què es realitza un treball**. La potència es calcula dividint el treball realitzat pel temps invertit en la seva realització (Potència = Treball / temps).

Així un aparell elèctric té més potencia que un altra si triga menys temps a fer un treball (escalfar aigua, per exemple).

La **unitat de potència** en el Sistema Internacional és el joule/segon, unitat que es coneix amb el nom de **wat** (W). Un wat és la potència d'un mecanisme que realitza el treball d' un joule en un segon. El wat és una unitat molt petita, per això s'utilitza més habitualment un múltiple seu el

quilowat (kW), que equival a 1000 wats.

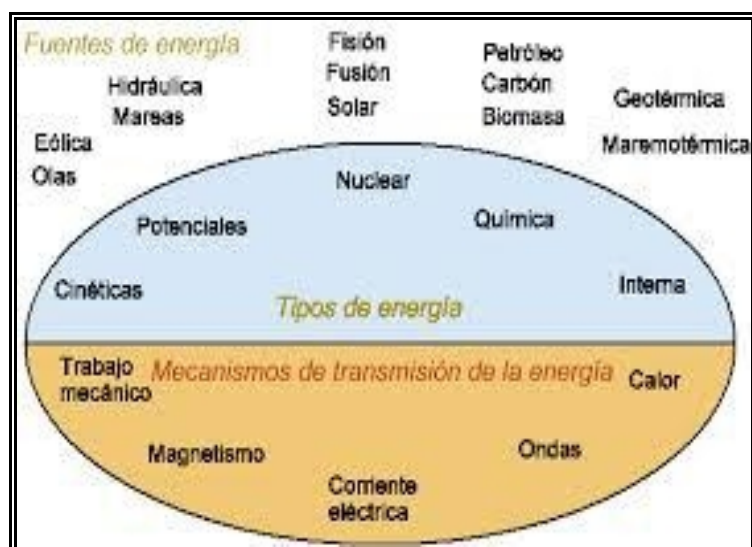
ENERGIA

En la nostra vida quotidiana usem la paraula energia amb molta familiaritat. Així, diem, que una persona té molt energia, que el Sol és una font d'energia, que els combustibles produeixen energia, etc.

Els cossos modifiquen contínuament les seves característiques: unes vegades canvien la seva posició o forma i d'altres alteren la seva temperatura o modifiquen la seva composició, etc. TOTS AQUESTS CANVIS DE LA MATÈRIA REQUEREIXEN ENERGIA.

L'energia, com la matèria, també es transforma. Unes formes d'energia es poden transformar en unes altres, per exemple, l'energia elèctrica es pot transformar en energia calorífica en una estufa. Malgrat tot, a l'Univers sempre hi ha la mateixa quantitat de matèria i d'energia, ja que en aquests canvis la matèria i l'energia no augmenten ni disminueixen, només canvien, es transformen. Unes formes d'energia es poden transformar en unes altres totalment diferents, però NO ÉS POSSIBLE LA CREACIÓ D'ENERGIA A PARTIR DEL NO-RES.

DES DEL PUNT DE VISTA FÍSICA MECANICISTA DIREM QUE UN COS TÉ ENERGIA QUAN ÉS CAPAÇ DE REALITZAR UN TREBALL. D'aquí que l'energia es mesura en les mateixes unitats que el treball. La unitat acceptada del Sistema Internacional per a l'energia és el **joule** i els seus múltiples i submúltiples. Altres unitats que s'usen molt són la **caloria**, el **quilowatt-hora** i l'**electrovolt**, i encara n'hi ha d'altres diferents.

Sabem que no és possible la creació d'energia a partir del no-res però si és possible transformar unes formes d'energia en d'altres i això és el que fem. S'anomenen fonts d'energia tots aquells components de la naturalesa dels quals es pot extreure energia aprofitable. D'aquestes habitualment distingim entre no renovables (aquelles la quantitat de la qual és limitada i, per tant, s'esgoten progressivament en

consumir-les) i fonts d'energia renovables (aquelles la quantitat de les quals es pràcticament inesgotable). Son fonts no renovables el petroli, el gas, el carbó, l'urani i la geotèrmica. Son fonts renovables l'energia solar, l'energia eòlica, l'energia hidràulica, les mareas i la biomassa.”

Fonts: Docta Guia educativa Editorial Carroggio 1998 i Wikipedia

Crea un banc de llavors

Davant notícies com **aquesta** en que se'ns informa que la UE prohibirà la venda i reproducció de llavors autòctones i tradicionals pren força la necessitat i urgència de que creem bancs de llavors de forma local.

Creant un banc de llavors:

- contribuïm a la recuperació, la producció i l'intercanvi de llavors adaptades a les condicions locals,
- promouem la sobirania alimentaria, i
- expressem el nostre rebuig a les llavors propietaries modificades genèticament per tenir una alta durabilitat i produir entre 4 i 5 vegades més que una varietat local, en qualsevol clima i situació i una sola temporada.

Podem iniciar el nostre banc de llavors d'una forma simple guardant las llavors dels productes que cultivem o mengem que siguin preferentment de producció ecològica i procedència local.

Escollirem, per guardar les llavors, aquelles produïdes per les verdures i hortalisses que son més gustoses o més grans amb la intenció de recollir les llavors dels millors productes. També serà important guardar llavors d'una varietat gran de verdures, hortalisses i fruites.

La manera de procedir és obrint el fruit i manualment o amb l'ajuda d'algun ganivet extreure les llavors, rentar-les i deixar-les assecar sobre un paper de cuina. Les deixarem assecar en un lloc on passi l'aire i sense sol directe si és possible. Sabrem que estan seques quan al doblegar-les es trenquen. Les guardarem en un lloc sec, fresc i sense llum solar dins un sobre de paper o de roba que no retenguin la humitat. També podem utilitzar bosses de plàstic que

tancarem amb una grapa el que facilitarà l'entrada i sortida d'aire.

És molt important etiquetar correctament cada sobre o bossa amb el nom del producte, procedència i la data d'envasat. També pot ser d'interès incloure una fotografia del producte del que guardem la

llavor.

La viabilitat d'una llavor és la seva capacitat de germinar i pot variar bastant. De forma orientativa:

- **1 any:** Ceba
- **2 anys:** Blat de moro
- **3 anys:** Pèsol, Enciam, Mongeta, Pebrot, Pastanaga, tomata, Escarola
- **4 anys:** Bleda, Cols, Espinacs, Fabes, Nap, Ràve
- **5 anys:** Api, Esbergínia, Carbassa, Cogombre, Carbassó

A Olot a finals de 2005 i gestionat pel Consorci de Medi Ambient i Salut Pública de la Garrotxa (**SIGMA**) es crea el **Banc de Llavors de la Garrotxa** com a centre de recuperació i conservació de varietats tradicionals (**llistat espècies**). Telèfon : 972 274 871

Email: [**xpujol@consorcisigma.org**](mailto:xpujol@consorcisigma.org)

Us animeu a fer un banc de llavors a Argelaguer? Entre tots ho podem fer.

Repartir sous front repartir l'ocupació

Aquest mes d'agost el Fons Monetari Internacional (FMI) ha “**proposat**” que a Espanya empresaris i treballadors pactin una retallada de sous del 10% en dos anys a canvi d'augment en la contractació. Aquesta iniciativa ha rebut el recolçament del vicepresident econòmic de la Comissió Europea (CE) Olli Rehn.

La idea és ben simple i és increïble que no se li hagi

ocorregut a ningú abans. És de calaix. Si tinc 10 treballadors cobrant 1000,00 euros i, seguint la proposta del FMI, els hi retallo el sou un 10% passant a pagar-los a tots 900,00 euros puc contractar un altre treballador sense cost addicional. Genial!!

Els problemes d'aquesta proposta son diversos però el principal és que NO FUNCIONA. La prova és que a Espanya els sous estan estancats des de 1994 i estan baixant des de 2008 (**veure gràfica**) i, per contra, l'atur no deixa d'augmentar des de 2007 (**veure gràfica**). Per altra banda, el mateix FMI preveu taxes d'atur a Espanya superiors al 25% al menys fins a 2018 el que reflexa la poca fe que té el mateix FMI en que la seva proposta de baixar salaris comporti un augment de la contractació. Es més, segons **The European Wage Structure, 1980 - 2005: How much flexibility** en el període 1980 – 2005 a Europa quan han pujat els salaris han augmentat els llocs de treball i quan han baixat s'han reduït.

De la mateixa manera que abaratir l'acomiadament no va comportar una disminució en la taxa d'atur sinó més aviat el contrari, baixar salaris tampoc comportarà augments en la contractació. Davant de l'obvietat cal preguntar-se doncs per que el FMI fa una proposta com aquesta i quina és realment la intenció doncs retallant salaris únicament es beneficia a qui els seus ingressos no depenen de la **demanda interna** que amb aquesta mesura es reduirà encara més.

En un escenari de no creixement o estancament com el que es preveu per a Espanya -situació que per altra banda s'anirà generalitzant – el que cal és, com ja vam exposar en un anterior post, **repartir l'ocupació assegurant un salari just per a tots**. Una setmana laboral amb menys hores podria ajudar a abordar una sèrie de problemes urgents i interrelacionats: atur, consum excessiu, altes emissions de carboni, poc benestar, desigualtats consolidades, així com la falta de temps per a viure d'una forma sostenible, preocupar-se pels altres, i simplement gaudir de la vida.

Per aprofundir sobre aquest tema:

21 horas Por qué una semana laboral más corta puede ayudarnos a todos a prosperar en el siglo XXI.

Rere la Petja dels Càtars

El **Camí dels Bons Homes** és un itinerari transpirinenc que va des del Santuari de Queralt (Berga- Catalunya) al Castell de Montsegur (Ariège- França), de aprox. 200km, que rememora l'exili d'aquells Bons Homes i Bones Dones occitans, anomenats càtars o bons homes, que promovien el cristianisme pur i senzill, basat en l'espiritualitat i en contra de l'autoritària, corrupta i ostentosa Església catòlica del S.XIII.

Actualment convertit en Sender de Gran Recorregut (GR-107), el Camí dels Bons Homes es pot recórrer a peu, a cavall i en la majoria de trams en BTT.

L'agost de l'any passat en Joan R. i jo mateix vam fer l'etapa **de Bellver de Cerdanya a Porta** de 35km d'una gran bellesa. Aquest any amb l'Enric hem fet les quatre etapes que van de Porta a Montsegur.

1a Etapa Porta - L'Hospitalet apres l'Andorre.

Distància: 22 km. Desnivell acumulat: 1.694 m. Dificultat: Difícil

Des de Perpignan on amablement ens porta l'amic Frédéric C. arribem a Porta en bus cap a les 14h pel mòdic preu d'1 euro, mengem un *plat de jour* comencem a redescobrir el cost de la cervesa a França (*mon dieu!!*). Comencem a caminar amb amenaça de pluja a les 15h30 seguint el GR-107 que no deixarem fins Montsegur i que ens porta a pujar el primer *col* , el col de Puymorens (1.920 m).

Relativament fàcil de pujar fem la pertinent foto i seguim ara ja en descens fins a l'Hospitalet-près-l'Andorre on arribem cap a les 19h. Durant tot el descens una fina pluja ens acompanya pel que

arribem bastant mullats. Localitzem la Gîte d'étape i ens instal·lem. 20,00 euros per dormir, 6,00 pel *petit dejune* i 18,00 euros per sopar. Llestos nosaltres optem per només dormir i ens anem a la *épicerie* per comprar el sopar. *Fermé*. Ens anem a l'únic bar-restaurant del poble i com era d'esperar la *cuisine fermé aussi*. La bona dona s'apiada de nosaltres i ens prepara un entrepà. Dutxa i cap a dormir que demà ens llevarem aviat.

2a Etapa L'Hospitalet apres l'Andorre -Orlu

Distància: 18 km. Desnivell acumulat: 1.782 m. Dificultat: Difícil

Ens llevem ben aviadet i cap a les 8h ja estem en marxa. La *épicerie* segueix *fermé* i repetim al bar restaurant, prenem un cafè amb llet i un croissant. 9 km fins Mérens-les-vals, seguim un corriol entre el riu i la via del tren. Arribem a les 10h i ens dirigim a l'únic bar amb la intenció d'esmorzar bé abans d'emprendre la pujada cap al Col de Joux. Nova sorpresa, només serveixen begudes!! Per sort l'*alimentación* és oberta i podem comprar pa, formatge, embotit i tonyina i preparem una petita festa al bar del nostre amic que només serveix *boissons seulement*.

La pujada fins al Col de Joux és molt dura (766 m de desnivell) i a més enganxem un sol de justícia. Arribem al susdit col on les vistes de les muntanyes de l'**Ariège** són magnífiques. Un llarguíssim descens ens portarà a **Orlu** on sopem i dromim a la Gîte d'étape. Sopar excel·lent encara que ens cobren 10 euros per mig litre de vi de la casa i una ampolla d'aigua. El costum és servir aigua de l'aixeta directament.

3a Etapa Orlu - Comús

Distància: 24 km. Desnivell acumulat: 2.185 m. Dificultat: Difícil

Durant la nit ha plogut i el dia clareja completament cobert de núvols plovisquejant. A les 9h decidim seguir i a les 9h30 reemprenem la marxa cap a Orgeix on veiem els primers exemplars del **princep negre**. Pugem un petit coll, la Portella d'Orgeix i arribem a Ascoun i després a Sorgeat. No hi ha on menjar i l'*alimentación* són quatre estanteries amb tres coses. Tanca a les 12h30!! Per sort l'encarregat ens diu que al *refugi de Chioula* es pot menjar.

Carreguem les motxilles i emprenem camí cap al col de Jois de forma una mica imprudent ja que la boira cobreix tota la muntanya. Pujada interminable però sense dificultat malgrat la boira, llàstima que ens perdem el paisatge. Arribem al refugi on la Laurence ens serveix un boníssim canard acompanyat d'una bona amanida i pommes de terre i *dedessert* una excel·lent pastís d'avellanes per mi i una crepe de xocolata per l'Enric.

Amb el cel cobert seguim fins al col de Balagues i des d'allí baixem fins Montailon. Oficina de turisme *fermé naturellement* des de les 18h. Seguim: Prades i Comús. Jornada completíssima. Esgotats arribem a la Gîte d'Anne Pagès. Excel·lent acollida i bon sopar. Ens renten la roba pel módic preu de 5,00 euros (ja era hora una cosa econòmic!!)

4a Etapa Comus - Montsegur

Distància: 16 km. Desnivell acumulat: 1.335 m. Dificultat: Difícil

Última etapa fins Montsegur per les gorgues de la Frau. 16 km i 1.335 m de desnivell. Fem aquesta etapa amb tres amics que hem conegut a Comús. Sortim a les 9h30 i arribem a Montsegur a les 14h. Espectaculars vistes del castell. Dinem a La Patata qui fume i pujada fins al prat dels cremats i el castell. El castell original va ser destruït i l'actual són les ruïnes d'un que es va construir al segle XVIII.

Perfil travessa Porta - Montsegur 80 km

Galeria fotos (Enric C.):

La experiència de Corea del Nord

Què succeeix a un país industrialitzat que practica l'agricultura moderna quan perd la seva base de recursos energètics fòssils? Existeixen dos països en que això ja ha passat. Corea del Nord i Cuba. Cap dels dos té recursos energètics propis o molt pocs, tots dos depenien de la Unió soviètica per les seves importacions de petroli i tots dos van experimentar una caiguda important de les seves importacions de petroli quan va caure l'imperi soviètic.

En aquesta entrada us parlarem de l'experiència de Corea del Nord i en una propera entrada de la de Cuba.

Corea del Nord depenia de les importacions per la totalitat del seu petroli i gas natural provinent de la Unió soviètica, Xina i Iran. Després de **la dissolució de la URSS** (1990), les importacions russes van caure un 90% el que va comportar que l'any 1996 les importacions totals de petroli disminuïssin més d'un 40% respecte 1990.

Per altra banda, durant la dècada dels 90 Corea del Nord va patir una sèrie de desastres naturals que la manca de recursos energètics va impedir afrontar. La major part de la maquinària i indústria es va anar deteriorant davant la impossibilitat d'adquirir recanvis de la URSS. I això va comportar un deteriorament en les màquines, els generadors, les turbines, els transformadors i les línies de transmissió. S'entra així en un cercle viciós. Les velles màquines i infraestructures condueixen a una reducció en la producció de carbó i d'energia hidroelèctrica disponible i disminueix també la capacitat de transportar el carbó i la electricitat per les deteriorades línies d'alta tensió, carreteres i ferrocarril.

Com a conseqüència d'això els nordcoreans començaren a cremar biomassa, el que va comportar una disminució de la massa forestal del país, més inundacions i una major erosió del sòl.

La manca d'energia va afectar al transport per carretera, la indústria, l'agricultura, la electricitat domèstica, la calefacció i, fins i tot, la energia per cuinar. L'any 1996 el consum total d'energia havia caigut un 51% respecte 1990.

La crisi energètica va generar una crisi alimentària de grans dimensions. La agricultura industrialitzada va col·lapsar i es calcula que més de 3 milions de persones van morir a conseqüència d'aquest col·lapse el que representa més del 15% del total de la població.

L'agricultura requereix fertilitzants, la producció dels quals ha de competir amb la indústria, la generació d'electricitat, la calefacció domèstica i moltes altres necessitats. La conseqüència es que la producció de fertilitzants es va reduir dràsticament. I això és la causa de que les collites siguin tan pobres a Corea del Nord.

L'agricultura es va veure afectada també per la reduïda disponibilitat de combustible dièsel necessari per fer funcionar els tractors i la resta de petita maquinària agrícola i ramadera. El dièsel també es necessari per transportar les mercaderies fins els mercats i per processar els aliments. Aquest combustible escàs cal compartir-lo amb la resta de sectors amb l'agreujant de que el sector militar sempre és el que primer se n'abasteix. Resultat: disminució d'un 80% d'utilització d'equips agrícoles. Aquesta pèrdua de potència mecànica ha exigut la seva substitució (en part ja que és impossible realitzar tot el treball que feien les màquines) per treball humà i animals de tir que requereixen de més aliments difícils de produir, per no dir impossible.

Per últim la manca d'electricitat ha afectat a la capacitat de bombeig i d'irrigar que es veu agreujada per les avaries, talls i manca de manteniment de la xarxa elèctrica. La manca de reg afecta també de forma important a la producció de les collites.

La crisi energètica ha afectat seriosament també a l'ús domèstic de l'energia principalment en les àrees rurals on el consum elèctric ha caigut un 50%. La població ha de recórrer a l'escàs carbó i a la biomassa per escalfar-se i cuinar el que provoca contaminació, desforestació i erosió del sol. Per altra banda la recerca i recollida de biomassa requereix temps i esforç que cal per la realització de tasques agrícoles i la producció d'aliments.

El poble de Corea del Nord ha fet front a aquesta crisi de forma unida però les continues privacions be poden acabar en rivalitats i violència. la societat rural evoluciona millor que la urbana i està absorbint treballadors de les zones urbanes per atendre la creixent demanda de mà d'obra agrícola. Però la generalització de la marxa de la ciutat pot conduir a confrontacions violentes.

La història de Corea del Nord demostra com la crisi energètica en una nació industrial pot comportar el col·lapse del sistema donat que els problemes que apareixen es retroalimenten i interrelacionen

entre si empitjorant les condicions de vida de forma accelerada i les dificultats per gestionar el deteriorament que es produeix.

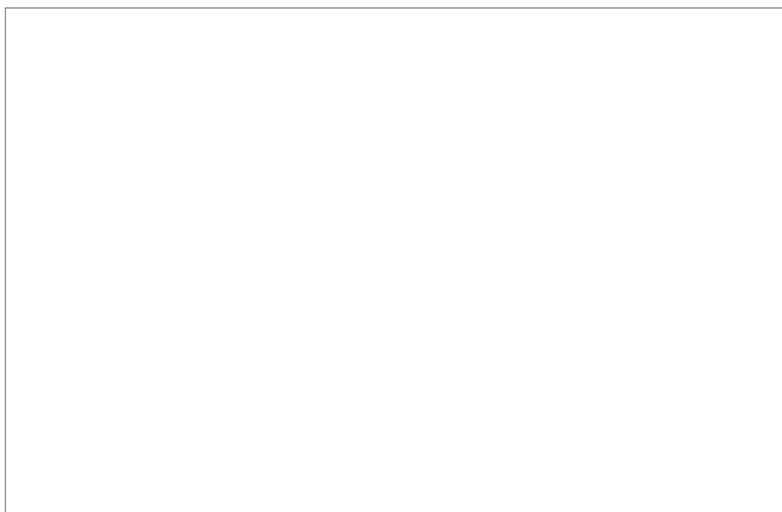
La experiència de Corea del Nord indica que gestionar una crisi energètica no es simplement una qüestió de trobar formes alternatives de transport, fonts alternatives d'energia i un retorn a l'agricultura orgànica. Els sistemes complexos com les societats industrials modernes requereixen canvis graduals. Enfrontats a canvis sobtats aquests sistemes col·lapsen.

Això significa que per un món que s'enfronta a la fi de la producció creixent d'energia, els canvis haurien d'haver començat fa dècades, fent possible una transició gradual. Ara es simplement massa tard. Encara que trobéssim solucions tècniques, NO QUEDA TEMPS PER FER LA TRANSICIÓ.

Això no vol dir que no es pugui fer res. Podem fer una transició cap a una societat més simple, concentrant els nostres esforços en fer el declivi més suau i construir una societat més igualitària i democràtica amb una existència confortable per nosaltres i les futures generacions.

Font: Aprendiendo la lección de la experiencia: las crisis agrícolas en corea del norte y cuba. Dale Allan Pfeiffer. Publicat a la revista Una amarga declinar. Energía y totalitarismo ecológico. Invierno 2012.

Cuba, una esperança

Què succeeix a un país industrialitzat que practica l'agricultura moderna quan perd la seva base de recursos energètics fòssils? Existeixen dos països en què això ja ha passat. Corea del Nord i Cuba. Cap dels dos té recursos energètics propis o molt pocs, tots dos depenien de la Unió soviètica per les seves importacions de

petroli i tots dos van experimentar una caiguda important de les seves importacions de petroli quan va caure l'imperi soviètic.

En una entrada anterior un vam parlar de l'experiència de **Corea del Nord**, en aquesta entrada us parlarem de l'experiència de Cuba.

De la mateixa manera que va succeir a Corea del Nord, el col·lapse de l'URSS va comportar per a **Cuba** la pèrdua de les importacions de petroli i la del seu soci comercial més important. Hi ha però algunes diferències importants entre Cuba i Corea del Nord. Per una banda, Cuba té un clima molt més càlid, té també un millor índex de població respecte a la terra cultivable, té un major percentatge de científics, enginyers i doctors en la seva població i quan va arribar la crisi disposaven ja d'instituts regionals d'investigació i centres d'entrenament per capacitar als ramaders i agricultors. Per altra banda, el govern disposava de programes socials en funcionament per ajudar als agricultors i a la població en la crisi i en la transició cap l'agricultura ecològica.

Des de la revolució fins als anys vuitanta, l'agricultura cubana es va mecanitzar més que la de qualsevol altra país llatinoamericà i el sucre era el seu principal producte d'exportació. A finals dels vuitanta, les terres dedicades a les plantacions estatals de sucre eren tres vegades més que les terres dedicades a la producció d'aliments.

Així, com l'agricultura cubana estava dedicada al cultiu del sucre, el tabac i els cítrics, havien d'importar (de l'URSS principalment) el 60% dels aliments, la major part del petroli, el 48% dels fertilitzants i el 82% dels pesticides el que feia que Cuba fos extremadament vulnerable.

Els primers anys després de **la dissolució de l'URSS** (1990) van tenir una gran repercussió sobre Cuba. Cuba va perdre el 85% del seu comerç i una reducció del 80% dels fertilitzants, pesticides i aliments per animals. Les importacions d'aliments es van reduir a la meitat i la producció

agrícola va caure un 55% en quatre anys.

El govern va però mantenir i incrementar els programes alimentaris dirigits a la població més vulnerable i la cartilla de racionament. Aquesta xarxa de seguretat va evitar que la crisi assolís proporcions similars a les de Corea del Nord.

Les reformes agràries de mitjans dels 90 van ser clau per recuperar-se de la crisi alimentaria però no haurien funcionat sense les reformes anteriors i uns pagesos formats. Aquestes reformes es centraren en el desenvolupament d'una agricultura sostenible i la privatització de les granges estatals (**Unidades Básicas de Producción Cooperativa ((UBPC).**

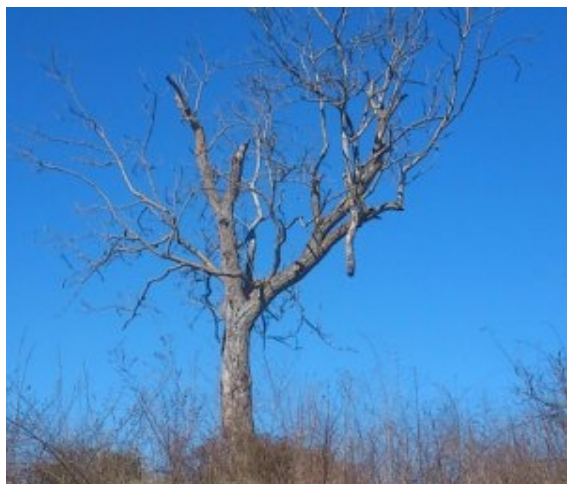
Un altre aspecte a destacar en les reformes és l'agricultura urbana. Els horts urbans produeixen el 60% de tots els vegetals que es consumeixen a Cuba. Aquests horts urbans no només produeixen aliments per qui els treballen sinó que donen part de la producció a escoles, hospitals i geriàtrics i part es ven en mercats locals.

Malgrat que la dieta calòrica per habitant no ha assolit encara els nivells de 1980, la producció local d'aliments s'ha recuperat de forma notable. Per altra banda però, la producció de proteïna animal encara és manté en nivells de 1994, això és degut parcialment a què el model agroecològic no és de fàcil aplicació a la producció animal sent la transició de la cria animal industrial a la cria sostenible i ecològicament factible molt més lenta que la transició en l'agricultura.

El nou model agrícola cubà s'enfronta a molts reptes però molts analistes consideren que l'experiment de Cuba conté moltes de les claus per la supervivència futura de la població. A mesura que disminueixi la producció de combustibles fòssils i la tecnologia actual sigui inservible, el model cubà podrà inspirar a altres en la transició cap a una agricultura sostenible.

Font: Aprendiendo la lección de la experiencia: las crisis agrícolas en corea del norte y cuba. Dale Allan Pfeiffer. Publicat a la revista Una amargo declinar. Energía y totalitarismo ecológico. Invierno 2012.

Assemblea AeT setembre 2013

Una vegada mes ens hem trobat per comentar les darreres activitats i publicacions i debatre properes activitats:

* **Foodsharing**: cada dijous de 19h a 20h al local de la cooperativa consum hem habilitat una cistella per a qui vulgui pugui portar per compartir els seus excedents d'aliments. + informació cooperativa consum

* **Blog**: hem publicat quatre post nous. **Cuba, una esperança, La experiència de Corea del Nord, Rere la Petja dels Càtars, Repartir sous front repartir l'ocupació**

* **Banc de llavors**: Tots els que tenim hort de forma més o menys sistemàtica guardem algunes llavors dels nostres millors productes per fer planter l'any següent. Proposem compartir aquestes llavors en el banc de llavors que hem creat. Porta les teves llavors al banc de llavors d'Argelaguer. + informació Miquel T

* **Excursions**: vam fer la **segona etapa de la travessa del Camí dels Bons Homes** entre Porta i Montsegur els dies 23-24-25-26 agost. Va ser molt intens i espectacular. Probablement l'any que ve tornarem a fer aquest camí sortint de Montsegur tal com van fer els Càtars. L'excursió prevista al Pic de l'Infern ha quedat suspesa de moment. + informació Miquel T

* **Xerrades**: Està pendent concretar dates de les dues properes xerrades, la segona xerrada del cicle dedicat a l'energia Tema: sistemes de generar energia de forma autosuficient. S'intentarà també programar també una xerrada d'aquest cicle els mesos d'octubre, novembre i desembre. I la xerrada sobre els bancs de llavors que intentarem programar també durant les properes setmanes. + informació Joan R. i Ester J

* **Taller per aprendre a arreglar bicis**. Una vegada passat l'estiu es buscarà una data per fer aquest taller. + informació Montserrat M.

* Pendent si reemprenem el **taller de cervesa** intentant consolidar un grup interessat estable (tardor). + informació Joan R.

* **Llibreta per compartir experiències i coneixements:** La Selene S. està treballant en la idea de crear una **llibreta** que anirem passant entre els membres d'AeT per què expliquem quines iniciatives de transició a escala individual i familiar cadascun de nosaltres estem desenvolupant. Esperem que aviat comenci a funcionar. + informació Selene S.

* **Taller de llets vegetals a Olot:** Des del **Banc de temps de la Garrotxa** ens ha demanat fer aquest taller que ja vam fer a Argelaguer a Olot. Està pendent concretar data. + informació Selene S. i Isha Ll.

* **Som energia.** En Miquel T. s'ha fet soci d'aquesta cooperativa que comercialitza energia renovable. Cada soci pot gestionar fins a 5 contractes pel que, si esteu interessats, podeu contactar amb en Miquel T per passar-vos a Som energia.

* **Horts urbans.** Afortunadament fa uns mesos hem pogut constatar un renovat interès per tenir un hort per part dels veïns d'Argelaguer i així s'han recuperat i començat a conrear (amb més o menys encert i dedicació) diferents espais que feia anys restaven erms. I això és així fins el punt que alguns veïns que voldrien tenir hort no troben qui els cedeixi un espai on cultivar-lo. Acordem instar a l'Ajuntament per que considerin aquesta necessitat i facilitin que tothom que vulgui pugui disposar d'un espai on manar el seu hort habilitat uns espais i aprovant una normativa de funcionament. + informació Miquel T

Acabem la sessió comentant alguns dels darrers post publicats. Propera assemblea 19 d'octubre a les 10h al Casal. No hi falteu!!.

@argelaguertrans

Són moltes les notícies, articles, llibres, vídeos, jornades, posts, propostes i altres informacions que diàriament es pengem a internet relacionades amb qualsevol tema i, per suposat, també amb el que coneixem com transició. Des d'AeT creiem molt important fer-vos una selecció diària del més destacat que ens arriba i que trobem a internet relacionat amb el nostre àmbit d'interès.

Aquest servei que us oferim sorgeix de la necessitat de fer més eficient l'accés a aquesta informació que considerem imprescindible i que si algú no ens "filtra" és, per abundant, impossible de pair. Aquesta tasca és tan important que ha comportat inclús el desenvolupament d'una nova professió: el curador de continguts (content curator).

La manera més eficient que hem trobat per fer aquesta tasca és utilitzant un servei de microblogging.

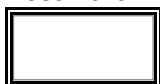
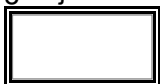
El microblogging és un servei que permet als seus usuaris enviar i publicar missatges breus, generalment de text. **Twitter** és el líder destacat dels serveis de microblogging. Permet enviar missatges amb un màxim de 140 caràcters anomenats twitts (piulades en català). Els usuaris poden subscriure's a altres usuaris i veure les seves piulades – a això s'anomena "seguir"- i als usuaris subscrits se'ls anomena "seguidors" o "followers". Per defecte, les piulades són públiques. El servei és gratuït.

L'interès principal dels serveis de microblogging està en què permet compartir idees, enllaços, opinions i idees en temps real i de forma extraordinàriament simple.

Per tot això hem obert un compte a Twitter @argelaguertrans que si segueixes et permetrà accedir a aquesta selecció d'informació i coneixement tan interessant que fem per tú. Obre un compte a twitter i segueix-nos o consulta la secció *Últimes piulades* en la columna dreta del nostre blog. Com veuràs la majoria de les piulades tenen un enllaç per ampliar la informació. A continuació una selecció de algunes piulades d'aquest mes de setembre.

@argelaguertrans

- **Caótica Economía @CaoticaEconomia** 21h
578.000 niños han perdido las ayudas de libros de texto en un curso http://sociedad.elpais.com/sociedad/2013/09/16/actualidad/1379327300_813031.html ...
- **Josep Jover @josepjover** 15 de Set.
Sólo desde junio de 2011 han salido de España tantos trabajadores como habitantes de la provincia de Burgos <http://www.elplural.com/?p=199280>

3. **@argelaguertransition** @argelaguertrans 15 de Set.
Cuba, una esperança <http://wp.me/p2eAmG-KP>
4. **@argelaguertransition** @argelaguertrans 15 de Set.
Las carreteras, cada vez más deterioradas por la crisis y la falta de inversión en su mantenimiento <http://huff.to/1gfJHVd> vía @ElHuffPost
5. **@argelaguertransition** @argelaguertrans 13 de Set.
“Un tercio de los alimentos que producimos en el mundo cada año acaba perdiéndose o en la basura”: http://www.eldiario.es/_a68b1bc via @desalambre_
6. **@argelaguertransition** @argelaguertrans 12 de Set.
Emprender un proyecto nuevo, el único camino hacia una independencia real. <http://crashoil.blogspot.com/2013/09/la-descomposicion-de-los-estados.html> ... via @MITWITTER
7. **Transición Sostenible** @TransicionSost 11 de Set.
Un nuevo paradigma – un interesante artículo de nuestros amigos de Lanzarote Sostenible... <http://fb.me/2tVKyFeCm>
8. **EduThePlayer** @EduThePlayer 10 de Set.
Cuando las barbas del portugués veas cortar... – Portugal anuncia una rebaja del 10 en las pensiones públicas <http://pulse.me/s/q8FFT>
9. **Energética Futura** @EnergeticFutura 10 de Set.
Desarrollan la perovskita para células solares a coste “casi regalado” <http://bit.ly/1b3H2zV>
10. **Juan Torres López** @juantorreslopez 11 de Set.
¿Mejor dentro o fuera del euro? <http://bit.ly/17YDkAz>
11. **@argelaguertransition** @argelaguertrans 11 de Set.
Molt exit a la via catalana
12. **@argelaguertransition** @argelaguertrans 10 de Set.
@1cafelitoalas11 #Govern descarta el polémic #fracking. Un informe assegura que #Catalunya no ... <http://tmi.me/18qepp>
13. **Kalimero** @jordi_b_r 10 de Set.

@SergiRaventos @Renta_Basica @ILPRendaGC No cal repartiment del treball, cal repartiment dels beneficis empresarials.

14. **Dempeus per la salut** @Dempeus9 de Set.

“Aumenta un 30% el número de llamadas de suicidas a los teléfonos de ayuda en España” recoge The Guardian <http://fb.me/KQvuDO6i>

15. **argelaguertransition** @argelaguertrans9 de Set.

@1cafelitoalas11 muchas gracias. Link añadido a la lista de webs recomendadas de <http://argelaguerentransicio.com/>

Mostra la conversa

16. **argelaguertransition** @argelaguertrans9 de Set.

@1cafelitoalas11 de verdad, mucho exito en esas investigaciones mientras yo seguiré “preparándome” por si fallan o no llegan a tiempo. [Mostra la conversa](#)

17. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

17. La experiència de Corea del Nord <http://wp.me/p2eAmG-JA>

18. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

@1cafelitoalas11 efectivamente la complejidad es enorme con la población actual, de ahí la urgencia en iniciar ya cambios radicales. [Mostra la conversa](#)

19. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

@1cafelitoalas11 un resumen de nuestra visión <http://www.transicionsostenible.com/movimiento-de-transicion-de-la-indignacion-a-la-accion.htm> ... [Mostra la conversa](#)

20. **TransiciónSostenible** @TransicionSost8 de Set.

Movimiento de Transición; de la indignación a la acción... <http://fb.me/36wxY5Bwe>

21. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

@1cafelitoalas11 no, no renuncio pero en el modelo actual es imposible y sino al tiempo.

22. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

@1cafelitoalas11 lamento discrepar. Ideas, iniciativas y optimismo tenemos más del q podemos manejar. [Mostra la conversa](#)

23. **Josep Jover** @josepjover8 de Set.

¿España existirá en 2020?

http://www.economiadigital.es/es/notices/2013/09/_espana_existira_en_2020_44972.php ...vía @econodigital

24. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

@1cafelitoalas11 No podíamos organizar las olimpiadas 2020 ni podremos lograr pleno empleo en 2020 ni nunca más. Cambio modelo ya.

25. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

Bajar salarios para crear empleo nunca hs funcionado <http://vientosur.info/spip.php?article8263> ...

26. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

Recomanem: Revista Es Posible <http://www.revistaesposible.org/#/20/>

27. **argelaguertransition** @argelaguertrans8 de Set.

@mirnavilasis benvinguts a casa q tingueu una excel·lent temporada. Mostra la conversa

28. **Iñigo S. Ugarte** @Guerraeterna7 de Set.

Uno de cada seis norteamericanos reciben un subsidio para poder comer. <http://on.wsj.com/168J3XX>

29. **argelaguertransition** @argelaguertrans7 de Set.

La policía desaloja un mercadillo de trueque de libros en Madrid <http://wp.me/p1HDtg-1XX> vía @wordpressdotcom

30. **Tercera Información** @tercerainfo3i7 de Set.

El Ayuntamiento de Peligros ofrecerá huertos sociales y el vivero municipal a personas desempleadas <http://bit.ly/1dPBrOI> en 3i

31. **Antonio Turiel** @amturiel4 de Set.

Gritas, pero no te oyen. En The Oil Crash: <http://crashoil.blogspot.com.es/2013/09/gritas-pero-no-te-oyen.html> ... #peakoil

32. **GipuzkoaShare** @gipuzkoashare4 de Set.

RT @itzalagunea: Goi-Ener impulsa la soberanía energética en Euskal Herria <http://www.noticiaspositivas.net/2013/09/04/goiener-impulsa-la-soberania-energetica-en-el-pais-vasco/> ... @Goiener

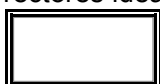
33. **Josep Jover** @josepjover4 de Set.

El Hospital de Cangas del Narcea pospone operaciones por falta de anestesista <http://www.lne.es/occidente/2013/09/04/hospital-cangas-narcea-pospone-operaciones/1464382.html> ... vía @lanuevaespana

34. **EL PAIS** @el_pais4 de Set.

La Universidad busca padrinos para estudiantes sin dinero <http://ow.ly/ozVY2> La presidenta de los rectores idea una bolsa de donaciones

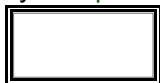
35. **argelaguertransition** @argelaguertrans5 de Set.

@1cafelitoalas11 joe, hoy si te doy la razón :-) Mostra la conversa

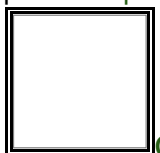
36. **argelaguertransition** @argelaguertrans5 de Set.

No us perdeu l' últim post d'antonio turiel: Gritas, pero no te oyen <http://crashoil.blogspot.com/2013/09/gritas-pero-no-te-oyen.html> ...

37. **argelaguertransition** @argelaguertrans4 de Set.

@1cafelitoalas11 LA VERDAD SOBRE LOS TRANSGÉNICOS Corinne Lepage, abogada y política <http://www.icariaeditorial.com/libros.php?id=1375> ... Mostra la conversa

38. **ChileBio** @ChileBio_AG4 de Set.

Revisa nuestros videos didácticos sobre la realidad de los cultivos transgénicos y la biotecnología agrícola <http://chilebio.cl/blog/?p=1966>

39. **Tercera Información** @tercerainfo3i3 de Set.

¿Por qué los bancos no prestan dinero a familias y a empresas? <http://bit.ly/17ntul2> en 3i

40. **Manel Márquez** @manelmarquez4 de Set.

La #Catalunya de #Mas recorta el 1r semestre 1.300M € en salud, educación y bienestar http://ccaa.elpais.com/ccaa/2013/09/03/catalunya/1378236682_817715.html ...
#ViaCatalana #EncerclemLaCaixa

41. **Txema Campillo** @Txemacg4 de Set.

Biocombustibles de microalgas – <http://kcy.me/r54y> Que interesante post de @Elo_brans

42. **EL PAIS** @el_pais3 de Set.

La venta de alimentos pasados de fecha ya es legal en Grecia <http://ow.ly/oweW7> Se venderán por un precio más barato

43. **Caótica Economía @CaoticaEconomia** 3 de Set.
Resumen: Sigue la tendencia. Se sigue destruyendo empleo, pero cada vez menos. Mejora derivada del sector servicios.
44. **Som Energia Aragón @SomAragon** 3 de Set.
Investigadores de la Universidad de Alberta han descubierto que los materiales abundantes en la corteza terrestre...<http://fb.me/12FP1mwTe>
45. **argelaguertransition @argelaguertrans** 2 de Set.
[@iescolar](#) increíble que no hayan comprendido aún q no se volverá a crecer. [Mostra la conversa](#)
46. **Procés Constituent @PConstituent** 2 de Set.
+1000 RT “[@perseu84](#): De la mateixa manera que s’omple [#encerclemlaia](#) i [#viacatalana](#) ho haurien de fer els carrers per una [#vagageneral](#)”
47. **argelaguertransition @argelaguertrans** 1 de Set.
Rere la Petja dels Càtars <http://wp.me/p2eAmG-Jk>

Quina predisposició tens als canvis?

És ja evident per a gairebé tothom que ens afrontem a un moment en què els **canvis** en tots els àmbits seran profunds i duradors. Un fet per altra banda que ha estat constant en la història però que ara ens sembla especialment verificable.

Des del “cal refundar el capitalisme” de Sarkozy (2008) fins al moviment del **procés constituent** (2013) podem trobar mil iniciatives i proclames que expressen la necessitat de sortir d'on estem i canviar el rumb per anar a un altre destí, en principi, més just, més igualitari, més solidari, més democràtic i més sostenible.

Aquests canvis, com ja hem dit moltes vegades, són inevitables per la impossibilitat de mantenir el sistema actual de creixement exponencial degut a l'esgotament dels recursos en general i dels energètics en particular.

Per altra banda el canvi climàtic comportarà canvis a escala planetària tant si seguim ignorant-lo com si comencem a actuar per mitigar-lo en el possible. El canvi climàtic és ja imparable i afrontar-lo és potser inclús més urgent i necessari que afrontar el peakoil. Encara que com sabeu, els dos fenòmens estan interconnectats de forma que alguns estudis diuen que el 80% de les reserves conegudes de petroli no haurien de cremar-se mai si volem afrontar amb alguna garantia el canvi climàtic. Veure **darrer informe de l'IPCC** (setembre 2013)

Davant d'aquest panorama que se'ns presenta és bo conèixer quina és la nostra predisposició natural al canvi i, si aquesta és baixa, poder prendre mesures per preparar-nos incrementant aquesta predisposició, ja que els canvis que viurem els anys vinents seran, com hem dit, profunds i duradors.

Per això us presentem en aquesta entrada un petit test per avaluar la vostra predisposició natural

als canvis. Contesteu amb sinceritat i si el resultat és que la vostra predisposició és baixa, prepareu-vos per què els canvis ja són aquí.

TEST D'AUTOEVALUACIÓ: Quina predisposició natural tinc als canvis?

Anoteu, per a cada ítem, 2 si esteu molt d'acord, 1 si esteu una mica d'acord i 0 si esteu gens d'acord.

PREGUNTES AUTOEVALUACIÓ	GRAU D'ACORD
1. Visc els canvis com una amenaça, tendeixo a pensar “encara em tocarà el rebre”	
2. M'identifico amb pensaments com “si va bé, no cal tocar-ho” o “els hàbits són molt difícils de canviar”	
3. No crec en pensaments com “renovar-se o morir” o “el canvi ajuda a créixer”	
4. Em prenc el meu temps per comparar, rumiar els pros i contres i decidir sobre segur, tant com sigui possible, cada acció.	
5. Quan em faig responsable d'un tema, m'agrada recollir tota la informació i liderar-lo sol	
6. M'afecta molt quan no es conserven coses que han funcionat	
7. En situacions de conflicte o divergència de percepció, perdo l'objectivitat amb certa facilitat i tendeixo a ofendre'm.	
8. M'angoixo quan les solucions als problemes ja no depenen de mi o bé no puc abordar els temes com jo voldria	
9. Reacciono malament quan hi han canvis importants en el meu entorn, puc trigar dies o setmanes en acceptar-los	
10. Quan estic treballant i noto que un company no està aportant o, fins i tot, perjudica l'ambient, em costa parlar-hi, considero que “tots ja som grandets per saber què fem i què no fem”.	

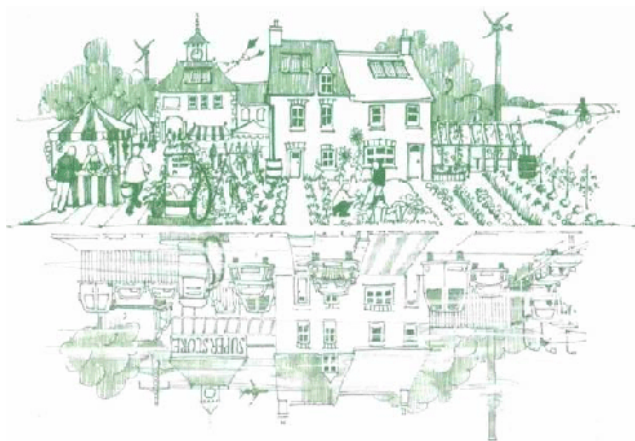
Suma el total de punts. Com més alta sigui la puntuació (màxim 20 punts) més baixa és la teva predisposició natural als canvis i més urgent que et preparis perquè venen corbes company,

One thought on “*Quina predisposició tens als canvis?*”

1. nuria | 13/10/2013 a les 18:55

No he sortit molt ben parada al respondre al qüestionari...
doncs, gràcies....

Què pot aportar-te Argelaguer en transició

Ja fa més de 18 mesos que Argelaguer en transició es va posar a caminar i durant tots aquests mesos hem anat fent coses diverses. Des de xerrades i tallers fins excursions i assemblees. Tot plegat potser sense massa ordre ni planificació però amb l'objectiu sempre de conscienciar i conscienciar-nos sobre necessitat de preparar-nos per a una societat sense energia abundant ni barata.

En aquesta entrada aprofundirem en el que us pot aportar Argelaguer en transició.

Davant la situació de canvi i d'empitjorament general de les condicions de vida i de pèrdua de drets que estem vivint és probable que sorgeixin por en molts de nosaltres. Por a perdre la feina o a no trobar-ne'n, por a perdre la casa, por a no tenir suficient, por a no poder fer front a les despeses, por a què ens robin o ataquin, por a no ser atesos si ens posem malalts, por a no tenir una pensió quan siguem grans, etc

La por té la funció d'alertar-nos davant un perill però a la vegada pot paraitzar-nos o portar-nos a negar la realitat. També pot generar desconfiança, egoisme o enveja el que no ajudarà gaire a resoldre els reptes que sens dubte haurem d'afrontar.

Argelaguer en transició davant la por ens ofereix una visió, un futur possible i ens anima a cooperar i a compartir per assolir aquesta visió.

Argelaguer en transició ens invita a centrar-nos en allò que podem canviar nosaltres i a ser actius i ocupar-nos d'allò en què tenim capacitat de decisió o d'influència.

Argelaguer en transició ens encoratge a ser proactius en lloc de reactius. A que treballem junts per aconseguir canvis positius en el nostre entorn immediat el que ens ha de portar a ser més autosuficients i més resilients com a individus i com a comunitat.

Hi ha molta feina a fer i seguirem des d'Argelaguer en transició insistint en la urgència de començar a actuar i a fer-ho canviant (de forma radical) la nostra manera de viure. Us seguirem donant pautes per fer aquest canvi i us animen a assistir i participar en les assemblees mensuals i en les activitats que organitzem per avançar en aquest camí convençuts que és totalment necessari.

Més sobre el canvi

En una recent entrada **Quina predisposició tens als canvis?** t'invitàvem a analitzar quina era la teva predisposició al canvi i a preparar-te si aquesta era baixa doncs considerem que els canvis ja estan aquí i més que vindran.

En aquesta entrada t'expliquem un model que explica les diferents etapes que es segueixen en tot procés de canvi conductual.

El model s'anomena **Transteòric** i el van

formular Prochaska i DiClemente l'any 1984. El model va ser inicialment dissenyat per preveure l'abandó del tabaquisme pels fumadors però amb el temps ha anat agafant consistència i s'ha aplicat a un ampli espectre de canvis de conducta.

Creiem que també pot ser aplicat als canvis conductuals que haurem de fer en el procés de transició del model actual al nou model que generarà la reducció en la disponibilitat energètica i el canvi climàtic.

Què diu el model transteòric de Prochaska i DiClemente?

Segons aquests autors els canvis de conducta segueixen unes etapes a les quals anomenaren "les etapes del canvi". Concebent el canvi de conducta com un procés dinàmic relacionat amb el progrés a través de sis etapes o estadis: precontemplació, contemplació, preparació, acció, manteniment i finalització

Així el canvi no es produeix en un sol pas, cal superar les sis etapes per assolir l'èxit. El pas d'una etapa a una altra requereix fer coses i depèn de la valoració de pros i contres de fer el canvi que fa cada persona en cada etapa. A la vegada requereix que la persona confiï en la seva capacitat de fer el canvi.

Les característiques de les etapes del canvi són les següents :

- **Precontemplació** és l'etapa o estadi en el qual la persona no té intenció de canviar. Està en aquesta etapa perquè està desinformada o poc informada , o perquè ha intentat canviar diverses vegades i està desmoralitzada perquè no ha estat capaç . Tant els desinformatos com els que estan poc informats tendeixen a evitar llegir , parlar o pensar sobre les conseqüències de no afrontar el canvi.
- **Contemplació** és l'etapa en el qual la persona té intenció de canviar en els pròxims sis mesos . Estan prou advertits dels pros del canvi però també tenen molt en compte els contres. Aquest balanç entre costos i beneficis pot produir una profunda ambivalència que pot fer que es mantingui en aquest estat durant llargs períodes de temps.

- **Preparació** és l'etapa en el qual la persona té la intenció de canviar en el futur pròxim, generalment mesurat com el pròxim mes . Les persones en aquesta etapa ja han realitzat alguna acció significant durant l'any passat com – en el nostre cas – iniciar un hort, comprar localment, reduir l'ús del cotxe, controlar les seves finances, viatjar menys, etc
- **Acció** és la etapa en el qual la persona ja ha fet modificacions específiques en el seu estil de vida al curs dels sis mesos passats. No totes les modificacions de conducta es poden equiparar amb l'acció. Les modificacions han d'estar totalment implementades i adequar-se a uns criteris. En el tabaquisme , per exemple, només compta l'abstinència absoluta. En una dieta saludable, hi ha un consens sobre el percentatge total de les calories que han de ser consumides en forma de greixos. Aquest percentatge no ha de superar el 30%. En el cas de la transició no disposen (o no conec) de quins criteris hauríem d'emprar i seria molt interessant i útil poder-los definir.
- **Manteniment** és la etapa en el qual la persona requereix esforçar-se per evitar el retorn a les conductes anteriors al canvi. S'estima que aquesta etapa dura des de sis mesos a cinc anys.
- **Finalització**. En aquesta etapa la persona no té la temptació de tornar a conductes passades i sí un cent per cent d'autoeficàcia . No importa si estan deprimits, ansiosos, avorrits, sols, enfadats o estressats, estan segurs que no tornaran els seus antics hàbits.

Què fa que les persones avancin en el procés de canvi?

El model transteòric dóna unes indicacions que ens permeten veure el progrés en el procés de canvi:

- *Augment de la percepció del problema* : es relaciona amb coses que la persona fa per incrementar la seva consciència, cosa que redueix les defenses cap al canvi : Per exemple : busca informació, llegeix articles, veu documentals, etc
- *Xoc emocional* : Ocorre quan la persona experimenta una forta reacció emocional associada a situacions que tenen a veure amb la seva conducta. Per exemple : Sent malestar quan agafa el cotxe per fer un desplaçament que podria fer a peu, compra productes de fora de temporada, etc
- *Augmentar la percepció que hi ha conductes alternatives*: compartir el cotxe, conrear un hort, recollir aigua de pluja, fer conserves, prescindir d'alguns electrodomèstics, etc
- *Revaluació* : Reavalua les conseqüències rellevants associades a la seva conducta. Per exemple: Se'n adona que podria utilitzar més el transport públic, etc
- *Revaluació en l'entorn proper*: Consciència de l'impacte que té la conducta d'un sobre els altres . Per exemple : M'adono que el meu estil de vida dificulta que altres puguin sortir de la pobresa.
- *Relacions d'ajuda* : Es refereix a l'augment en la confiança en els altres i a la recerca i

acceptació de la seva ajuda en el procés de canvi

Si els contres superen els pros (en el balanç de fer el canvi) és molt difícil que iniciem el procés. De moment molts de nosaltres ens trobem encara en aquestes primeres etapes (precontemplació i contemplació), alguns estan ja en l'etapa de preparació i podem dir que gairebé ningú de nosaltres ha iniciat l'etapa d'acció. Cal doncs seguir treballant per promoure la reflexió sobre les conseqüències de no iniciar el procés de canvi per tal de què el balanç de pros i contres sigui a favor dels pros i estiguem preparats per iniciar l'acció. Des d'AeT així ho farem.

Etapa en que estic del procés de canvi

PrecontemplacióContemplacióPreparacióAccióMantenimentFinalització

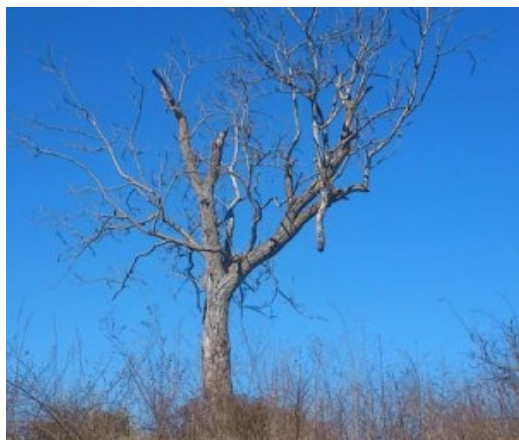
Vote [View ResultsPoll daddy.com](http://ViewResultsPoll daddy.com)

One thought on “*Més sobre el canvi*”

1. Selene Sanabria (@SeleneSanabria) | 21/10/2013 a les 14:09

Es un poco subjetivo esto de la encuesta al ser tan amplio lo que la transición abarca... Creo que en general estamos entre la contemplación y la acción...

Assemblea AeT octubre 2013

Una vegada més ens hem trobat per comentar les darreres activitats i publicacions i debatre properes activitats.

Comencem comentant la iniciativa per presentar a l'Ajuntament una sol·licitud per que consideri la possibilitat de destinar uns espais públics a horts municipals i aprovi un reglament de funcionament. Esperem recollir unes 40 signatures i presentar la instància la propera setmana.

Selene S. e ns informa que el Taller de begudes vegetals que farem conjuntament amb el Banc del temps de la Garrotxa serà el proper 30 de novembre de 10 a 12 matí a Olot. Pendent confirmar data.

Miquel T. informa també que el proper dia 26 farà el Taller d'economia domèstica a Barcelona invitat per l' **associació INVIA**.

Miquel T. comenta que quatre famílies ja s'han donat d'alta amb ell a **SomEnergia** i informa de que a AeT hi ha dues persones més que també son socis de **SomEnergia** i que qui vulgui pot contactar amb ells si vol canviar a **SomEnergia** (cada soci pot tramitar fins a cinc contractes).

Parlem dels altres tallers pendants i sembla que, segons explica Montserrat M., ja tenim monitor i dates pel taller de bicicletes. Properament informarem en detall.

Aquest mes d'octubre no hem fet cap sortida però si que es farà el novembre. Serà el primer dissabte 2 de novembre i anirem a Santa Magdalena del Mont. Pujarem pel Salt del Sallent i baixarem per les Olletes. Com sempre sortirem del Casal a les 8h i tornarem cap a les 14h.

La Selene S. ens sorprén amb la llibreta d'experiències d'AeT. Una bonica llibreta que ha fet de forma artesanal i que ens anirem passant per escriure el que ens sembli en relació a la transició.

Per últim es planteja la conveniència de fer una trobada per explicar i comentar el que és el **Procés constituent** promogut per Teresa Forcades i Arcadi Oliveres.

Excursió a Santa Magdalena del Mont (pel Salt del Sallent)

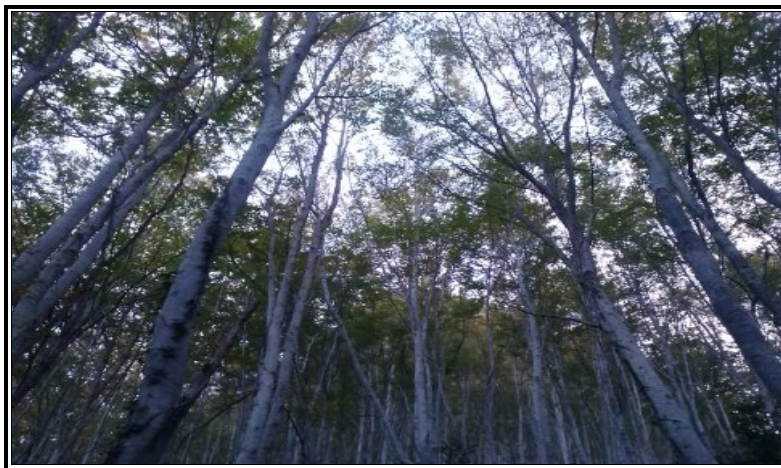
Aquest dissabte vam fer una de les clàssiques excursions de la Garrotxa. Vam anar, la Carme R i jo mateix, a Santa Magdalena del Mont pel Salt del Sallent i tornada per Les Olletes.

A Santa Magdalena del Mont i el Puigsacalm hi podem anar per diferents camins. Pel camí del matxos, pels ganxos, per les escales del Sallent o per la font Tornadissa entre d'altres, tots ells ben coneguts pel caminants de la Garrotxa i d'una gran bellesa.

De Sant Privat seguim un camí fins el peu del Salt de Sallent i d'allà ens enfilem per les escales del Sallent. El camí passa per sobre el Salt del Sallent on podem gaudir d'una altiva visió de la vall del Gurn.

A Santa Magdalena del Mont arribem una hora més tard des d'on se'ns ofereix una magnífica vista del Pirineu. Aquí havia estat ubicat el monestir de Sant Corneli. La tornada la fem pel camí de Les Olletes, una llarga baixada que ens portarà fins Can Turó i d'allà a Sant Privat.

One thought on “*Excursió a Santa Magdalena del Mont (pel Salt del Sallent)*”

1. núria | 14/11/2013 a les 18:14

Estupendes imatges. Ja us preguntaré quan en feu una altra d'aquestes característiques. (Pels que no caminem gaire...)

Respon

Compartir el que cuinem

Els promotors del web

www.consumocolaborativo.com diuen que compartir ha passat de ser quelcom de pobres a ser una cosa de llestos.

En aquest blog ja us hem parlat de diferents iniciatives per compartir i AeT ja té en funcionament alguna d'aquestes iniciatives.

Avui us presentem dues iniciatives més que

complementen una que, en una entrada [anterior](#), ja us vam explicar per compartir el que estàs cuinant i que nosaltres hem adaptat amb el nom **COMPARTIR TECA**.

La primera d'aquestes iniciatives és **Comparto Plato**.

Comparto Plato és una plataforma en línia per facilitar la trobada i l'intercanvi entre la gent a la qual li agrada el bon menjar. A través d'aquesta plataforma pots compartir els teus menjars amb la gent del teu barri o poble. O, si la cuina no és el teu però menjar sí que ho és, pots veure què ofereixen els teus veïns.

Marieke Hart y Jan Thij Bakker, van fundar **Compartoplato** el març de 2012 a Holanda.

Expliquen la seva història així: "Des del nostre jardí, solíem olorar el que la nostra veïna estava cuinant. Estàvem intrigats per l'olor que venia de la seva cuina, teníem curiositat pel que cuinava i per saber qui era. Així que ens vam atrevir a demanar-li si podíem tastar el seu menjar un dia i a ella li va encantar la idea. Aquell mateix cap de setmana vam passar per casa seva amb alguns euros i vam tornar amb tres deliciosos plats de sopa de carbassa. Així ens vam adonar que compartir menjar era una molt bona manera de conèixer els teus veïns. Altres veïns també van començar a participar. Tots estaven entusiasmats així que vam decidir intentar-ho i construir una plataforma en línia que permetés a tots a Holanda compartir menjar amb els veïns. Així és com va començar Compartoplato".

Com funciona?

Per una banda, el comensal. En registrar-te en el lloc web, reps automàticament un correu electrònic amb tots els àpats del teu veïnat. O, si ho prefereixes, pots buscar a la pàgina web per veure quins menjars s'ofereixen prop de casa teva.

Si veus alguna cosa que t'agrada fas clic a "demandar" per encarregar el menjar seleccionat i la teva

comanda serà enviada per correu electrònic al cuiner.

Quan el cuiner accepta la teva comanda, reps un segon e-mail amb la confirmació i la informació de contacte. El preu i l'hora de recollida ja les hauràs vist en el lloc web, però s'esmenten en el correu electrònic també.

Per l'altra, el cuiner. Una vegada que ofereixes un plat a **Comparto Plato**, apareixes com a "cuiner" en el lloc web. Quan el plat està a la web, els altres membres del barri o poble reben un correu electrònic amb la descripció del plat. Aquests poden fer clic a l'enllaç al teu plat i encarregar-lo. Llavors rebràs un correu electrònic perquè acceptis o rebutgis la comanda. Quan acceptis rebràs un correu electrònic amb la informació del comensal. Els e-comensals et diran a quina hora volen recollir el plat, així que sabràs de quin temps disposes per comprar els ingredients i a quina hora vindran.

La segona iniciativa que us presentem és **LeftoverSwap**.

LeftoverSwap és una aplicació per iPhone i iPad que aviat estarà disponible per a Android i a la web.

La idea que promou aquesta iniciativa d'Ian Newman i Bryan Summersett (USA) és la de compartir les restes de menjar podent pujar una foto del que no ens menjarem i oferir-lo als veïns. El producte estrella que s'ofereix és la pizza però també molt usuaris pugen llaunes i altres aliments que van comprar i que no utilitzaran.

L'objectiu principal és ajudar a les persones a estalviar una mica en el pressupost mensual. Més enllà de això, es busca cridar l'atenció sobre les grans mides de les racions i ajudar a les persones a trobar una mica de menjar addicional barata si ho necessiten.

Com funciona?

Per compartir el menjar, n'hi ha prou amb fer-li una foto i publicar-la, col·locant una agulla en el mapa en el qual se situa la persona que vol donar aquests aliments que li sobren perquè uns altres puguin trobar-la. En el cas de voler recollir aquest menjar, l'usuari pot navegar a través de les banderoles d'ubicació de les sobres i, si està interessat, contactar amb la persona que ho ha publicat a través de la plataforma de missatgeria de la mateixa aplicació per fixar la cita per a l'intercanvi de menjar.

Com veieu dos excel·lents iniciatives per compartir, reduir el malbaratament d'aliments i promoure la resiliència que amb una mica d'imaginació podríem adoptar a Argelaguer.

6 thoughts on “*Compartir el que cuinem*”

1. **Javi Montero** | 12/11/2013 a les 09:58

Esto si que es interesante madre mía. Nosotros participamos en una iniciativa parecida llamada “tupper family”. Son 5 familias y cada una cocina un día de la semana para todo el grupo. Es un día de curro, pero el resto tienes la comida recién hecha a la puerta de tu casa. Funcionó bastante bien unos cuantos meses!!!
Respon

2. **Miquel Tort (@mtortsantos)** | 12/11/2013 a les 12:40

Interesante experiencia. ¿cuál fué el motivo por el que dejó de funcionar?
Respon

3. **Gracia** | 13/11/2013 a les 09:39

Miquel Tort, gracias por tu espacio en este blog!

Javi Montero, Podéis volver a empezar y añadir un montón de gente al proyecto! Qué buena idea tuvísteis! Yo lo conocía de Canadá, donde se reúnen los sábados para cocinar y luego cada familia se lleva comida para toda la semana... como verás ya está todo inventado!
Respon

4. **núria** | 14/11/2013 a les 18:09

Em sembla molt bona iniciativa. Podríem començar fent un plat de la nostra especialitat (a mi em surten molt bones les croquetes!). En la iniciativa de repartir el que ens sobra ho tinc difícil: ho aprofitem tot!. I de menjars empaquetats en tenim el mínim...
Gracies per la teva dedicació.
Respon

5. **Selene Sanabria Vlqz** | 20/11/2013 a les 02:25

Lo dejamos de hacer porque se nos cruzó el verano...y supongo que el tema coche no ayudaba, ya que aunque estábamos cerca (Tortellà-Argelaguer-Besalú), había que hacer montaje. Por otro lado la experiencia fue muy gratificante, ya que cuando te tocaba cocinar lo hacías con consciencia y ganas...y recibir la comida era cada día una sorpresa muy agradable, del tema menús, decidimos que fuera vegetariano pensábamos que era más sencillo y así los costos se equiparaban...Creo que aquí en el pueblo podría funcionar...
Respon

6. **Gracia** | 27/11/2013 a les 13:59

Lo entiendo... Quizá conozcáis nuevos comensales y cocineros a través de Compartoplatos.es!
Respon

Seguir cavant en el pou

A **Argelaguer** (430 habitants), els **regidors de l'Ajuntament** estan decidits a dur a terme un projecte de millora dels serveis urbanístics i de l'entorn monumental del nucli antic del poble.

El projecte inclou la renovació, soterrament i millora del servei de clavegueram, la xarxa d'aigua potable, l'enllumenat públic, la xarxa de telefonia i la xarxa de baixa tensió. També es preveu la renovació de paviments, mobiliari i senyalització.

Aquest projecte té un cost de 788.000,00 euros i participen en el finançament la Unió europea amb 170.000, 00 euros (**fons FEDER**), la Generalitat de Catalunya amb 388.000,00 euros (programa "Viure al poble" **iPUOSC 2012**), l'Ajuntament amb 164.000,00 euros i els 35 propietaris de les finques de la zona amb 66.000,00 euros.

Les obres es preveuen començar l'any 2014 i acabar el primer semestre de 2015 coincidint amb la nova convocatòria d'eleccions municipals que se celebraran al maig del 2015.

El projecte suposa, sens dubte, una millora i un embelliment de la zona molt important però com veiem comporta una despesa que no correspon amb la situació econòmica que viu el país ni amb l'evolució prevista pels pròxims anys.

En un entorn de crisi crònica, sense cap perspectiva de millora, amb un nivell d'endeutament públic i privat impagable i amb una administració obligada a tancar i reduir serveis bàsics, continuar amb la dinàmica de fer grans obres més enllà del que és estrictament necessari és un absolut despropòsit. Aquesta manca de previsió de la qual a Argelaguer tenim diversos exemples (zona industrial, urbanització de Can Jan, edifici de la Plaça de la Generalitat, pavelló d'esports, projecte habitatges sostenibles 100%, ...) davant un futur en què tots els recursos seran cada vegada més escassos i cars i en què totes les administracions disposaran de menys ingressos, executar obres com la que es vol fer a Argelaguer únicament serveixen per accelerar el procés de deteriorament i empobriment en el que estem immersos i augmentar la desigualtat.

No cal dir què aquesta manera de fer no és exclusiva dels nostres regidors i fer (o intentar fer) com en els "vells temps" en què tot era possible encara és habitual. Però els "vells temps" no tornaran i el que hauríem de fer és assumir aquesta realitat quan abans millor i actuar en conseqüència.

Calen, com diu Arcadi Oliveres, canvis radicals i cal fer-los ja. Cal que canviem a nivell individual evitant utilitzar el vehicle privat per exemple, cal que canviem a nivell familiar reduint el consum d'aliments d'origen animal per exemple, calen canvis a nivell comunitari renunciant a projectes com aquest que es vol fer a Argelaguer i calen canvis a nivell global.

No és cavant en el pou com sortirem del pou ni com diuen els anglesos *to kick the can down the road*, posposant decisions amb l'esperança que el problema desapareixerà o que algú prendrà aquesta decisió més endavant.

Aquí us deixem la presentació del **Projecte millora Nucli Històric Argelaguer**

Accions davant la pobresa energètica

En un anterior post ja us vam parlar del que és la **pobresa energètica** . En aquest post farem referència al que podem fer davant d'aquest fenomen que ja pateixen entorn el 10% de les famílies a casa nostra.

Podem parlar de situació de pobresa energètica no només davant la impossibilitat de mantenir la llar a una temperatura adequada sinó també si per mantenir aquesta temperatura hi hem d'esmerçar una part dels nostres recursos superior al 20% dels nostres ingressos.

Davant aquest problema, que s'anirà agreujant en el futur, cal que en prenguem consciència i comencem a preparar-nos per afrontar-lo de forma activa.

És encara habitual escalfar les nostres llars amb gasoil, gas o electricitat (generada majoritàriament amb fonts no renovable). Tots aquests sistemes, com sabeu els que llegiu habitualment aquest blog, seran cada vegada més inviables pel seu encariment i per què la seva disponibilitat serà també cada vegada inferior. És a dir, no n'hi haurà prou en què podem pagar-los, no n'hi haurà i punt. La llenya com a font d'energia per escalfar-nos també presenta molts problemes (desforestació, increment emissions CO2, dificultat de recol·lecció, transport i emmagatzematge, poc valor afegit el que dificulta la seva comercialització, etc) però, com a passat a Grècia, el seu consum s'anirà incrementant en el futur i veurem com anar a "fer llenya" serà molt habitual – de fer ja comença a ser habitual – en aquells entorns en què això sigui possible.

Per tot això, és molt important que comencem a plantejar-nos accions per tal de poder assolir una temperatura adequada a casa nostra amb un baix consum d'energia. Algunes d'aquestes accions són molt simples i requereixen pocs recursos com posar-nos la roba adient o tancar els espais que no utilitzem. Altres mesures poden ser més complexes i requerir més recursos com millorar en la mesura del possible l'aïllament evitant que entri el fred i que sortir la calor o reduint l'espai habitable durant els mesos d'hivern.

Aquest és un tema que considerem cal treballar a fons pel que hem convidat **Josep Mª Ciurana**, arquitecte expert en arquitectura sostenible i eficiència energètica a què ens faci una conferència el pròxim mes de gener. Quan tinguem la data concreta ja us informarem.

Tens dificultats o et suposa destinar més del 20% dels teus ingressos tenir una temperatura de 18 °C a casa teva? has pres alguna mesura o has hagut de fer canvis aquest hivern?

CO₂

Diòxid de carboni

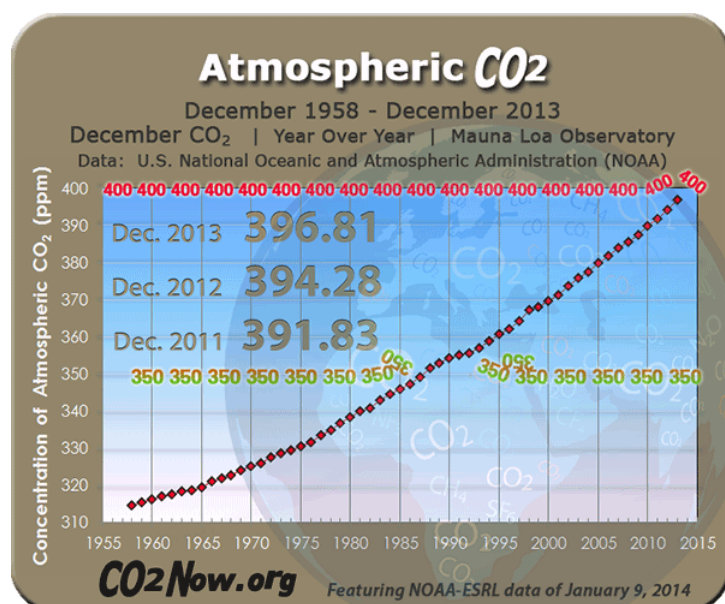
El diòxid de carboni, és un gas incolor, inodor, i insípid. La seva composició química és CO₂. No és tòxic però la seva acumulació pot produir la mort per ofegament, car és un gas més pesant que l'aire, i s'acumula fàcilment en els llocs més baixos.

Fa uns dies va finalitzar a **Varsòvia** (Polònia) la **19ª Cimera de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic (COP 19)**. Celebrada del 11 al 22 de novembre de 2013, i

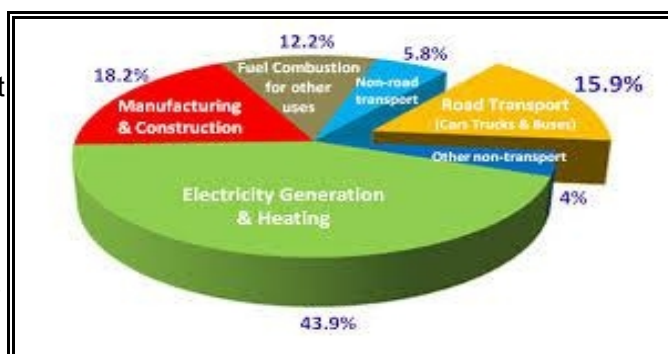
continuant amb l'anterior **Cumbre de Doha (COP 18)**, el seu objectiu inicial era el d'apropar posicions per un acord en 2015 que permeti reduir les emissions contaminants.

Sobre la taula ha estat **un nou informe de Nacions Unides**, fet públic recentment, on s'assegura amb una certesa del 95% que l'home és la causa dominant de l'escalfament global des de la dècada dels cinquanta.

El canvi climàtic, molt lligat a l'augment d'emissions de CO₂ per l'activitat humana degut al consum creixent de combustibles fòssils, és probablement el repte més gran a que s'enfronta la humanitat fins i tot més gran que l'esgotament dels combustibles fòssils o la reducció de la biodiversitat.

Malauradament fins ara ha estat impossible assolir un acord global que permeti aturar aquest creixement de les emissions de CO₂ el que ens allunya cada vegada més de poder aturar o reduir els efectes d'aquest fenomen i, molt probablement, s'ha sobrepassat ja el que es pot considerar un punt de no retorn.

Què podem fer?

La forma en què cada un de nosaltres, de manera bàsica, podem ajudar i posar de la nostra part per reduir la nostra petjada de carboni, és disminuir el volum de deixalles, reduir el consum i optimitzar l'ús de recursos, entre ells la gasolina i l'electricitat.

Quan condueixes un cotxe contribueixes de manera significativa a les emissions de diòxid de carboni, que és el gas que és majorment el causant d'aquesta emergència mundial, en utilitzar llums a casa teva (molta, si no tota l'electricitat ha estat generada a través del consum de petroli, carbó o gas i, per tant, té com a producte de rebuig el CO₂), les escombraries que generes també es relaciona amb emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Coses que pots fer:

- Reduir al màxim l'ús del cotxe i evitar desplaçaments innecessaris
- Utilitzar sempre que es pugui el transport públic
- Canviar les bombetes incandescent per LEDS
- Aïllar correctament el teu habitatge
- Reduir, reciclar, reutilitzar i reparar
- Optimitzar el consum d'aigua
- Consumir productes d'origen local i de temporada
- Reduir el consum de productes d'origen animal
- ...

Per aprofundir en l'efecte de les emissions de CO₂ i el canvi climàtic us recomanem visiteu periòdicament les webs especialitzades sobre el tema com

<http://cambioclimaticoglobal.com/> o <http://co2now.org/>

Governar AMB les persones

Argelaguer en transició i aquest blog no són aliens a la realitat que els envolta i sobre la qual volem influir conscienciant sobre la problemàtica que comporta l'esgotament dels recursos energètics i les possibles actuacions i decisions que hem de començar a prendre. Una d'aquestes actuacions que cal fer es refereix a la forma de governar-nos. Els ajuntaments en particular i la resta de poders públics en general han estat governant els

darrers anys seguint un model que podem anomenar “per a les persones”.

Dos exemples hem viscut aquests darrers mesos a Argelaguer d'aquesta manera de fer. La conservació de les **cabanes d'en Garrell** i l'aprovació de les ordenances especials per les obres de renovació, soterrament i millora de serveis urbanístics del nucli antic que el Ple de l'Ajuntament va acordat imposar i ordenar el passat 30 d'octubre. El procediment seguit per l'ajuntament en aquest dos processos i la reacció que s'ha generat entre alguns veïns posa de manifest aquesta necessitat de canviar les maneres de fer.

Majoritàriament, els polítics elegits han considerat que una vegada tenen la capacitat de governar que els hi atorga el resultat de les eleccions ja sigui un ajuntament, un consell comarcal, una diputació, una autonomia o un estat, tenen llibertat per fer sense tenir que respectar ni el programa presentat ni donar comptes del que fan amb l'argument que a les properes eleccions el poble podrà renovar-lis la confiança o no en funció del que hagin fet.

Tots tenim ara presents els incompliments de l'anterior i de l'actual govern de l'Estat espanyol o dels governs d'Hollande o d'Obama o de la mateixa Generalitat. O qui recorda per exemple el compromís de major presència a la web i les xarxes socials del programa de CiU d'Argelaguer o de promoure la informació i la participació del programa d'ERC d'Argelaguer?

Recentment vaig assistir a una jornada organitzada pel **CEJFE** a la seva seu a Barcelona sobre **Bon govern de les organitzacions obertes i processos participatius**.

De tot el que vam poder aprendre en aquesta jornada -us recomanov**visualitzeu els vídeos** - voldria destacar l'eslògan que va presentar Carles Agustí, Comissionat de Participació Ciutadana i Associacionisme de l'Ajuntament de Barcelona: *‘De governar per a les persones a governar amb les persones’*.

Aquest canvi de paradigma en la forma de governar i administrar el poder (de governar *per a* a governar *amb*) creiem és fonamental es vagi desenvolupant i implementant per tal de que la

transició a que estem obligats degut a l'esgotament dels recursos energètics -que malauradament molts encara no volen veure – és faci de forma pacífica.

El lloc on això és més senzill de fer és als petits pobles com Argelaguer encara que a les jornades vam poder veure exemples molt diversos. Veieu per exemple **La casa de les idees** de l'Ajuntament de Barcelona.

La informació, la transparència, la participació, la cooperació i la col·laboració – abans, durant i després de qualsevol acció de govern – entre els anomenats “administradors” i “administrats” ha de ser la norma en la gestió de *tots* els afers públics, és possible i ara és més necessari que mai.

Com diu Marc Garriga (@mgarrigap), “l'administracions han de ser humils i promoure projectes de col·laboració amb els ciutadants.”

Ben a prop nostre tenim un bon exemple de governar amb les persones. Es tracta de l' **Ajuntament de Figaró-Montmany**. Us animen a visitar la seva web i especialment la secció **Participació ciutadana**. Sobre aquesta experiència s'ha esta treballant en un video que podeu ajudar a finançar **aquí**. **Veure trailer**.

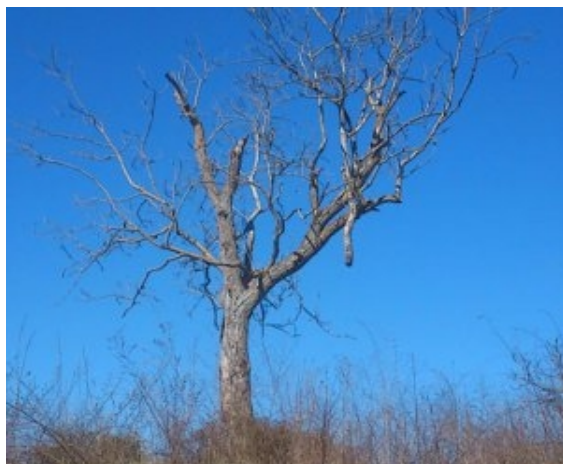
One thought on “*Governar AMB les persones*”

1. **Miquel Tort (@mtortsantos) | 18/12/2013 a les 08:45**

En aquesta mateixa línia. Molt interessant.<http://multireferendum.cat>

Assemblea AenT desembre 2013

Darrera assemblea d'aquest any.

* Hem començat fent una valoració positiva del **taller de bicicletes** que vam fer durant 3 dissabtes de novembre i concloent que seria d'interès fer una segona edició cap a la primavera adreçada potser als més petits.

* S'ha afegit una nova secció al blog (**ARXIU**) on es pot trobar una llista de totes les entrades publicades fins avui.

* Ja tenim confirmada la primera **xerrada** de l'any que bé que tractarà el tema de l'**estalvi energètic**.

El ponent serà, com ja us vam informar, en Josep Maria Ciurana i serà el dia 11 de gener a les 18h.

* Durant els mesos de novembre i desembre no s'ha organitzat cap sortida però acordem reprendre aquest sa costum amb una **excursió** que teníem pendent. **D'Hostalets d'en Bas al Grau d'Olot**. Es farà si el temps acompanya el 18 de gener.

* Per últim parlem de la demanda que vam fer el 24 d'octubre a l'Ajuntament d'Argelaguer per a què promogui la creació d'uns espais destinats a **horts**. Encara no hem rebut cap resposta pel que acordem avançar treballant en el **reglament de funcionament**. Enviarem a totes les persones de la nostra llista de correu – per cert ja hem arribat a 100 persones – un exemple de reglament per tal de què facin les esmenes que considerin i farem una trobada per debatre-les el 25 de gener a les 10h al Casal d'Argelaguer.

Sense cap altra tema per avui finalitzem la trobada d'avui que ha estat ben animada i plena de noves propostes.

Agenda activitats gener 2014

ds. 11 gen. 2014	18:00 – 19:00	Xerrada sobre estalvi energètic (Josep Maria Ciurana) - Casal d'Argelaguer
dv. 17 gen. 2014	21:00 – 23:00	Cine conscient: Untouchable - Sala lectura
ds. 18 gen. 2014	09:00 – 14:00	Excursió Hostalets d'en Bas - Grau d'Olot - Sortida 9h Casal d'Argelaguer
ds. 25 gen. 2014	10:00 – 12:00	Assemblea gener 2014 Monogràfic reglament horts urbans - Casal d'Argelaguer

One thought on “*Assemblea AenT desembre 2013*”

1. **Selene Sanabria Vllqz** | 22/12/2013 a les 21:22

Estupendo! Enterada. Siento no haber ido, estaba haciendo maletas!!! Bones festes!

Un arbre enorme

Imagineu-vos un arbre enorme. Un arbre amb una capçada de 250 metres de diàmetre i ple de fruits madurs. Imagineu-vos que quan el descobriu té 4.000.000 de fruits ben macos i madurs.

Imagineu-vos que descobriu que el fruit d'aquest arbre únic us dona tanta energia que només amb 10 fruits al dia podeu alimentar-vos vosaltres i tota la vostra comunitat i, a més a més, satisfer totes les vostres necessitats bàsiques.

L'esforç per agafar, transportar, transformar i gaudir d'aquest miraculós fruit és, al principi, mínim ja que el trobeu a l'abast de la mà.

Amb el temps, la sensació de disposar d'un recurs inesgotable i la facilitat per accedir, fa inevitable que comenceu a fer coses abans impensables. La vostra comunitat s'amplia amb nous membres, es construeixen infraestructures i es creen nous serveis i productes. En definitiva, comenceu a créixer.

Dels 10 fruits inicials diaris heu passat a necessitar-ne'n 15 en pocs anys i 25 pocs anys després però, sense adonar-vos, heu engegat un mecanisme diabòlic. Cada any necessiteu més fruits i necessiteu més esforç per recollir el número de fruits diaris que us calen per mantenir la organització, cada vegada més complexa, de la vostra comunitat.

El nombre de fruits disponibles és, aparentment, tan gran – 4.000.000 hem dit – que els poc més de 9.000 fruits anuals que la vostra comunitat consumeix 20 anys després del gran descobriment no sembla cap problema.

Més tard, 40 anys després del que hem anomenat gran descobriment, el ritme de creixement ha continuat i el nombre de fruites diàries per mantenir la vostra societat és ja de 60 el que equival a uns 22.000 fruits anuals. La infraestructura, el temps i els recursos que s'han de destinar a la tasca diària de recollir la fruita que necessiteu és ara una mica més complexa. Ara cal pujar a l'arbre, tenir un espai on emmagatzemar-la, necessiteu persones que revisin els fruits i els distribueixin equitativament entre tot el territori i tota la població, hi ha hagut intents de robatoris i lluites pel control en l'accés a l'arbre, ha sorgit un mercat negre de fruits, etc.

En 40 anys la vostra societat ha consumit 325.000 d'aquests meravellosos fruits però el 90% que resta a l'arbre encara sembla moltíssim.

El temps segueix el seu curs i la dinàmica engegada també. 60 anys més tard del gran descobriment els fills dels primers descobridors consumeixen per mantenir la societat que han creat 85 fruits diaris, uns 30.000 anuals.

El total consumit s'acosta al 25% del total disponible i els problemes per mantenir el ritme actual de consum són evidents. A part dels problemes ja descrits, ara calen escales per arribar on estan els fruits, alguns fruits ja estan picats o fets malbé pel temps, etc el que implica que una part no menyspreable de la collita és dedica a l'esforç que requereix la mateixa collita.

80 anys després del gran descobriment les coses s'han complicat molt. Els néts dels descobridors necessiten un consum de 180 fruits diaris (65.000 anuals) i s'han consumit 2.500.000 dels fruits disponibles, més del 50%.

Algunes persones comencen a alertar de què en pocs anys el consum necessari serà de més de 200 fruits diaris i que cal prendre alguna mesura per endarrerir l'esgotament d'aquest increïble fruit. S'intenta reproduir de diferents maneres però el creixement és desesperadament lent, es milloren les tècniques per evitar que es faci malbé, es recull la que ha caigut ha terra i es transforma en una melmelada que no té les mateixes propietats que el fruit de l'arbre però que com a succedani serveix. Es planten nous arbres d'espècies de la mateixa família però el resultat és incert i caldrà esperar anys per comprovar les propietats de la nova fruita.

100 anys després del gran descobriment el consum diari és de 225 fruits el que representa un consum anual de 82.000 fruites. S'han consumit més del 75% dels fruits disponibles i l'esforç per mantenir el ritme de recollida és inassumible. En realitat fa ja una dècada que el creixement del PIB és negatiu degut a que més d'un 20% de les fruites recollides s'inverteixen en la mateixa tasca de recollida i transformació. En menys de 10 anys no quedaran fruits o els que quedaran no es podran recuperar pel l'enorme cost que requeriria en temps i recursos.

N'hi ha – la majoria – que creuen que en breu es trobarà una alternativa a aquests fruits (les investigacions són molt prometedores). D'altres – els menys – però desconfien i comencen a preparar-se per una societat diferent. Una societat en la que aquell recurs tan fantàstic que van descobrir fa 100 anys els seus avis no estarà disponible o ho estarà en menor mesura i només per uns pocs.

Que passeu unes bones festes i que durant 2014 comenceu de forma decidida la vostra transició.

2014, mantenint el rumb equivocat

Tot indica que durant 2014 no es farà cap canvi ni en les polítiques econòmiques ni en les polítiques socials (i s'accentuaran les polítiques repressives) que des de 2008 ens acosten cada vegada a una situació més insostenible i irreversible.

Durant 2013 ha augmentat, a Espanya i a Catalunya, la desigualtat, la pobresa, el dèficit, el deute, les privatitzacions i les retallades de drets i serveis. (Veure per

exemple <http://barometrosocial.es>)

Malgrat aquesta realitat, ens diuen que seguim el rumb correcte per tornar al creixement (quin creixement?), a la creació de llocs de treball i a la recuperació del benestar perdut. D'aquí que la consigna és clara: **durant 2014, mantindrem el rumb.**

A més, a Catalunya, la complexitat que comportarà la gestió de la consulta sobre la independència i el deteriorament de la relació amb l'Estat que es derivarà, tindrà unes conseqüències difícils de predir però, em temo, que en cap cas afavoriran els canvis necessaris sinó més aviat al contrari, comportarà que es continuï cavant en el pou i que la situació general i la particular de moltes famílies es segueixi deteriorant.

Naveguem en una nau que fa aigües per tot arreu i molt a prop dels esculls. És urgent que ens informem, que ens trobem i que parlem d'aquests temes i que, almenys en l'àmbit individual i familiar, comencem a canviar.

Durant aquest any Argelaguer en Transició ha continuat organitzant activitats com les xerrades, les sortides, els tallers i les assemblees i hem seguit publicant en aquest blog idees, reflexions i propostes que ara trobareu llistades en una nova secció del blog

(<http://argelaguerentransicio.com/arxiu/>) per a ajudar-vos a reflexionar i a iniciar el que hem anomenat la transició.

Durant 2014 seguirem aquesta tasca a la què us animem a incorporar-vos activament assistint a les assemblees i participant en totes les activitats que organitzem. Bon any a tots!

2013 in review

Informe anual blog Argelaguer en transició (estadístiques wordpress 2013)

Extracte:

*Un tren del metro de Nova York té 1.200 persones. Aquest blog va ser vist prop de **6.800 vegades** en 2013. Si es tractés d'un tren de metro de Nova York, es necessitarien prop de 6 viatges per portar a tanta gent.*

*El 2013, hem publicat **54 nous articles**, el total de l'arxiu d'aquest blog és de **116 articles**.*

El dia més actiu de l'any va ser a l'abril 29 amb un 79 visites.

Els post més populars van ser:

Efectes de la llet sobre la salut	130
-----------------------------------	-----

Planificar l'hort	118
-------------------	-----

Taller d'economia domèstica. Idees bàsiques	90
---	----

[Clica aquí per veure l'informe complet.](#)

